

IRIMIA

Teideal

1 Briathra Irimia mac Hilciá, de chlann shagartúil i dtír Bhiniáimin. ²Tháinig briathar an Tiarna chuige i laethanta Ióisiá mac Amón, rí Iúdá, sa tríú bliain déag dá réim. ³Tháinig sé mar an gcéanna i laethanta Iahóiácaím mac Ióisiá, rí Iúdá, go deireadh an aonú bliain déag de Zidiciá mac Ióisiá, rí Iúdá, go breith Iarúsailéim ar shiúl i mbraighdéanas sa chúigiú mí.

Fáistíní in Aghaidh Iúdá agus Iarúsailéim

Glaó Irimia

⁴Tháinig briathar an Tiarna chugam, á rá:

⁵“Sular chum mé thú sa bhroinn bhí aithne agam ort; sular rugadh thú choisric mé thú; d’ordaigh mé thú i d’fháidh do na ciníocha.”

⁶ Ansin dúirt mise: “Ó a Thiarna Dia, féach, ní fhéadaim labhairt, óir is leanbh mé.” ⁷ Ach dúirt an Tiarna liom:

“Ná habair, ‘Is leanbh mé.’

Téigh anois chuig gach duine chuig a gcuirfidh mise thú, agus cibé ní a ordóidh mise duit, déarfaidh tú é.

⁸ Ná bíodh faitíos ort rompu, óir tá mise leat agus tusa faoi mo choimirce, is é an Tiarna a labhraíonn.”

⁹ Ansin shín an Tiarna a lámh amach agus bhain le mo bhéal agus dúirt liom:

“Féach, táim ag cur mo bhriathra i do bhéal.

Ceapaim thú inniu os cionn ciníocha agus os cionn ríochtaí,

¹⁰ a réabadh aníos agus a leagan síos, a mhilleadh agus a scriosadh, a thógáil agus a phlandú.”

¹¹ Tháinig briathar an Tiarna chugam: “rí Irimia, céard a fheiceann tú?” “Feicim slat almóinne,” arsa mise. ¹² Ansin dúirt an Tiarna liom: “Is maith a chonaic tú, óir déanaimse faire ar mo bhriathar go gcomhlíonfar é.” ¹³ Tháinig briathar an Tiarna chugam an dara huair: “Céard a fheiceann tú?” Arsa mise: “Feicim pota ar fiuchadh agus a aghaidh anall ón Tuaisceart.” ¹⁴ Ansin dúirt an Tiarna:

“Is é an Tuaisceart an áit a bhfuil an tubaiste ag cur thar maoil le haghaidh an uile dhuine a chónaíonn sa tír seo;

¹⁵ Óir táim anois ag cur fios ar threibheanna ríochtaí uile an Tuaiscirt – is é an Tiarna a labhraíonn.

Tiocfaidh siad, agus suífidh gach aon díobh a ríchathaoir i mbéal geataí Iarúsailéim, in aghaidh a ballaí uile maguaird, agus in aghaidh bailte uile Iúdá.

¹⁶ Tabharfaidh mise mo bhreithiúnas ina n-aghaidh i ndíol an uile oile a rinne siad; mar thréig siad mise chun túis a loscadh do dhéithe eile agus oibreacha a lámh féin a adhradh.

¹⁷ Tusa, crioslaigh thú féin mar sin chun comhraic. Éirigh agus abair leo gach a n-ordaímse duit. Ná bíodh eagla ort ina bhfianaise, ar fhaitíos go gcuirfinnse eagla ort ina bhfianaise.

¹⁸ I dtaca liomsa de, déanfaidh mise díot inniu cathair dhaingean, cuaille iarainn, agus balla práis in aghaidh na tíre seo go hiomlán, in aghaidh ríthe Iúdá, in aghaidh a prionsaí, a sagart agus mhuintir na tíre.

¹⁹ Troidfidh siad i d’aghaidh, ach ní bhéarfaidh siad bua ort, óir táimse leat agus tusa faoi mo choimirce – is é an Tiarna a labhraíonn.”

Tréigeann Iosrael an Tiarna

2 Tháinig briathar an Tiarna chugam: ²“Imigh agus fógair é seo in éisteacht Iarúsailéim:
Seo mar a deir an Tiarna:

‘Cuimhním ar dhíograis d’óige, do ghean brídeoige
an t-am ar shiúil tú i mo dhiaidh san fhásach,
i bhfearann nár cuireadh.

³ Bhí Iosrael coisricthe don Tiarna, céadtorthaí a fhómhair;
Ní raibh aon duine, dár bhlais de, nár íoc as;
tháinig an anachain orthu,
is é an Tiarna a labhraíonn.’”

⁴ Éistigí le briathar an Tiarna, a theach Iacóib, agus sibhse, a mhuintir uile theach Iosrael.

⁵ Seo mar a deir an Tiarna:

“Cén t-easnamh a bhraith bhur n-aithreacha ormsa
a thug orthu mise a thréigean?
Shiúladar ar lorg díomhaointis,
agus rinneadh díomhaoin iad.

⁶ Ní dúirt siad riamh: ‘Cá bhfuil an Tiarna,
a thug aníos sinn as tír na hÉigipte,
a threoraigh sinn tríd an bhfiántas,

trí fhearann lom fásaigh,
 tír thriomaigh dhorcha,
 tír nach siúlann aon taistealaí
 agus nach bhfuil cónaí duine ann?

⁷ Thug mé sibh go tír thorthúil,
 a ithe a torthaí agus a maitheasa;
 ach níor luaithe sibh ann ná gur thruailligh sibh mo dhúiche
 go ndearna sibh m'oidhreacht fuafar.

⁸ Níor fhiafraigh na sagairt riamh: 'Cá bhfuil an Tiarna?'
 Lucht riartha an dlí ní eol dóibh mé.
 D'éirigh na tréadaithe amach i m'aghaidh;
 rinne na fáithe tairngreacht trí Bhál,
 ag leanúint nithe nach dtairbhíonn.

⁹ Ar an ábhar sin cuirfidh mé triail arís oraibh
 an Tiarna a labhraíonn –
 agus ar chlann bhur gclainne cuirfidh mé triail.

¹⁰ Seolaigí go hoileáin Chitím nó cuirigí fios go Céadár.
 Meabhraígí go cúramach
 féachaint ar tharla a leithéid seo riamh.

¹¹ An malartaíonn cine a ndéithe?
 – agus ní déithe in aon chor iad seo!

Ach mhalartaigh mo phobalsa a nglóir
ar rud gan mhaith.

¹² Bíodh uafás oraibh, a neamha;
faoin ní seo bíodh uamhan oraibh
crithigí le heagla
– an Tiarna a labhraíonn.

¹³ Mar rinne mo phobalsa coir dhúbalta:
thréig siad mise, foinse an uisce bheo,
agus thochail siad dabhcha dóibh féin,
dabhcha pollta nach gcoinníonn uisce.

¹⁴ An sclábhaí mar sin Iosrael?
Nó an le haghaidh na daoirse a rugadh é,
go ndéantar é a chreachadh mar seo?

¹⁵ Bhúir na leoin air,
thógadar a nguth in ard a gcinn.
Rinneadar fásach dá dhúiche;
tá a bhailte dóite, gan áitritheoirí.

¹⁶ Bhearr muintir Nof agus Thachpanaes
fiú baithis do chinn!

¹⁷ Nár tharraing tú é seo ort féin,
mar gur thréig tú an Tiarna do Dhia?

¹⁸ Cén mhaith duit do anois do thriall ar an Éigipt,
a ól uisce na Níle?

Cén mhaith duit do thriall ar an Asaír,
a ól uisce na hAbhann?

¹⁹ Tá d'olc féin do do smachtú,
do shleamhnú thar n-ais do do cheartú;
bíodh a fhios go maith agat
gur searbh agus gurb olc an mhaise duit
an Tiarna do Dia a thréigean
agus gan m'eagla a bheith ionat
– is é Tiarna na Slua a labhraíonn.

²⁰ Is fada ó shin anois ó bhris tú do chuing,
ó réab tú do chuibhreacha,
á rá: 'Ní bheidh mise i mo shearbhónta.'
Ina dhiaidh sin, áfach, ar an uile chnoc ard
agus faoi gach crann craobhach
luigh tú siar mar a dhéanfadh meirdreach.

²¹ Ach phlandaigh mise thú i d'fhíniúin uasal,
ceap fírinneach tríd agus tríd.
Conas, más ea, ar éirigh tú i do phlanda fiáin,
a fhíniúin thruaillithe?

- ²² Bíodh go nífeá thú féin i mbuac
 agus go dtógfá chugat mórán gallúnaí,
 bhraithfinn ina dhiaidh sin sal do choire
 – is é an Tiarna Dia a labhraíonn.
- ²³ Conas a fhéadann tú a rá: ‘Níl mise truaillithe,
 ní dheachaigh mise i ndiaidh na mBálaím’?
 Féach, lorg do chos sa ghleann,
 agus admhaigh céard tá déanta agat.
 Camall baineann anonn agus anall,
- ²⁴ déanann sí ar an bhfásach
 ag smúrthacht ar an ngaoth go macnasach.
 Cé a fhéadann í siúd a smachtú agus í ar dáir?
 Ní bheidh stró ar an té a bheidh á lorg.
 Gheofar í [ag cúpláil].
- ²⁵ Fainic! Ní fada go siúla do chosa féin gan bhróga,
 go mbeidh do theanga féin ina spalladh le tart.
 Ach dúirt tú: ‘Nach cuma?
 Óir táim i ngrá le strainséirí
 agus is ar a lorg siúd a rachaidh mé.’
- ²⁶ Mar a bhíonn náire ar ghadaí nuair a bheirtear air,
 is mar sin a bheidh ag teach Iosrael;

iad uile, a ríthe, a bprionsaí,

a sagairt, a bhfáithe,

²⁷ a deir le smután adhmaid: ‘Is tú m’athair,’

le cloch: ‘Is tú a thug ar an saol mé.’

Iompaíonn siad a ndroim liomsa

agus ní hé a n-aighthe;

ach in am a mbuartha béiceann siad:

‘Éirigh agus sábháil sinn.’

²⁸ Cá bhfuil na déithe sin leat a rinne tú duit féin?

Éirídís siúd, má fhéadann siad do shábháil in am do bhuartha!

Óir ní lia bailte agat, a Iúdá, ná déithe;

ní lia sráideanna ag Iarúsailéim ná altóirí ag Bál.

²⁹ Cén chúis ghearáin atá agaibh orm?

D’éirigh sibh uile amach i m’aghaidh

– is é an Tiarna a labhraíonn.

³⁰ Is go díomhaoin a bhuaile mé síos bhur gclann mhac;

níor ghabh sibh aon cheartú;

bhur glaíomh féin, mar leon craosach,

a mharaigh bhur bhfáithe.

³¹ A bhaicle gan náire! Éistigí le briathar an Tiarna Dia:

An raibh mise i m’fhásach do Iosrael,

nó i m’fhearann dlúth dorcha?

Cad chuige mar sin go n-abrann mo phobalsa:

‘Tá cead ár gcos againn, ní thiocfaimid chugat feasta’?

- ³² An ndéanann maighdean dearmad ar a hornáidí,
nó brídeog dearmad ar a feisteas pósta?
Ach ina dhiaidh sin dhearmad mo phobal mise
laethanta gan áireamh.

- ³³ Nach maith is eol duit an tslí ar lorg grá!

Go deimhin shiúil tú chomh eolach sin
i slí na gciontach,

- ³⁴ go léiríonn do lámha

lorg fola na neamhchiontach.

Agus ní i gcionn tochailte a rug tú orthu siúd!

Ach freagróidh tú astu seo uile go cinnte.

- ³⁵ Deir tú: ‘Táimse saor ó locht,
tá a fhearg iompaithe uaim.’

Agus féach anois mé ag tabhairt breithe ort
mar go n-abrann tú: ‘Níor pheacaigh mé.’

- ³⁶ Nach guagach a thugann tú faoi mhalairt chúrsa!

Ach cuirfear as do dhóchas thú ag an Éigipt
díreach faoi mar cuireadh thú as do dhóchas ag an Asaír.

³⁷ Beidh ort imeacht as an áit sin freisin agus do lámha ar do chloigeann agat, mar tá fir do dhóchais caite uaidh ag an Tiarna, agus ní dhéanfaidh tú biseach leo.”

Iompú

3 Tháinig briathar an Tiarna chugam á rá:

“Má scarann fear lena bhean agus go n-imíonn sí uaidh agus go mbíonn sí ag fear eile, an bhféadann sí filleadh air arís? Nár truaillíodh an giodán talún sin go mór? Agus tusa a rinne striapach díot féin leis an oiread sin leannán, an bhfillfeása orm? – is é an Tiarna a labhraíonn.

² Tóg do shúile chuig na harda loma agus féach!
An bhfuil áit ar bith nár luíodh leat?
Shuigh tú sna bealaí rompu ar nós Arabaigh san fhásach.

Tá an talamh truailithe
ag do striapachas agus do chionta.

³ Sin é an fáth ar coinníodh siar na ceathanna,
agus nach raibh fearthainn an earraigh ann.

Agus choinnigh tú go dána ort d’aghaidh striapaí,
b’fhada uait lasadh agus náire.

⁴ Ar an uair sin féin nach raibh tú ag éamh orm:
‘rí athair liom, ó a chara m’óige!

⁵ An leanfaidh sé dá fhearg go brách,
an gcoinneoidh sé an racht go deireadh?’
Sin a dúirt tú, ach ina dhiaidh sin níor scoir tú
den pheacú, bhí tú chomh ceandána sin.”

⁶ Dúirt an Tiarna liomsa i laethanta Ióisíá an rí: “An bhfaca tú céard a rinne Iosrael
mhídhílis, cé mar chuaigh sí suas ar gach aon sliabh ard agus faoi gach aon chrann glas,
agus d’imir ansin an striapach? ⁷ Cheap mise: ‘Tar éis di seo uile a dhéanamh fillfidh sí
ormsa.’ Ach níor fhill. Chonaic a deirfiúr fhealltach Iúdá é seo. ⁸ Chonaic freisin gur mar
gheall ar an uile adhaltranas a bhí déanta ag Iosrael mhídhílis a chuir mise uaim í agus
thug scríbhinn dealaithe di. Níor ghabh eagla a deirfiúr fhealltach Iúdá, áfach, ach d’imigh
sise freisin agus d’imir an striapach. ⁹ Bhí a striapachas chomh mínáireach sin gur
thruaigh sí an talamh as a dheireadh; rinne adhaltranas le clocha agus le smutáin
adhmaid. ¹⁰ Níos measa ná seo uile: níor fhill a deirfiúr fhealltach Iúdá orm ó chroí ach go

bréagach – is é an Tiarna a labhraíonn.” ¹¹ Agus dúirt an Tiarna liom: “Is mó d’fhíréan Iosrael mhídhílis ná Iúdá fhealltach. ¹² Éirigh, mar sin, agus fógair na briathra seo leis an taobh ó thuaidh:

Fill, a Iosrael mhídhílis – is é an Tiarna a labhraíonn.

Ní bheidh strainc orm leat feasta,

óir táim trócaireach – is é an Tiarna a labhraíonn.

Ní choinneoidh mé mo racht go síoraí.

¹³ Ach amháin admhaigh do chionta:

an chaoi ar éirigh tú in aghaidh an Tiarna do Dhia

gur imigh ag spallaíocht le strainséirí

agus nár umhlaigh do mo ghuthsa – is é an Tiarna a labhraíonn.

¹⁴ “Filligí a chlann mhídhílis – is é an Tiarna a labhraíonn – óir is mise amháin bhur máistir. Glacfaidh mé duine as cathair, beirt as clann agus tabharfaidh mé sibh go Síón.

¹⁵ Tabharfaidh mé aoirí daoibh de réir mo chroí a bheathóidh sibh le heolas agus le tuigse.

¹⁶ Agus nuair a líonfar agus a mhéadófar sibh sa tír, ansin – an Tiarna a labhraíonn – ní déarfaidh aon duine arís go deo: ‘Áirc chonradh an Tiarna’, ná ní bheidh smaoinemh uirthi ná cuimhne, ní bheidh caitheamh ina diaidh ná ní dhéanfar arís í. ¹⁷ Nuair a thiocfaidh an t-am sin gairfear de Iarúsailéim: ‘Ríchathaoir an Tiarna’; cruinneoidh na ciníocha uile chuici in ainm an Tiarna, agus ní shiúlfaidh siad níos mó de réir spreagadh a ndroch-chroí féin. ¹⁸ Sna laethanta sin aontófar teach Iúdá le teach Iosrael; tiocfaidh siad

in éineacht as tír an Tuaiscirt go dtí an dúiche a thug mise ina oidhreacht do bhur n-aithreacha.

¹⁹ Agus bhí mé ag ceapadh:

Cé mar ba mhaith liom thusa a áireamh ar mo chlann mhac,
agus go dtabharfainn duit dúiche aoibhinn,
an oidhreacht is deise ar na ciníocha uile.
Cheap mé go dtabharfása orm: rí Athair liom,
agus nach n-imeofá go deo ó mo lorg.

²⁰ Ach fearacht bean a imíonn go fealltach óna leannán
d’fheall teach Iosrael ormsa
– is é an Tiarna a labhraíonn.”

²¹ Tá gleo le clos ar na harda loma:
Caoineadh agus impí chlann Iosrael,
óir is fada amú a chuaigh siad,
agus rinne dearmad ar an Tiarna a nDia.

²² “Filligí, a mhaca mídhílse,
leigheasfaidh mise bhur mídhílseacht.”
“Táimid anseo, is ortsa atá ár dtriall, óir is tú an Tiarna ár nDia.

²³ Is díomhaoin ina dhiaidh sin súil a bheith leis na harda,
mar an gcéanna le scléip na sléibhte.
Go deimhin is é an Tiarna ár nDia slánú Iosrael.

- ²⁴ Shlog an rud náireach saothar ár n-aithreacha
ónár n-óige anall,
a dtréada agus a dtáinte, a mic agus a n-iníonacha.
- ²⁵ Luímis síos inár náire, agus folaíodh ár n-easonóir sinn,
óir pheacaíomar in aghaidh an Tiarna ár nDia
(sinn féin agus ár n-aithreacha ónár n-óige go dtí inniu;
agus níor éisteamar le guth an Tiarna ár nDia).”

Ionradh ón Tuaisceart

- 4** “Más mian leat filleadh, a Iosrael,
– is é an Tiarna a labhraíonn –
Is ormsa nár mhór duit filleadh.
Cuir deireadh le do ghráiniúlacht
agus ní bheidh aon chall agat mé a sheachaint.
- ² Má mhionnaíonn tú: ‘Go maire an Tiarna’
go fírinneach, go fíréanta agus go macánta,
beannóidh na ciníocha iad féin ionat,
agus is ionat a bheidh a nglóir.”
- ³ Óir is mar seo a deir an Tiarna
le fir Iúdá agus le háitritheoirí Iarúsailéim:

“Glanaigí go maith bhur bhfearann branair,
ná síolchuirigí i measc spíonta.

⁴ Timpeallghearraigí sibh féin don Tiarna,
bainigí díbh forchraiceann bhur gcroí,
(a fheara Iúdá, agus a áitritheoirí Iarúsailéim),
ar fhaitíos go léimfeadh m’fhearg amach ar nós tine,
agus go loscfadh agus nach bhféadfadh aon duine í a mhúchadh,
mar gheall ar olc bhur ngníomhartha.

⁵ Foilsígí é in Iúdá, fógraigí é in Iarúsailéim!
Séidigí an stoc faoin tuaith,
fógraigí os ard agus abraigí:
‘Cruinnígí! teannaigí leis na bailte daingne!’

⁶ Déanaigí eolas an bhealaigh go Síón;
teithigí, ná déanaigí moill!
Tugaimse olc oraibh ón Tuaisceart,
milleadh mór.

⁷ Tá an leon aníos óna dhoire,
tá scriosadóir na gciníocha ar a shlí,
tá sé tagtha óna bhaile
chun do fhearann a bhánú.
Déanfar conamar de do bhailte
gan duine ná deoraí iontu.

- ⁸ Crioslaigí sibh féin mar sin le sacéadach,
caoinigí agus uailigí,
mar níor iompaíodh fearg bhorb an Tiarna ar ais uainn.
- ⁹ An lá sin – is é an Tiarna a labhraíonn –
clisfidh croí an rí
agus croí na bprionsaí mar an gcéanna;
beidh uafás ar na sagairt,
beidh mearbhall ar na fáithe.”
- ¹⁰ [Déarfaidh daoine] ansin, “Ó, a Thiarna Dia,
nach mór a mheall tú sinn á rá:
‘Beidh síocháin agaibh’,
ar an uair féin atá an claíomh ag ár scornach!”
- ¹¹ San am sin déarfair
leis an bpobal seo agus le Iarúsailéim:
“Séideann gaoth dhóiteach as na harda loma san fhásach
ar iníon mo phobail,
agus ní do cháitheadh ná do ghlanadh í.
- ¹² Tá gaoth [bhagartha] ag teacht ar m’ordú.
Anois is mé féin atá ar tí
breithiúnas a thabhairt orthu!”

- ¹³ Féach, tá sé ag teannadh chun tosaigh ar nós na néalta,
is cosúil le camghaoth a charbaid,
is mire a eachra ná iolair,
is mairg dúinn, táimid cailte!
- ¹⁴ Nigh do chroí ó urchóid
ionas go sábháilfear thú, a Iarúsailéim.
Cá fhad a lonnfaidh i do chroí do smaointe mailíseacha?
- ¹⁵ Óir foilsíonn guth as Dán,
ag faisnéis ainnise ó shléibhte Eafráim.
- ¹⁶ Fógair a theacht le Iúdá, abair é in Iarúsailéim:
‘Tá [naimhde] ag teacht as an imigéin;
ardaíonn siad a ngáir chatha in aghaidh bailte Iúdá.
- ¹⁷ Tá siad timpeall Iarúsailéim agus máguaird
fearacht lucht coimhéadta goirt,
de bhrí go raibh sí easumhal domsa – an Tiarna a labhraíonn.
- ¹⁸ Thug d’iompar féin agus do ghníomhartha na nithe seo ort.
Is í seo do chinniúint, agus is searbh í.
Cé mar a shroicheann sé do chroí istigh!”
- ¹⁹ Tá mé faoi chrá. Tá mé ag lúbarnaíl le pian.
Á, ballaí mo chroí! – Tá mo chroí á shníomh.

Ní fhéadaim gan labhairt, óir chuala mé
fuaim an stoic agus dreasú an chatha.

²⁰ Níl de scéala ach anachain ar muin anachaine;
déantar fásach den dúiche ar fad;
scriostar mo bhothanna go tobann,
mo dhídean, in imeacht nóiméid.

²¹ Cá fhad a chaithfidh mé an meirge a fheiceáil,
agus guth an stoic a cloisteáil?

²² “Is mar seo atá sé óir tá mo phobal dallaiigeanta;
níl aithne acu orm.

Is clann dúr iad, gan aon cheann orthu.

Tá siad glic go leor chun olc a dhéanamh,
ach do dhéanamh maitheasa níl tuiscint acu.”

²³ D’fhéach mé ar an talamh, agus ní raibh ann ach folús;
ar na spéartha, agus ní raibh solas iontu.

²⁴ Dhearc mé ar na sléibhte, agus bhíodar ar crith;
bhí na harda trí chéile ar bogadh.

²⁵ D’amharc mé, agus, féach, ní raibh duine ann,
agus theith éanlaith uile an aeir.

²⁶ D’amharc mé, agus, féach, bhí an dúiche choillteach ina fásach,
bhí a bailte uile scriosta,
i bhfianaise an Tiarna, i bhfianaise a fheirge fíochmhaire.

- ²⁷ Óir is mar seo a deir an Tiarna:
 “Scríosfar an tír ar fad,
 cuirfidh mise críoch leis den turas deireanach;
- ²⁸ Is uime seo a chaoinfidh an talamh
 agus éireoidh na spéartha thuas dubh.
 Óir tá sé raite agam, is é atá curtha romham,
 ní thiocfaidh malairt intinne dom, ní rachaidh mé ar gcúl.”
- ²⁹ Leis an scairt: “Marcshlua agus boghdóirí”
 teitheann an tír ar fad;
 tugann dream amháin na doirí orthu,
 dreapann dream eile suas ar na creaga;
 tréigtear [an tír uile],
 ní fhágtar duine ann.
- ³⁰ Agus tusa, céard tá ar intinn agat a dhéanamh?
 Bíodh go gcóiríonn tú thú féin faoi scarlóid,
 go maisíonn thú féin le hornáidí órga,
 go léiríonn do shúile le dathú,
 is go díomhain a dhéanann tú thú féin sciamhach.
 Tarcaisníonn d’ aos grá thú,
 is é do bhás a shantaíonn siad.
- ³¹ Cluinimse an screadaíl a dhéanfadh bean ag druidim le clann,
 íona na mná a bheireann a céad leanbh;

is é screadaíl iníon Shíón é,
 a croí ina béal aici, a lámha uaithi amach:
 “Uch, a thrua mise! i gceartlár lucht marfa.”

An tIonradh Tuille

5 Gabh anonn agus anall trí shráideanna Iarúsailéim,
 féach anois, agus bíodh a fhios agat,
 cuardaigh a cearnóga;
 má éiríonn leat fear a fháil,
 oiread agus fear a dhéanann an ceart
 agus a iarrann an fhírinne,
 tabharfaidh mise ansin maithiúnas di,
 [a deir an Tiarna].

^{3a} A Thiarna, nach é mian do shúl an fhírinne?

² Ach bíodh go n-abrann siad: “Go maire an Tiarna,”
 ina dhiaidh sin mionnaíonn siad go bréagach.

^{3b} Bhuail tú iad, ach ní raibh doilíos orthu.

Bhasc tú iad, ach níor ghlac siad ceartú.

Rinne siad a n-aignthe níos cruá ná carraig.

Dhiúltaigh siad aithrí a dhéanamh.

⁴“Is iad na miondaoine amháin nach bhfuil aon chiall acu,”
arsa mise, “mar níl a fhios acu slí an Tiarna,
ná reacht a nDé.

⁵Rachaidh mé go dtí na daoine a bhfuil an chumhacht acu
agus labharfaidh mé leo,
óir beidh a fhios acu sin slí an Tiarna agus reacht a nDé.”
Ach bhí an chuing briste,
na cuibhreacha réabtha acu siúd freisin.

⁶Sin é an fáth go maraíonn leon as an bhforaois iad,
go ndéanann mac tíre an fhásaigh slad orthu,
go bhfuil liopárd i bhfolach ag faire ar a mbailte;
cibé duine a ghabhann amach astu sractar ó chéile é –
mar is do-áirithe a gcionta,
is ag dul i méid atá a séanadh.

⁷“Cad chuige go maithfinn duit é?
Thréig do chlann mhac mé,
agus mhionnaigh siad i ndéithe nach déithe iad in aon chor.
Choinnigh mé bia leo, agus ghabh siad le hadhaltranas.
Ghnáthaigh siad tithe na meirdreach.

⁸Bhíodar ina staileanna macnasacha, iad beathaithe,
gach aon duine acu ag seitreach i ndiaidh bean a chomharsan.

- ⁹ An é nach smachtóidh mise iad mar gheall ar na nithe sin – an Tiarna a labhraíonn–
nach n-agróidh mise mo dhíoltas
ar a leithéid seo de náisiún?
- ¹⁰ Dreapagí suas ar a sraitheanna: Scriosaigí!
Críochnaigí ar fad í!
Bainigí anuas di a briongláin,
ní leis an Tiarna iad.
- ¹¹ Go deimhin is go fealltach a d’fheall sí orm,
an teach seo Iosrael – an Tiarna a labhraíonn.
- ¹² Shéan siad an Tiarna; dúirt siad: ‘Ní dhéanfaidh sé dada;
ní thiocfaidh aon olc chugainn,
claíomh ná gorta ní fheicfimid.
- ¹³ Níl na fáithe ach ag cur gaoithe,
níl an briathar iontu.’
- ¹⁴ Ar an ábhar sin – a deir an Tiarna, Dia na Slua –
Is mar seo a dhéanfar leo
as ucht é sin a rá:
déanfaidh mise m’fhocail ina thine ar do bhéal,
agus an pobal seo ina bhrosna,
le go loscfaidh an tine iad.

¹⁵ Tabharfaidh mé anois oraibh uile, cine ón imigéin a theach Iosrael – is é an Tiarna a labhraíonn – is náisiún dochloíte é, náisiún seanda, náisiún nach aithnid duitse a theanga, ní thuigeann tú focal a deir siad.

¹⁶ Tá a mbolgán saighead amhail uaigh oscailte; is laochra cróga iad uile.

¹⁷ Slogfaidh siad an fómhar agat agus an t-arán, slogfaidh siad do mhic agus d’iníonacha, slogfaidh do thréada agus do shealbháin, d’fhíniúna agus do chrainn figí, scriosfaidh siad do bhailte daingne ina bhfuil do dhóchas.

¹⁸ “Ach sna laethanta sin féin – an Tiarna a labhraíonn – ní scriosfaidh mé ar fad sibh.

¹⁹ Agus nuair a déarfaidh siad: ‘Cad chuige a ndearna an Tiarna, ár nDia, na nithe seo linn?’ freagróidh tusa mar seo iad: ‘Faoi mar a thréig sibhse mise agus a rinne sibh fónamh do dhéithe iasachta ar bhur dtailte féin, mar an gcéanna caithfidh sibh fónamh do dhaoine iasachta i ndúiche nach libh féin.’”

Gorta

²⁰Foilsígí é seo i dteach Iacóib, fógair é in Iúdá, á rá:

²¹“Éistigí seo anois, a phobal dallintinneach gan tuiscint,
– ag a bhfuil súile agus nach bhfeiceann,
cluasa agus nach gcluineann.

²²Nach bhfuil aon eagla oraibh romhamsa?
– an Tiarna a labhraíonn –

An é nach gcreathnóidh sibh i mo láthairse,
mise a chuir an gaineamh ina theorainn don fharraige,
ina chlaí buan nach bhfuil aon dul thairis;
tiomáineann na tonnta ach ní bheireann bua,
tonngháireann siad, níl dul thairis acu.

²³Ach tá croí ainrianta, easumhal ag an bpobal seo;
d’éirigh siad amach – is maith chuige sin iad!

²⁴Ní dúirt siad ina gcroí: ‘Seo anois, bíodh eagla an Tiarna, ár nDia orainn;
tugann sé fearthainn go luath, agus go déanach gach bliain go tráthúil,
coimeádann dúinn seachtainí cinnte an fhómhair.’

²⁵Thóg bhur gcionta nithe maithe uaibh,
ghiorraigh bhur bpeacaí na fabhair seo.

- ²⁶ Is ea, tá drochdhaoine le fáil i measc mo phobail;
spréann siad a líonta;
fearacht éanairí cuireann siad dol,
agus gabhann daoine.
- ²⁷ Mar a bheadh cliabhán ann lán d'éanlaith
amhlaidh sin tá a dtithe lán de chreach;
d'éirigh siad mór agus saibhir dá bharr,
- ²⁸ d'éirigh siad méith agus sleamhain.
Go deimhin níl teorainn leo le holcas,
níl meas acu ar an gceart,
ní trua leo cás an dílleachta,
cúis na mbocht, ní chosnaíonn siad.
- ²⁹ An é nach gcaithfidh mé nithe dá shórt a chúiteamh leo
– an Tiarna a labhraíonn –
ná mo dhíoltas a agairt
ar a leithéid seo de náisiún?”
- ³⁰ Tá nithe aduafara, uafásacha á ndéanamh sa tír;
- ³¹ tairngreann na fáithe go bréagach,
teagascann na sagairt ar a gcomhairle féin.
Agus is maith le mo phobal é.
Ach i ndeireadh na cúise, céard a dhéanfaidh sibh?

Tuilleadh faoin Ionradh

- 6** Teithigí le bhur n-anam a chlann Bhiniáimin as lár Iarúsailéim
 Séidigí an stoc i dTeacóa, ardaigí bratach i mBéit hac Ceirim!
 Óir tá tubaiste ag bagairt as an Tuaisceart,
 díobháil mhór.
- ² An gcuirfimid iníon Shíón i gcomparáid
 le féarach cumhra?
- ³ Tagann aoirí lena dtréada ina coinne.
 Shuíodar a mbothanna timpeall uirthi.
 Tá gach fear acu ag iníor ina rogha ceapach.
- ⁴ “Gléasaigí cath uirthi! Faoi airm!
 Déanaimis ionsaí uirthi i lár an lae ghil.”
 “rí mhairg dúinne! Tá an lá ag imeacht tharainn,
 tá néalta nóna ag síneadh.”
- ⁵ “Faoi airm! Déanfaimid ionsaí faoi oíche
 agus scriosfaimid a pálás.”
- ⁶ Óir is mar seo a deir Tiarna na Slua:
 “Gearraigí síos na crainn,
 tógai gí móta in aghaidh Iarúsailéim;

is í Cathair na mBréag í,
gan inti ina lár ach leatrom.

⁷ Amhail mar a choinníonn tobar a uisce úr,
coinníonn sise a mailís úr.
Foréigean agus milleadh a bhíonn le clos inti;
i mo fhianaise i gcónaí
bíonn galair agus cneácha.

⁸ Gabhsa rabhadh, a Iarúsailéim,
ar eagla go n-iompóinn uait,
agus fásach a dhéanamh díot, tír gan áitritheoirí.

⁹ Is mar seo a deir Tiarna na Slua:
“Deasc fuíoll Iosrael,
deasc é mar a dhéanfá le fíniúin;
mar a dhéanfadh an fómharaí fíonchaor,
cuir do lámh arís sna craobhacha.”

¹⁰ Cé leis a labhróidh mise,
cé dhó a dtabharfaidh mé rabhadh le go gcluine siad?
Is follas go bhfuil a gcluasa dúnta,
ní fhéadann siad éisteacht.
Is follas gur suarach leo briathar an Tiarna,
níl dúil acu ann.

- ¹¹ Tá mé lán d’fhearg an Tiarna
táim tuirseach de bheith á coinneáil istigh.
“Doirt amach mar sin é ar na leanaí sa tsráid,
agus ar oireachtas na n-ógfhear in éineacht.
Tógfar uile iad: an fear agus an bhean,
an seanóir liath agus an té atá lán de laethanta.
- ¹² Fágfar faoi dhaoine eile a dtithe,
a bhfearann agus a mná in éineacht.
Sínfidh mise amach mo lámh
ar dhúchasaigh na tíre seo
– an Tiarna a labhraíonn.
- ¹³ Santaíonn gach aon díobh an brabach mí-ionraic,
ón té is lú go dtí an té is mó;
an sagart agus an fáidh araon,
déanann siad uile bearta bréagacha.
- ¹⁴ Is gan mhairg a chóiríonn siad créacht mo phobail,
á rá: ‘Síocháin! Síocháin!’,
ach níl aon síocháin ann.
- ¹⁵ Náire ba chóir a bheith orthu mar gheall ar a n-imeachtaí gránna.
Beag an baol! Níl ciall do náire acu,
ní mó is féidir leo lasadh.

Ar an ábhar sin mar a thiteann daoine eile,
 titfidh siadsan freisin;
 teilgfear anuas iad nuair a thiocfaidh mise ar cuairt acu
 – a deir an Tiarna.”

- ¹⁶ Is mar seo a deir an Tiarna:
 “Seasaigí i mbealaí an tseansaoil
 cuirigí tuairisc na seanchasán
 cé acu ab ea an tslí mhaith? Siúlaidh inti ansin
 agus gheobhaidh sibh suaimhneas.
 Ach dúirt siadsan: ‘Ní shiúlfaimid inti.’
- ¹⁷ Chuir mé fir faire ar mhaithe leo:
 éistigí le glór an stoic!
 Ach dúirt siadsan: ‘Ní éisteoimid.’
- ¹⁸ Cluinigí mar sin, a chiníocha,
 bíodh a fhios agaibh, a oireachtais,
 céard tá i ndán dóibh.
- ¹⁹ Éist, a thalaimh,
 táim ag breith tubaiste ar an bpobal seo:
 de bhrí nár éist siad le mo bhriathra,
 agus, maidir le mo reacht, dhiúltaigh siad dó.

- ²⁰ Nach cuma liomsa túis anall ó Sheabá,
nó giolcóg chumhra ón imigéin?
Ní taitneamhach bhur n-ofrálacha loiscthe,
ní milis liom bhur n-íobairtí.
- ²¹ Dá bhrí sin – mar seo a deir an Tiarna:
‘Cuirfidh mé cip thuislithe roimh an bpobal seo
le go dtitfidh siad orthu;
an t-athair agus an mac in éineacht,
an chomharsa agus an cara, caillfear iad uile.’”
- ²² Is mar seo a deir an Tiarna:
“Anois tá cine ag teacht ón tír thuaidh,
ó chríocha imigéiniúla na talún
gluaiseann náisiún mór;
- ²³ tá bogha agus gath i ngreim acu,
tá siad cruálach, míthrócaireach;
is cosúil a bhfuaim le búiríl na farraige;
tá siad ag marcaíocht ar eachra,
tá gach fear acu in eagar catha
i d’aghaidhse, a iníon Shíón.
- ²⁴ Chualamar an scéala;
titeann ár lámha go faonlag,

rug doigh greim orainn,
pian mar a bheadh ag bean le hÍona.

²⁵ Ná himígí amach faoin tuath,
ná siúlaigí ar na bóithre,
óir tá claíomh an namhad ann,
agus scanradh ar gach aon taobh.

²⁶ Crioslaigh thú féin i sacéadach,
ó a iníon mo dhaoine,
únfairtigh thú féin i luaitheach,
déan olagón mar a dhéanfá ar son aonmhic,
caoineadh róghéar.
Óir tá an scriosadóir ag teacht go tobann orainn.

²⁷ Cheap mé thú i do mheisiúnóir ar mo phobal,
le go mbeadh a fhios agat agus go meisiúnófá a n-iompar.

²⁸ Is tréigtheoirí ceandána iad uile,
ag siúl rompu le lucht tromaíochta.

²⁹ Séideann na boilg go fíochmhar
go ndéana an tine an luaidhe a dhó.
Is díomhaoin don fhear leáite a shaothar,
ní ghlantar an conamar as.

³⁰ Airgead diúltaithe a thugtar orthu,
agus go deimhin dhiúltaigh an Tiarna dóibh!”

FíorAdhradh

7 An briathar a tháinig go Irimia ón Tiarna, mar seo a ghabh sé: ²“Téigh agus seas i ngeata Theampall an Tiarna agus fógair an teachtaireacht seo. Abair: Éistigí le briathar an Tiarna, a fheara uile Iúdá, a thagann isteach sna geataí seo chun an Tiarna a adhradh. ³Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: Leasaigí bhur n-iompar agus bhur ngníomhartha agus fanfaidh mise libh san áit seo. ⁴Ná taobhaigí leis na briathra mealltacha seo: Seo é sanctóir an Tiarna, sanctóir an Tiarna, sanctóir an Tiarna! ⁵Ach má leasaíonn sibh bhur n-iompar agus bhur ngníomhartha, má chaitheann sibh go cothrom lena chéile, ⁶gan sochar a bhaint as an strainséir, an dílleachta agus an bhaintreach (agus gan fuil neamhchiontach a dhoirteadh san áit seo), gan dul i ndiaidh déithe eile chun bhur ndochair féin, ⁷más ea, fanfaidh mise libh sa dúiche a thug mise anallód do bhur n-aithreacha go brách. ⁸Ach seo sibh ag cur muiníne i mbriathra mealltacha gan tairbhe. ⁹An ndéanfaidh sibh goid, an ea, agus marú, adhaltranas, agus mionna bréige a thabhairt, agus túis a loscadh do Bhál, agus imeacht i ndiaidh déithe eile nach fios daoibh? ¹⁰Agus ansin teacht agus seasamh i mo láthair sa Teampall seo a ghairtear i m’ainm, agus a rá: Anois táimid slán sábháilte – sábháilte chun leanacht de dhéanamh na gráiniúlachta seo uile! ¹¹An Teampall seo a ghairtear i m’ainmse, an bhfuil sé ina phrochóg ladrann dar libhse? Ach ní dall atá mise – is é an Tiarna a labhraíonn.

¹²“Téigí anois don ionad liom a bhí i Sileo, áit ar shuigh mé m’ainm an chéad uair; féachaigí céard a rinne mé i ndíol olc mo phobail Iosrael. ¹³Agus anois, de bhrí go ndearna sibh na peacaí seo uile – an Tiarna a labhraíonn – agus gur dhiúltaigh sibh éisteacht nuair a labhair mé go moch agus go mall, agus nár fhreagair sibh nuair a ghlaigh mé oraibh, ¹⁴uime sin déanfaidh mé leis an Teampall seo a ghairtear i m’ainm, ina bhfuil bhur muinín, agus leis an áit a thug mé daoibh agus do bhur n-aithreacha, mar do rinne mé le Sileo. ¹⁵Teilgfidh mé as mo radharc sibh, mar a theilg mé bhur ndeartháireacha uile, síol Eafraím ar fad.

¹⁶“Agus thusa, ná guighse ar son na ndaoine seo, ná tóg achainí ná urnaí ar a son; ná cuir impí ormsa, mar ní éistoidh mé leat. ¹⁷Nach bhfeiceann tú céard tá á dhéanamh acu i mbailte Iúdá agus i sráideanna Iarúsailéim? ¹⁸Cruinníonn na leanaí broсна, deargann na haithreacha an tine, suaithéann na mná an taos le cácaí a dhéanamh do bhanríon neimhe; agus, le hollc ormsa, doirteann siad amach ofrálacha dlí do dhéithe eile. ¹⁹An ormsa dáiríre a dhéanann siad a n-olc – an Tiarna a labhraíonn – nach orthu féin go deimhin a dhéanann siad sin, á mearú féin? ²⁰Dá bhrí sin, is mar seo a deir an Tiarna Dia: Doirtfear mo fhearg agus mo chuthach ar an áit seo, ar dhuine agus ar ainmhí, ar chrainn na tuaithe agus ar thorthaí na talún; loscfaidh sé agus ní mhúchfar é.”

²¹Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: “Cuirigí bhur n-ofrálacha loiscthe i gcionn bhur n-íobairtí agus ithigí an fheoil ar fad. ²²Óir níor labhair mise ná níor thug mise aon ordú dóibh i dtaobh ofrálacha ná íobairtí an t-am ar thug mé bhur n-aithreacha as talamh na hÉigipte. ²³Is mar seo a d’ordaigh mé dóibh: Éistigí le mo ghlór, agus beidh mise i mo Dhia agaibhse, agus beidh sibhse in bhur bpobal agamsa. Siúlaidigí ar feadh na slí

a ordaím daoibh, agus beidh an rath oraibh. ²⁴ Ach níor éist siad liom ná níor thug siad aird orm; ach lean siad i gcomhairlí a ndrochchroí féin, dhiúltaigh aghaidh a thabhairt orm ach thug liom a gcúl. ²⁵ Ón lá a tháinig bhur n-aithreacha amach as críoch na hÉigipte go dtí inniu chuir mé chugaibh gan scor, lá i ndiaidh lae, mo sheirbhísigh uile, na fáithe. ²⁶ Ina dhiaidh sin níor éist siad liom, ná níor thug siad aon aird orm, ach chruaigh siad a muineál. Rinne siad níos measa ná a n-aithreacha. ²⁷ Ar an ábhar sin déarfaidh tú na briathra seo uile leo, ach ní éistfidh siad sin leat; gairfidh tú orthu, ach ní fhreagróidh siad thú. ²⁸ Mar sin déarfaidh tú é seo leo: ‘Seo é an cine nach n-umhlaíonn do ghuth an Tiarna, a nDia, agus nach ngabhann smacht. D’éag an fhírinne, gearradh amach í óna mbéal.

²⁹ Gearr díot do thrilse, caith uait iad.

Tóg suas caoineadh ar na harda loma.

Óir tharcainnigh an Tiarna, thréig sé, ál a fhuathaíonn sé.’

³⁰ “Sea, rinne clann mhac Iúdá an rud nach dtaitníonn liom – an Tiarna a labhraíonn – chuireadar a ngráiniúlachtaí sa Teampall a ghairtear i m’ainmse, á thruailliú. ³¹ Thóg siad áit ard Thoifit i nGleann Bein Hionnom, do loscadh a gclann mhac agus a n-iníonacha sa tine; rud nár ordaigh mise riamh ná níor tháinig i mo chroí. ³² Mar sin tá na laethanta ag teacht – an Tiarna a labhraíonn – nach dtabharfar Toifit air níos mó ná Gleann Bein Hionnom, ach Gleann an Áir. Déanfar a n-adhlacah i dToifit, cheal spáis; ³³ beidh corpáin na ndaoine seo ina mbia ag éanlaith an aeir agus ag beithígh na talún, agus ní bheidh fear a ruaigthe ann. ³⁴ Coscfaidh mé guth an tsubhachais agus na lúcháire, glór an fhir

nuaphósta agus na brídeoige i mbailte Iúdá agus i sráideanna Iarúsailéim, óir déanfar fásach den dúiche ar fad.”

Bagair tí agus Caointe

8 “Nuair a thiocfaidh an t-am sin – an Tiarna a labhraíonn – tabharfar amach as a n-uaigheanna cnámha ríthe Iúdá, cnámha na bprionsaí, na sagart, na bhfáithe agus áitritheoirí Iarúsailéim. ² Déanfar iad a spré i bhfianaise na gréine, na gealaí, agus slua neimhe uile, a b’ionúin leo agus dá ndearna siad fónamh, a lean siad, a n-iarr siad comhairle orthu, agus a d’adhar siad. Ní chruinneofar ná ní adhlacfar arís iad ach beidh siad chun aoiligh ar chraiceann na talún. ³ Agus béarfar bás de rogha ar bheatha leis an méid a bheidh fágtha den droch-mhuintir seo uile, cibé áit a ndíbreoidh mise iad, a deir Tiarna na Slua.

⁴ “Déarfaidh tú leo: Is mar seo a deir an Tiarna:

Má thiteann tú, nach féidir leat éirí arís?

má théann tú amú, nach bhféadann tú fílleadh athuair?

⁵ Cad chuige go leanann an pobal seo de bheith ag séanadh, i gcónaí ag séanadh?

Leanann siad den seachrán agus diúltaíonn siad fílleadh.

⁶ D’éist mise go haireach,
níl an chaint cheart acu;

ní dhearna aon duine aithrí ina olc
á rá: ‘Céard tá déanta agam?’

Mar a réabann an t-each chun catha
is mar sin a théann gach aon duine amú ag leanacht a chúrsa féin.

⁷ Fiú amháin an chorr bhán sa spéir
bíonn fios a haimsire aici;
comhairíonn an turtúr, an fháinleog, an chorr ghlas,
am a dteachta.

Ach ní fheadar mo dhaoine rialú an Tiarna.

⁸ Nach dána an mhaise daoibh a rá: ‘Táimid críonna,
agus is againn atá dlí an Tiarna’?
Féach, cé mar a falsaíodh é
le peann bréagach na scríobhaithe.

⁹ Beidh náire ar na daoine críonna,
beidh mearbhail orthu agus díomá.
Féach, cé mar a dhiúltaigh siad do bhriathar an Tiarna!

Cén tairbhe dóibh mar sin a gcríonnacht?

¹⁰ Tabharfaidh mé mar sin a mná céile do fhir eile,
a bhfearainn do shealbhóirí nua,
óir gach aon díobh ón té is lú go dtí an té is mó,
santaíonn sé an brabach mí-ionraic;

an sagart agus an fáidh araon,
cleachtaíonn siad caimiléireacht.

¹¹ Is gan mhairg a chóiríonn siad créacht mo phobail
á rá: ‘Síocháin! Síocháin!’
agus níl aon síocháin ann.

¹² Náire ba chóir a bheith orthu
mar gheall ar a n-imeachtaí gránna.
Beag an baol! Níl ciall do náire acu,
ní mó is féidir leo lasadh.
Ar an ábhar sin, mar a thiteann daoine eile,
titfidh siadsan freisin;
teilgfear anuas iad nuair a thiocfaidh mise ar cuairt acu,
a deir an Tiarna.

¹³ Ba mhaith liom dul a bhaint fómhair ann, a deir an Tiarna.
Ach níl fíonchaora ar an bhfíniúin,
ná figí ar an gcrann figí
agus na duilleoga féin, tá siad feoite.
Mar sin é óir thug mise sladairí orthu
le slad a dhéanamh orthu.”

¹⁴ Cruinnígí! Déanaimis isteach sna bailte daingne
agus faighimis bás iontu,

mar cinntíonn an Tiarna ár nDia an bás dúinn;
tugann sé uisce nimhe dúinn le hól,
óir pheacaíomar ina aghaidh.

¹⁵ Bhí súil againn le síocháin
– ach níor tháinig maith ar bith,
le haimsir shlánaithe, ach féach an scéin!

¹⁶ “Tá cuachaíl a n-eachra le clos ó Dhán;
creathnaíonn an tuath uile
le fuaim sheitreach a staileanna.
Tagann siad a mhilleadh na tíre agus a bhfuil inti,
na mbailte agus gach a gconaíonn iontu.

¹⁷ Is ea, cuirim chugaibh anois
péisteanna agus nathracha nimhe
nach ngéilleann d’orthaí;
bainfidh siad greim asaibh –
an Tiarna a labhraíonn – [a bheidh gan leigheas].”

¹⁸ Tá dólás orm, titeann mo chróí ionam.

¹⁹ Éist! Tá guth iníon mo dhaoine ag éamh
ó cheann ceann na tíre,
“Nach bhfuil an Tiarna a thuilleadh i Síón?
Nach bhfuil a Rí inti níos mó?”

(Cad chuige ar bhrostaigh siad mise chun feirge
lena n-íola greanta,
leis na náideanna iasachta seo?)

An Gorta

- ²⁰ Chuaigh an fómhar tharainn,
tá deireadh leis an samhradh,
agus níor tugadh tarrtháil orainn!
- ²¹ Mar gheall ar ghortú iníon mo dhaoine
tá mise gortaithe freisin,
is dubhach liom mo shaol, beireann eagla greim orm.
- ²² Nach bhfuil íocshláinte feasta i nGileád?
Nach bhfuil aon lia ann?
Cad chuige mar sin nach ndéanann sé aon dul ar aghaidh,
an leigheas seo iníon mo dhaoine?
- ²³ Cé a dhéanfaidh foinse de mo cheann,
agus de mo shúile tobar deor,
a bhfuil de mhairbh as iníon mo dhaoine?

Trualliú Iúdá

9 Nach trua gan bothán fear taistil agam san fhásach,
²go bhfágfaidh mé mo phobal,

go n-imeoidh mé i bhfad uathu!

Óir is adhaltranaigh iad uile,

agus buíon daoine fealltacha.

³ Claonann siad a dteanga ar nós bogha;
ní fírinne ach bréaga atá in uachtar sa tír;
téann siad ó olc go holc.

Diúltaíonn aithne a thabhairt don Tiarna.

⁴ Bíodh gach aon duine san airdeall ar a chara;
ná taobhaigh le do dheartháir,
mar go deimhin is forghabhálaí gach deartháir,
is cúlghearrthóir dícheallach gach cara.

⁵ Meallann gach aon acu a chéile,
ní labhraíonn siad an fhírinne.

Mhúin siad dá dteanga bréaga a rá,

tá siad truailithe agus níl aithrí ag teacht leo.

⁶ Leatrom ar muin leatroma! cealg ar muin ceilge!
Diúltaíonn siad aithne a thabhairt don Tiarna.

⁷ Uime sin, is mar seo a deir Tiarna na Slua:

“Féach, dearbhóidh mé anois iad sa soitheach leáite

– nó céard eile a dhéanfaidh mé, mar gheall ar a n-olcas?

⁸ Is saighead mharfa a dteanga, labhraíonn siad go cealgach;
 ‘Síocháin’, a deir duine ó bhéal lena chomharsa
 ach ina chroí cuireann sé luíochán roimhe.

⁹ An é nach n-agróidh mise na nithe seo orthu?
 – is é an Tiarna a labhraíonn –
 an é nach ndéanfaidh mise díoltas
 ar a leithéid seo de náisiún?

Caoineadh

¹⁰ Ar son na sléibhte tógaigí suas golgháire agus gubha,
 agus ar son féarach an fhásaigh, caoineadh;
 óir bánaíodh iad; ní ghabhann aon duine ann,
 ní chluintear níos mó géimneach na dtréad.
 Éanlaith an aeir agus na beithígh,
 theith siad araon, níl siad ann.

¹¹ Déanfaidh mé Iarúsailéim ina carnán cloch,
 ina huaimh seacál,
 déanfaidh mé fásach gan áitreabh de bhailte Iúdá.”

¹² Cé hé an duine críonna a thuigfidh é seo? Cé leis a labhair béal an Tiarna féin le go
 bhfoilseodh sé: Cad chuige ar scriosadh an tír, agus go ndearnadh fásach di gan siúl aon

duine inti? ¹³Dúirt an Tiarna: “Mar seo é, mar gur thréig siad mo dhlí a chuir mé rompu agus nár umhlaigh siad do mo ghuth agus nár lean é, ¹⁴ach gur lean siad comhairlí a ndrochchroí féin i ndiaidh na mBálaím mar a mhúin a n-aithreacha dóibh. ¹⁵Mar sin, is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: Anois beathóidh mé an pobal seo le mormónta, agus tabharfaidh mé uisce nimhiúil dóibh le hól. ¹⁶Scaipfidh mé i measc ciníocha iad narbh aithnid dá n-aithreacha ná dóibh féin; agus cuirfidh mé an claíomh ina ndiaidh go scriosfaidh mé iad.”

¹⁷Seo mar a deir Tiarna na Slua:

“Thusa ansin! Glaoigh ar na mná caointe! Tagaidís!

Cuir fios ar na mná is fearr chuige! Tagaidís siúd!

¹⁸Déanaidís deifir go dtóga siad caoineadh dúinne!

Go sile ár súile le deora, go sceithe ár bhfabhraí le huisce!

¹⁹Sea, tá an caoineadh le clos as Síón,

‘Cé mar atáimid sladta!

Cé mar atáimid náirithe go deo!

Óir tá orainn imeacht as an tír, agus slán a fhágáil

ag teach agus treabh!”

²⁰Agus sibhse, a mhná, éistigí anois le briathar an Tiarna, gabhadh bhur gclusa focal a bhéal.

Múinigí do bhur n-iníonacha caoineadh,

múinigí dá chéile olagón.

²¹Tháinig an bás suas chun ar bhfuinneog,
agus rinne a bhealach isteach inar bpáláis;
gharr sé anuas na leanaí sa tsráid,
na fir óga ar an bhfaiche.

²²Tá corpáin daoine ina luí
amhail aoileach ar aghaidh an mhachaire,
amhail punanna i ndiaidh an bhuanáí,
agus ní chruinníonn aon duine iad.

²³Is mar seo a deir an Tiarna:

“Ná déanadh an fear críonna glóir as a chríonnacht,
ná maíodh an fear cumasach as a chumas,
ná an fear saibhir as a shaibhreas!

²⁴Ach an té a dhéanfadh glóir, déanfadh sé glóir as seo:
go dtuigeann agus go n-aithníonn sé mise.
Óir is mé an Tiarna, rialaím ar talamh,
le cineáltas, le ceart agus le fíréantacht;
sea, is iontu seo atá mo dhúil – an Tiarna a labhraíonn.”

²⁵“Féach, tá na laethanta ag teacht – an Tiarna a labhraíonn – agus gearrfaidh mé pionós
ar a bhfuil de dhaoine atá timpeallghearrtha san fheoil amháin: ²⁶An Éigipt, Iúdá, Clann
Amón, Móáb agus na Bearracháin uile a chónaíonn san fhásach. Óir tá na ciníocha seo
uile, agus fós teach Iosrael go hiomlán, gan timpeallghearradh sa chroí.”

Íola agus an Dia Fíor

10 Éistigí a theach Iosrael, leis an mbriathar a deir an Tiarna libh. ² Is mar seo a deir an Tiarna:

“Ná toghaigí bealaí na náisiún,
ná bíodh eagla oraibh roimh chomharthaí neimhe,
bíodh agus go mbíonn eagla ar na náisiúin rompu.

³ Is neamhní é uafás na bpobal,
ní mó ná crann é a leagadh san fhoraois,
saothar lámh an oibrí leis an tua,

^{4a} maisíodh ansin é le hairgead agus le hór.

⁹ – airgead spréite as Tairsís, agus ór as Óifír –
obair an tsnoíodóra agus saothar an cheardaí óir;
saothar ceardaí éigin iad go huile;
gléastar iad in éadach, corcra agus corcairghorm.

^{4b} Daingníonn siad le tairní agus le casúr iad,
le nach dtitfeadh siad.

⁵ Is taibhsí préachán iad i ngarraí mealbhacán,
agus balbh dá réir;
is éigean a n-iompar, ó tharla gan siúl acu.

Ná bígí eaglach rompu: ní thíg leo olc a dhéanamh ná fós, an mhaith!”

⁶ Níl aon duine cosúil leatsa, a Thiarna;
tá tú mór, agus is mór é d’ainm i gcumhacht.

⁷ Cé hé an té nach dtabharfadh urraim duit,
ó a Rí na gciníocha?

Sea, is duitse is dual é seo.

De bhrí nach bhfuil i measc críonna uile na gciníocha,
agus ina ríochtaí uile, aon duine cosúil leatsa.

⁸ Ta siad uile frí chéile brúideach agus amadánta:
is díomhaoin é teagasc na náideanna seo.

¹⁰ Ach is é an Tiarna an Dia fíor, an Dia bithbheo.
Is é an Rí síoraí é.

Creathnaíonn an talamh nuair atá sé i bhfeirg,
ní fhéadann na ciníocha a fhraoch a fhulaingt.

¹¹ (Inis é seo dóibh: “Na déithe nach ndearna na spéartha ná an talamh, imeoidh siad ón talamh agus ó faoi na spéartha.”)

¹² Is é a rinne an talamh lena chumhacht,
is é a dhaingnigh an chruinne lena eagna,
agus a spréigh amach na spéartha lena ghrinneas.

- ¹³ Nuair a dhéanann sé toirneach
bíonn tormán uisce sna flaithis;
tugann sé ar na néalta éirí ó chríocha na talún,
déanann tintreach le haghaidh na fearthainne
agus tugann an ghaoth as a ionad taisce.
- ¹⁴ Ar an uair sin tagann ionadh agus alltacht ar gach aon duine,
deargann gach órcheard mar gheall ar íol a lámh.
óir is bréaga a chuid íol gan puth anála iontu.
- ¹⁵ Is náideanna iad, is díol gáire;
nuair a thiocfaidh am a gcuarta,
rachaidh siad as.
- ¹⁶ Ní cosúil leo siúd “Roinn Iacóib”,
óir is é cruthaitheoir an uile ní é,
agus is é Iosrael treibh a oidhreacht.
Tiarna na Slua is ainm dó.
- ¹⁷ Bailígí bhur gcuid! Imígí libh amach,
sibhse atá faoi léigear!
- ¹⁸ Óir is mar seo a deir an Tiarna:
“Teilgfidh mé amach anois muintir na tíre, an uair seo,
agus cuirfidh mé i sáinn iad,
féachaint an bhfaighidh siad ansin mé!”

- ¹⁹ Mo thrua mise de bhrí mo chréachta!
Tá mo chneá gan leigheas!
Dúirt mé liom féin:
“Is doilíos é seo d’fhéadfaí a fhulaingt;
²⁰ ach anois tá mo bhoth scriosta,
mo rópaí uile briste,
d’imigh mo chlann mhac uaim agus níl siad ann;
níl duine fágtha agam a shínfidh mo bhoth an athuair,
ná a chrochfaidh na scáthéadaí taoibhe.”
- ²¹ Is iad na tréadaithe a bhí dallaiigeanta;
ní dheachaigh siad ar lorg an Tiarna. Ar an ábhar sin
ní raibh an rath orthu agus scaipeadh a dtréad ar fad.
- ²² Scéala! Scéala chugainn!
Ruathar millteach ag teacht ón tuaisceart
le go ndéanfar bailte Iúdá ina bhfásach, ina n-uamha seacál.

Urnaí

- ²³ Is maith atá a fhios agat, a Thiarna,
nach ann féin atá slí duine, ná ní sa duine
a shiúlann atá díriú a choiscéimeanna.

²⁴ Ceartaigh sinn, a Thiarna, go mín,
ní i bhfeirg, ar fhaitíos go ndéanfaí neamhní dinn.

²⁵ Doirt amach do dhíbheirg ar na náisiúin
nach dtugann aithne duit,
agus ar na ciníocha nach ngaireann ar d'ainm,
óir d'ith siad Iacób agus shlog siad é,
agus rinne siad a áitreabh uaigneach.

Irimia agus Coinneáil an Chonartha

11 An briathar a tháinig go Irimia ón Tiarna: ²“Labhair le fir Iúdá agus le háitritheoirí Iarúsailéim. ³Abair leo: Is mar seo a deir an Tiarna Dia Iosrael: Gura mallaithe an t-é nach n-éisteanann briathra an chonartha seo ⁴a d’ordaigh mé do bhur n-aithreacha nuair a thug mé ón bhfoirnéis iarainn iad, as críoch na hÉigipte. Umhlaigí do mo ghlóir, dúirt mise leo, déanaigí an uile ní a ordóidh mise daoibh, is ansin a bheidh sibhse in bhur bpobal agamsa agus beidh mise i mo Dhia agaibh, ⁵le go gcomhlíonfar an mionn a thug mé do bhur n-aithreacha, fearann a thabhairt dóibh le mil agus le bainne ina slaoda – mar atá sé inniu.” D’fregair mise: “Déanfaidh mé sin, a Thiarna.”

⁶Ansin dúirt an Tiarna liomsa: “Fógair é seo uile i mbailte Iúdá agus i sráideanna Iarúsailéim: Éistigí briathra an chonartha seo agus déanaigí iad. ⁷Mar an lá a thug mé bhur n-aithreacha aníos as críoch na hÉigipte, thug mise rabhadh dóibh go dúthrachtach, agus níor scoir mé den rabhadh go dtí inniu: Umhlaigí dom ghlóir. ⁸Ach níor umhlaigh

siad, níor thug dom cluas; shiúil gach aon díobh i gcomhairle a dhrochchroí féin. Ar an ábhar sin chomhlíon mé ina gcoinne briathra uile an chonartha seo a d’ordaigh mé dóibh a dhéanamh, ach nach ndearna siad.”

⁹Dúirt an Tiarna liomsa: “Is follas go bhfuil feall i measc fir Iúdá agus i measc áitritheoirí Iarúsailéim. ¹⁰Tá siad iompaithe ar ais ar chionta a n-aithreacha rompu, a dhiúltaigh mo bhriathra a éisteacht; tá siad seo freisin ag dul i ndiaidh déithe eile agus ag fónamh dóibh. Tá an conradh a rinne mé lena n-aithreacha briste ag teach Iosrael agus ag teach Iúdá. ¹¹Ar an ábhar sin – is mar seo a deir an Tiarna – tabharfaidh mé olc anois orthu nach mbeidh aon dul as acu; má ghlaonn siad orm ní éistfidh mé leo. ¹²Imíodh bailte Iúdá agus áitritheoirí Iarúsailéim agus éimhidís ar na déithe dá loscann siad túis, ach ní cabhair iad siúd in aon chor dóibh in am a n-anó.

¹³Óir ní lia bailte agat, a Iúdá, ná déithe,
ní lia sráideanna ag Iarúsailéim ná altóirí túis ag Bál.

¹⁴“Agus thusa, ná guighse ar son na ndaoine seo, ná tóg achainí ná urnaí ar a son; mar ní éistfidh mé leat in am a n-anó.

¹⁵Céard tá á dhéanamh ag mo ghrá i mo theachsa?
Tá cur i gcéill ar siúl aici!
An bhféadann móideanna agus
feoil choisricthe do chiontacht a chur díot?
An é go ndéanfaidh mise glan thú dá bharr?

¹⁶Crann ola breá géagach, daingean,
a thug an Tiarna d’ainm ort.
Faoi ghreadadh gaoithe móire
cuireann sé tine lena dhuilliúr;
tá a chraobhacha ar lasadh.

¹⁷“Agus d’fhógair Tiarna na Slua, a chuir i dtalamh thusa, olc i d’aghaidh mar gheall ar
choir theach Iosrael agus theach Iúdá do mo ghríosú chun feirge, as túis a loscadh do
Bhál.”

Géarleanúint ar Irimia ina Bhaile Dúchais

¹⁸D’fhoilsigh an Tiarna domsa é; cuireadh fainic orm. A Thiarna is í sin an uair ar
chuir tú a gcomhcheilg ar mo shúile dom. **12** ⁶“Feallann do dheartháireacha féin agus
teach d’athar ort. Ar do chúl, lochtaíonn siad freisin thú go hoscailte. Ná cuir do mhuintín
iontu nuair is cairde leat iad, mar dhea.” **11** ¹⁹Ach bhí mise mar a bheadh uan mín ann a
sheoltar chun a mharaithe, agus mé ar neamheolas na ceilge a bhí á cumadh acu i
m’aghaidh, á rá: “Scríosaimis an crann lena thorthaí, gearraimis amach é as tír na mbeo,
ionas nach mbeidh cuimhne ar a ainm go deo.”

²⁰Ach, a Thiarna na Slua,
is tú an breitheamh cóir,
is tú a scrúdaíonn na háranna agus an croí;

feicimse do dhíoltas orthu,
mar is i do lámha a chuir mé mo chúis.

²¹Is mar seo a labhair an Tiarna in éadan mhuintir Anatót a iarrann mo bhás agus a bhagair orm: “Ná tairngir in ainm an Tiarna, nó éagfaidh tú faoinár lámha.” ²²“Is mar seo a smachtóidh mise iad,” a deir Tiarna na Slua, “titfidh a n-ógánaigh leis an gclaíomh, éagfaidh a mic agus a n-iníonacha le gorta.” ²³Ní fhágfar duine díobh beo nuair a bhéarfaidh mise olc ar mhuintir Anatót i mbliain a gcuarta.”

Rath na nDaoine a Dhéanann Olc

12 Is ceart atá tú, a Thiarna,
nuair a dhéanaim casaoid ort.

Ach lig dom pointe breithiúnais a cheistiú.
Cad chuige a mbíonn an rath ar dhrochdhaoine?
Go mbíonn siad siúd sona a dhéanann olc?

² Plandaíonn tú iad agus gabhann siad fréamh,
fásann agus tugann siad toradh.

Tá tusa i gcónaí ar a mbéal,
ach i bhfad óna gcroí.

³ Is aithnid duitse mé, a Thiarna, tá do shúile orm;
dearbhaíonn tú mo chroí atá i do lámha.

Tarraing amach iad mar chaoirigh chun an áir,
coinnigh iad faoi choinne lá an mharaithe.

⁴(Cá fada a bheidh an tír ag caoineadh, agus féar na tuaithe ag seargadh? Tá eallach agus éanlaith ag fáil bháis mar gheall ar mhailís na n-áitritheoirí.)

De bhrí go n-abrann siad:

“Ní fheiceann Dia ár n-iompar.”

⁵Má ritheann tú in iomaíocht le coisithe,
agus go dtraochann siad thú,
conas a rachaidh tú i gcomórtas le heachra?
Má tá tú míshocair i dtír na síochána,
céard a dhéanfaidh tú i bhfásra borb faoi Iordán?

⁷“Thréig mé mo theach,
d’fhág mé m’oidhreacht,
thug mé an rud ab ionúin liom
i láimh a naimhde.

⁸Tá m’oidhreacht domsa
mar bheadh leon san fhoraois;
búireann sí liom go fíochmhar;
mar sin, fuathaím anois í.

- ⁹ Nó an cosúil m'oidhreacht le héan breac
a mbeadh an éanlaith ag bailiú anuas uirthi ó gach taobh?
Tagaigí, a bheithíocha allta,
cruinnígí chun slogtha.
- ¹⁰ Scrios iomad tréadaithe mo gharraí fíniúna,
shatail siad faoi chois mo chomhroinn,
rinne siad m'oidhreacht shólásach ina fásach aonraic.
- ¹¹ Rinneadh aonaránach í,
áit uaigneach i mo shúile.
Rinneadh fásach den dúiche ar fad,
agus ní mheabhraíonn aon duine ina chroí.
- ¹² Tá na scriosadóirí tagtha
go gach cnocán lom san fhásach
(óir beartaíonn an Tiarna claíomh a shlogann);
ó cheann ceann na tíre
ní bhfaigheann feoil ar bith síocháin.
- ¹³ Cruithneacht a chuir siad i dtalamh,
ach baineann siad dreas.
Chuir siad iad féin chun saothair,
ach ba é an saothar in aisce é.
Loiceann barraí an fhómhair orthu,
mar gheall ar fhearg an Tiarna.”

¹⁴Is mar seo a deir an Tiarna: “Maidir leis na drochchomharsana agam uile, a thóg i láimh an oidhreacht a bhronn mise ar mo phobal Iosrael, tarraingeoidh mé as a ndúichí anois iad. (Ach tarraingeoidh mé teach Iosrael as a lámha.) ¹⁵Ach tar éis dom iad a tharraingt amach beidh trua agam dóibh agus tabharfaidh mé ar ais iad, gach uile dhuine chun a oidhreacht, gach aon duine chun a dhúiche. ¹⁶Agus má thabharfaidh siad dá n-aire slí mo phobail a fhoghlaim agus mionnú i m’ainmse: Go maire an Tiarna; mar a mhúin siad siúd do mo phobal mionnú faoi Bhál, ansin beidh áit acu i measc mo phobail. ¹⁷Ach má dhiúltaíonn aon chine éisteacht, tarraingeoidh mé as a fhréamhacha é agus scriosfaidh mé an cine sin – an Tiarna a labhraíonn.”

Siombail an Chreasa agus an Chrúscá

13 Dúirt an Tiarna é seo liom: “Imigh agus ceannaigh duit féin crios línéadaigh agus cuir faoi do chom é. Ach ná tum in uisce é.” ²Ceannaigh mé crios ansin mar a d’ordaigh an Tiarna dom agus chuir faoi mo chom é. ³Tháinig briathar an Tiarna chugam an dara huair: ⁴“Tóg an crios a cheannaigh tú agus atá faoi do chom; éirigh agus imigh leat go dtí an Eofrataes agus folaigh ansin é i bpoll sa charraig.” ⁵D’imigh mé mar sin agus d’fholáigh mé ag an Eofrataes é mar a d’ordaigh an Tiarna dom. ⁶Tar éis mórán laethanta dúirt an Tiarna liom: “Éirigh agus imigh leat go dtí an Eofrataes agus tóg as sin an crios a d’ordaigh mé duit a fholach ann.” ⁷D’imigh mé ansin go dtí an Eofrataes, thochail mé agus thóg an crios as an áit ar fholáigh mé é. Bhí an crios millte, gan mhaith. ⁸Ansin tháinig briathar an Tiarna chugam: ⁹“Is mar seo a deir an Tiarna: ‘Sa chaoi

chéanna millfidh mé uabhar Iúdá agus Iarúsailéim. ¹⁰ An pobal dona seo a dhiúltaíonn mo bhriathar a éisteacht, a imíonn de réir comhairle a geruachroí féin, a chuaigh i ndiaidh déithe eile, a dhéanamh freastail orthu agus á n-adhradh, bídís ar nós an chreasa seo, gan mhaith. ¹¹ Óir díreach mar a theannann an crios le com duine, is mar sin ba rún domsa teach Iúdá uile a theannadh liomsa – an Tiarna a labhraíonn – go mbeidís ina bpobal agam, ina nglóir, ina n-onóir, ina moladh agam. Ach níor éist siad.’

¹² “Abair leis an bpobal seo: ‘Is féidir aon chrúsca a líonadh le fíon.’ Agus má fhreagraíonn siad thú: ‘Nach fios dúinne go deimhin gur féidir aon chrúsca a líonadh le fíon?’ ¹³ séard a déarfaidh tusa leo: ‘Is mar seo a deir an Tiarna: Líonfaidh mé anois áitritheoirí uile na tíre seo le meisce, na ríthe a shuíonn i ríchathaoir Dháiví, na sagairt agus na fáithe, agus muintir uile Iarúsailéim. ¹⁴ Déanfaidh mé iad a ghreadadh in aghaidh a chéile, athair agus mac in éineacht – an Tiarna a labhraíonn. Ní bheidh trua agam, ní choigleoidh mé, ní dhéanfaidh mé trócaire, ach scriosfaidh mé iad.’”

Fís agus Rabhadh

¹⁵ Éistigí, tugaigí cluas, ná bígí uaibhreach
tá an Tiarna ag labhairt.

¹⁶ Tugaigí glóir don Tiarna ár nDia
sula mbéarfaidh sé dorchadas anuas,
sula dtuisleoidh bhur gcosa ar na sléibhte dorcha.
Tá súil agaibh le solas, ach fillfidh seisean i scáile é,

déanfar de dorchacht tiubh.

¹⁷ Mura n-éisteann sibh leis an rabhadh seo,
caoinfidh mé go haonraic bhur n-uabhar,
líonfaidh mo shúile le deora,
mar go bhfuil tréad an Tiarna á dtabhairt i mbraighdeanas.

¹⁸ Abair leis an rí agus leis an ríonmháthair:
“Suígí in áit níos ísle,
mar gur thit anuas díbh
coróin bhur nglóire.”

¹⁹ Tá bailte an Neigib druidte suas,
gan tarrtháil i ndán dóibh ó aon duine.
Rugadh Iúdá uile ar shiúl,
tógadh gach aon duine i mbraighdeanas.

²⁰ “Ardaigh do shúile, a Iarúsailéim, agus féach an dream
atá ag teacht anois as an tuaisceart.
Cá bhfuil an tréad a tugadh duitse uair ar iontaoibh,
an tréad as a ndéanfá mórtas?

²¹ Céard a déarfaidh tú nuair a thiocfaidh siad anuas ort
mar bhuaiteoirí,
an dream a mhúin tú féin
a bheith mar chairde agat?

Nach mbéarfaidh doilíos ort
fearacht mná i dtinneas clainne?

²² Má deir tú leat féin i do chroí:
‘Cad chuige ar éirigh na nithe seo domsa?’

Is mar gheall ar mhéid d’oile
a ardaíodh do chótaí agus a tugadh ainíde duit.

²³ An bhféadann an tAetópach a chraiceann a mhalairt
nó an liopard a bhreacadh?

Agus tusa, an bhféadann tú maith a dhéanamh,
tusa a ghnáthaíonn déanamh an oile?

²⁴ Scaoilfidh mé ó chéile thú ar nós cátha
a imíonn le gaoth an fhásaigh.

²⁵ Seo é cuid do thomhais,
do thuarastal uaimse in íoc do shéanta
– an Tiarna a labhraíonn – mar gur lig tú mise i ndearmad
agus gur thaobhaigh tú le bréag.

²⁶ Ligfidh mise do chótaí aníos le d’aghaidh,
le go mba léir do náire,

²⁷ d’adhaltranais, do ghártha macnasa, gráin do striapachais!
Ar na cnoic faoin tuaith chonaic mé do nithe gránna.
Mairg duit, a Iarúsailéim, atá go fóill neamhghlan!
Cá fada duit fós ag leanúint ort mar seo?”

An Triomach Mór

14 Briathar an Tiarna a tháinig go Irimia ar uair an triomaigh:

² “Tá Iúdá ag caoineadh,
tá a bailte ag déanamh dobróin
agus iad íslithe go talamh;
téann éamh ó Iarúsailéim suas.

³ Cuireann na huaisle a gcosmhuintir faoi dhéin uisce,
tagann siad chun na ndabhach,
agus ní bhfaigheann uisce,
filleann siad gona soithí folmha.

⁴ Diúltaíonn an talamh aon toradh a thabhairt,
mar ní raibh fearthainn ann;
tá anbhá ar na treabhdóirí agus folaíonn siad a gceann.

⁵ Fiú na heilite, nach dtréigeann sí ar an réiteach
a hoisín nuabheirthe, mar nach bhfuil féar ann.

⁶ Tá saothar anála ar na hasail fhiáine
ina seasamh dóibh ar na cnocáin loma,
mar a bheadh seacáil ann;
éiríonn a súile dallta d’uireasa féir.”

⁷ Bíodh agus go bhfianaíonn ár n-oile inár n-aghaidh,
 déan beart mar sin féin, a Thiarna, ar son d’ainm fein!
 Go deimhin is minic a bhíomar mídhílis,
 pheacaíomar i d’aghaidhse!

⁸ Ó a Thiarna, a dhóchais Iosrael,
 a shlánaitheoir in am an anó,
 cad chuige ar cosúil le strainséir thú sa tír seo,
 mar a bheadh taistealaí ann nach bhfanann ach aon oíche?

⁹ Cad chuige ar cosúil thú le duine ar mearbhall,
 mar a bheadh laoch ann nach bhfuil cabhair ar a acmhainn?
 Ina dhiaidh sin, a Thiarna, tá tusa inár measc,
 gairtear d’ainmse orainn. Ná tréig sinn!

¹⁰ Is mar seo a deir an Tiarna i dtaobh an phobail seo: “Baineann siad an oiread sin sult as dul ar seachrán nach bhfuil smacht ar a gcosa acu!” Ach ní ghabhann an Tiarna chuige iad níos mó; cuimhníonn sé anois ar a gcionta agus agróidh sé a bpeacaí orthu. ¹¹ Dúirt an Tiarna liomsa: “Ná guighse ar son na ndaoine seo chun maitheasa. ¹² Má thoscann siad ní éistfidh mé a n-achainí; má thairgeann siad ofráil loiscthe agus íobairt ní ghlacfaidh mé iad. Is mó is rún liom iad a scríosadh leis an gclaíomh, leis an ngorta, leis an bplá.”

¹³ D’fhreagair mise: “Ó, a Thiarna Dia, ag seo na fáithe á rá leo: ‘Ní fheicfidh sibh an claíomh, ní bheidh gorta agaibh; geallaimse daoibh síocháin daingean san áit seo.’”

¹⁴ Ansin dúirt an Tiarna liom: “Tá na fáithe ag tairngreacht bréag i m’ainmse; ní mé a chuir uaim iad, ní mó is mé a d’ordaigh dóibh ná a labhair riamh leo. Físeanna bréige, geasadóireacht, aislingí dá ndéantús féin, sin a thairngríonn siad daoibh. ¹⁵ Ar an ábhar sin is mar seo a deir an Tiarna: Na fáithe a dhéanann tairngreacht i m’ainmse agus nach mé a chuir uaim iad, agus fós go n-abrann siad libh, nach mbeidh claíomh ná gorta sa tír seo: is le claíomh agus le gorta a thitfidh na fáithe céanna seo.

¹⁶ “Agus maidir leis na daoine dá ndéanann siad tairngreacht, teilgfear amach iad ar shráideanna Iarúsailéim, íobartaigh an ghorta agus an chlaímh, agus ní bhfaighfidh siad fear a n-adhlactha, iad féin ná a mná céile, ná a mic, ná a n-iníonacha. Doirtfidh mise anuas orthu a n-olc féin.

¹⁷ “Abair an briathar seo leo:

‘Sileann deora ó mo shúile
de lá agus d’oíche, gan scor,
óir is mór é an leagan a baineadh as iníon mo mhuintire,
buille rónimheanta.

¹⁸ Má théim amach faoin tuath,
féach na mairbh sínte leis an gclaíomh!
Má théim isteach sa chathair,
feicim an dream atá tinn le hocras;
fiú na fáithe agus na sagairt,
treabhann siad talamh, tá siad i mbarr a gcéille.”

¹⁹ Ar thréig tú Iúdá amach agus amach?

An fuath le d'anam Síón?

Cad chuige ar bhuaile tú síos sinn agus gan súil le leigheas againn?

Bhí súil againn le síocháin – ach níl maith ar bith ansin!

Le ham tarrthála – ach féach scanradh!

²⁰ A Thiarna, admháimid ár n-olc

agus éigeart ár n-aithreacha;

go dearfa pheacaíomar i d'aghaidhse.

²¹ Ar son d'ainmse ná diúltaigh sinn,

ná tarcaisnigh ríchathaoir do ghlóire.

Cuimhnigh orainn. Ná bris do chonradh linn.

²² An bhfuil aon cheann de dhéithe na bpágánach a thabharfadh fearthainn?

An bhféadann na spéartha ceathanna a thabhairt?

Ach is tusa féin é, a Thiarna.

Ó a Dhia linn, is tú ár ndóchas,

is tú a dhéanann gach ní acu seo.

Athnuachan Ghlaoch Irimia

15 Dúirt an Tiarna liom: “Dá seasfadh Maois agus Samúéil i m’fhianaise ní fhéadfadh mo chroí téamh leis an bpobal seo! Díbir amach as mo radharc iad; imídís leo!

² Agus má fhiafraíonn siad díot: ‘Cá rachaimid?’ inseoidh tú é seo dóibh: Is mar seo a deir an Tiarna:

‘An mhéid faoi choinne na plá, chun na plá;
 an mhéid faoi choinne an chlaímh, chun an chlaímh;
 an mhéid faoi choinne an ghorta, chun an ghorta;
 an mhéid fáoi choinne an bhraighdeanais, chun an bhraighdeanais!’

³ ‘Ceithre soirt oidhe a dháilim dóibh: an claíomh do mharú, na madraí do réabadh, éanlaith an aeir agus ainmhithe na talún do shlogadh agus do dhíothú. ⁴ Déanfaidh mé díol uafáis díobh i radharc ríochtaí uile an domhain, mar gheall ar Mhanaise, mac Hiziciá, rí Iúdá, agus na míghníomhartha a rinne sé in Iarúsailéim.

⁵ Cé ag a bhfuil trua duit, a Iarúsailéim, cé a dhéanann comhbhrón leat, cé a sheasann le fiafraí cén chaoi bhfuil tú?

⁶ Is tú féin a thréig mise – an Tiarna a labhraíonn.

Thug tú cúl liom;
 mar sin sínim mo lámh amach i d’aghaidh
 le go scriosfainn thú.

Tá mé tuirseach den aithreachas.

⁷ Tá siad scagtha agam le gabhlán cáite
 i mbailte a dtíre.

Bainim díobh a gclanna, díoscaim mo dhaoine

óir diúltaíonn siad filleadh óna mbealaí.

⁸ Tá líon a mbaintreach arna mhéadú
os cionn ghaineamh na farraige.
Ar mháithreacha na n-ógánach
tugaim an millteoir i lár na lae ghil.
Tugaim anuas orthu go tobann pianpháis agus scéin.

⁹ Gabhann laige an mháthair a rug mórsheisear,
imíonn an spiorad aisti.
Chuaigh a grian faoi agus an lá fós ann,
fuair sí náire agus míchlú ...
Tabharfaidh mé an fuílleach díobh do chlaíomh a naimhde
– an Tiarna a labhraíonn.”

¹⁰ Is mairg domsa, a mháthair, gur rug tú mé
i m'fhear caismirte agus i m'fhear achrannach don tír ar fad.
Ní thugaim ar iasacht ná ní bhfaighim ar iasacht;
ina dhiaidh sin mallaíonn gach aon duine mé.

¹¹ Nach fíor é, a Thiarna, go ndearna mé mo dhícheall fónamh duit,
go ndearna idirghuí leat ar mo namhaid

^{15a} ar uair a thubaiste agus a anó?

Is feasach duit go ndearna!

¹² An féidir le fear iarann a bhriseadh,
iarann ón tír thuaidh, nó cré-umha?

¹³ “Tabharfaidh mé do mhaoin
agus do chiste chun creiche,
mar íocaíocht ar do pheacaí uile ar fud do thíre.

¹⁴ Tabharfaidh mé i ndaoirse thú do do naimhde
i dtír nach feasach duit,
óir d’fhadaigh m’fhearg tine
a loscfaidh thú go hiomlán.”

^{15b} A Thiarna, cuimhnigh ormsa, coinnigh do shúil orm,
agus déan mise a dhíolt ar lucht mo ghéarleanúna.
Is mall í d’fhearg; ná lig i gcrích go sciobfaí chun siúil mé.
Bíodh a fhios agat gur ar do shonsa a fhulaingím masla.

¹⁶ Nuair a tháinig do bhriathra, d’ith mise iad.
Bhí do bhriathar ina ghairdeachas
agus ina lúcháir do mo chroí;
óir gaireadh d’ainmse orm, a Thiarna, Dia na Slua.

¹⁷ Níor bhain mé sult riamh as suí i gcomhluadar na scigirí;
mar gheall ar do láimhse orm, shuigh mé ar leithligh,
óir líon tú le fearg mé.

¹⁸ Cad chuige a bhfuil mé ag síorfhulaingt,
a bhfuil mo chneá gan leigheas, agus í doleigheasta?
An mbeidh tú domsa amhail sruthán bréagach
a bhfuil a uisce neamhbhuan?

¹⁹ Is mar seo a d'fhreagair an Tiarna:
“Má fhilleann tú, tabharfaidh mé liom arís thú ar aimsir;
agus má labhraíonn tú go huasal agus ní go suarach,
beidh tú amhail mo bhéal féin.
Fillfidh siadsan ortsa,
ach ná fillse orthusan.

²⁰ Déanfaidh mise díotsa
balla cumhdaigh práis in aghaidh an phobail seo.
Troidfidh siad leat, ach ní bhéarfaidh siad bua ort,
óir tá mise leat chun cuidiú leat
agus chun thú a shaoradh
– an Tiarna a labhraíonn.

²¹ Saorfaidh mé thú as láimh an drochdhuine,
agus fuasclóidh mé thú as crúba an neamhthrócairigh.”

Siombail í Beatha an Fháidh

16 Tháinig briathar an Tiarna chugam: ²“Ní ghabhfaidh tú bean chugat ná ní bheidh mac ná iníon agat san áit seo. ³Mar is mar seo a deir an Tiarna i dtaobh na mac

agus na n-iníonacha a bhéarfad san áit seo, i dtaobh na máithreacha a bheireann iad agus i dtaobh na n-aithreacha a ghineann iad sa dúiche seo: ⁴Éagfaidh siad de ghalra marfacha, ní chaoinefar iad agus ní adhlacfar iad, beidh siad mar aoileach spréite ar an talamh; marófar iad leis an gclaíomh agus le gorta, agus beidh a gcoirp ina mbia d'éanlaith an aeir agus do bheithígh na talún. ⁵Sea, is mar seo a deir an Tiarna: Ná téigh isteach i dtigh an tórraimh le go ndéana tú caoi agus truamhéil leo; mar thóg mise mo shíocháin ón bpobal seo – an Tiarna a labhraíonn – mo shíocháin agus mo thruamhéil. ⁶Éagfaidh an mór agus an beag sa tír seo gan adhlacadh ná caoineadh; ní ghearrfaidh daoine iad féin, ní bhearrfaidh siad a gcloigeann ar a son. ⁷Ní bhrisfead aon arán don fhear caointe á chomhfhortacht ar son na marbh: ní mó a ofrálfar cupán sóláis dó i mbás athar ná máthar. ⁸Agus ná téigh isteach i dteach an fhéasta chun suí leo, chun ithe agus ól. ⁹Óir is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: Coscfaidh mé anois in bhur radharc, in bhur laethanta féin, guth na súgachta agus na lúcháire, guth an fhir nuaphósta agus na brídeoige. ¹⁰Nuair a inseoidh tú na briathra seo uile don phobal seo agus a déarfaidh siadsan leatsa: ‘Cén fáth ar fhógair an Tiarna an anachain uafásach seo inár n-aghaidhne? Céard é ár n-éigeart? Céard é an peaca atá déanta againn in aghaidh an Tiarna, ár nDia?’ ¹¹Ansin déarfaidh tú leo: ‘Is ar an ábhar gur thréig bhur n-aithreacha mé – an Tiarna a labhraíonn – agus gur shiúil siad i ndiaidh déithe eile, á n-adhradh agus ag fónamh dóibh. Thréig siad mise agus níor choinnigh mo dhlí. ¹²Agus rinne sibhse níos measa ná bhur n-aithreacha. Féach, siúlann gach uile dhuine agaibh de réir chomhairlí a chruachroí oilc féin agus ní éistean liomsa. ¹³Mar sin teilgfidh mé as an tír seo sibh go tír nach aithnid daoibh féin ná

do bhur n-aithreacha; déanfaidh sibh fónamh ansin do dhéithe eile, de lá agus d'óiche, agus ní thaispeánfaidh mise fabhar daoibh a thuilleadh.'

¹⁴“Féach, mar sin, go bhfuil na laethanta ag teacht – an Tiarna a labhraíonn – nach ndéarfadh daoine níos mó: ‘Go maire an Tiarna a thug clann Iosrael as críoch na hÉigipte!’ ¹⁵ach: ‘Go maire an Tiarna a thug clann Iosrael as an tír thuaidh agus as gach uile thír inar dhíbhir sé iad.’ Tabharfaidh mise ar ais iad go dtí an fearann céanna a thug mise dá sinsir.

¹⁶“Seolfaidh mé anois mórán iascairí – an Tiarna a labhraíonn – agus tabharfaidh siad ar barr iad; ansin, seolfaidh mé mórán sealgairí agus déanfaidh siad a bhfiach ó gach uile shliabh, as gach cnoc, amach as poill na gcarraig. ¹⁷Óir tá mo shúile ar a n-imeachtaí uile, níl siad ceilte orm, ní mó tá a gcionta i bhfolach ar mo shúile. ¹⁸Cúiteoidh mé a gciontacht agus a bpeaca faoi dhó, de bhrí gur thruailligh siad mo dhúiche le conablacha a nithe fuafara, is líonadar m’oidhreacht lena ngráiniúlachtaí.”

¹⁹ Ó a Thiarna, mo neart, mo dhaingean,
mo chúl dídine i lá na hainnise!

Tiocfaidh na náisiúin ó theorainn na talún
agus déarfadh siad:

“Níor ghabh ár n-aithreacha d’oidhreacht ach bréaga,
díomhaoinis agus nithe gan tairbhe.

²⁰ An bhféadann duine déithe a dhéanamh dó féin?

Más ea, ní déithe iad in aon chor!”

²¹ “Éist anois, tabharfaidh mé orthu admháil,
 tabharfaidh mé orthu an uair seo
 mo lámh agus mo neart a admháil;
 agus aithneoidh siad ansin gurb é an Tiarna m’ainm.”

Adhradh Truailithe Iúdá

17 “Tá peaca Iúdá scríofa le peann iarainn,
 tá sé greanta le rinn diamaint ar chlár a gcroí
 agus ar chorra a n-altóirí mar fhianaise ina n-éadan
² (a n-altóirí agus a gcuailí coisricthe, ag gach crann craobhach, ar na cnoic arda, ar na
 sléibhte, amuigh faoin tuath).
³ Tabharfaidh mé do mhaoin agus do chiste mar chreach
 mar íocaíocht ar do pheacaí uile ar fud do tíre.
⁴ Caithfidh tú scaradh le d’oidhreacht a thug mise duit;
 tabharfaidh mé i ndaoirse thú do do naimhde
 óir d’fhadaigh mo fhearg tine a loscfaidh go brách,
 i dtír nach aithnid duit.”

Roinnt Ráite Eagna

⁵ Is mar seo a deir an Tiarna:
 “Is mallaithe an fear a chuireann a mhuinín i nduine,
 agus a bhíonn i dtuilleamaí na feola,

agus a iompaíonn a chroí ón Tiarna.

⁶ Is cosúil é le grágán tóir san fhásach;
má thagann maith ní fheiceann sé í;
cuireann sé faoi in áiteanna dóite an fhásaigh,
i bhfearann saille atá gan áitreabh.

⁷ Is beannaithe an fear a chuireann a mhuinín sa Tiarna
agus arb é an Tiarna a dhóchas.

⁸ Is cosúil é le crann atá lámh le huisce,
agus a shíneann a fhréamhacha amach leis an sruth;
ní bhíonn sé i bhfaitíos roimh lá an bhrothaill,
mar fanann a dhuilliúr glas;
ní bhíonn sé buartha i mbliain an tarta,
mar ní éiríonn as torthaí a thabhairt.

⁹ Tá an croí cealgach thar gach rud eile,
agus urchóideach lena chois;
cé a fhéadann é a ransú?

¹⁰ Mise, an Tiarna, scrúdaím an croí, dearbhaím na duáin,
a thabhairt do gach aon fhear de réir a iompair
agus de réir toradh a ghníomhartha.

- ¹¹ Gorfaidh an phatraisc uibheacha nár rug sí,
is mar sin don fhear a bhain saibhreas. agus nach le ceart;
ní mór dó scarúint leis i lár a laethanta,
agus ina chríoch dhéanach fágfar ina amadán é.”

Muinín agus Urnaí

- ¹² Is ríchathaoir ghlórmhar,
suite in airde ó thosach,
áit ár sanctóra.
- ¹³ Ó, a Thiarna, a Dhóchas Iosrael!
Beidh náire ar gach aon a thréigeann thusa,
na daoine a iompaíonn uaitse
sracfar ó fhréamh iad as an tír,
de bhrí gur thréig siad foinsí an uisce bheo.
- ¹⁴ Slánaigh mé a Thiarna, agus beidh mé slán go cinnte,
sábháil mé agus beidh mé sábháilte,
óir is tú amháin mo [dhóchas].
- ¹⁵ Féach, deir siad liom gan scor:
“Cá bhfuil briathar an Tiarna?
Tagadh sé i gcrích anois.”

- ¹⁶ Ach maidir liomsa,
 níor spreag mé riamh thú chun an oilc,
 ní mó ba mhian liom an lá mairgneach,
 tá a fhios seo agatsa;
 ní raibh an rud a tháinig as mo bhéal i bhfolach ort.
- ¹⁷ Ná bí i do uafás domsa, tusa, is dídean dom i lá an oilc.
- ¹⁸ Cloítear lucht mo ghéarleanúna, ach ná cloítear mise;
 cuirtear scéin orthusan, ach ní ormsa.
 Tabhair lá an oilc orthusan, scrios iad le scrios faoi dhó!

An tSabóid

¹⁹ Is mar seo a dúirt an Tiarna liomsa: “Imigh agus seas i nGeata Chlann an Phobail ina dtagann ríthe Iúdá isteach agus amach – agus i ngeataí uile Iarúsailéim. ²⁰ Abair leo: ‘Éistigí le briathar an Tiarna, sibhse a ríthe Iúdá, agus sibhse pobal uile Iúdá freisin, agus sibhse, cathróirí uile Iarúsailéim, a théann na geataí seo isteach. ²¹ Is mar seo a deir an Tiarna: Más maith libh a bheith beo, ná hiompraígí ualach lá na sabóide ar chuntar ar bith agus ná tugaigí geataí Iarúsailéim isteach é. ²² Ná hiompraígí ualach amach as bhur dtithe lá na sabóide, agus ná déanaigí obair ar bith. Naomhaigí lá na sabóide mar a d’ordaigh mise do bhur n-aithreacha. ²³ Ní chluinfidís, ní thabharfaidís aird, d’éiríodar chomh ceandána sin nach n-éistfidís agus nach ngabhfaidh teagasc. ²⁴ Ach má éistean sibh go dúthrachtach liomsa – an Tiarna a labhraíonn – agus gan ualach a bhreith trí gheata na

cathrach seo lá na sabóide, ach lá na sabóide a naomhú agus gan obair a dhéanamh ann, ²⁵ansin tiocfaidh i gcrích go leanfaidh ríthe a bheidh ina suí i ríchathaoir Dháiví ag dul isteach i ngeataí na cathrach seo, ag marcaíocht ar charbaid agus eachra, iad féin agus a n-airí, in éineacht le fir Iúdá agus cathróirí Iarúsailéim. Agus áitreofar an chathair seo go brách. ²⁶Tiocfaidh siad as bailte Iúdá, as na ceantair thart ar Iarúsailéim, as tír Bhiniáimin, as an Achréidh, as na sléibhte agus as an Neigib, ag tabhairt ofráil loiscthe agus íobairtí, tabhartas bia agus túise, agus íobairtí molta i dTeampall an Tiarna. ²⁷Ach mura n-éistean sibh liomsa i dtaobh naomhú na sabóide agus gan ualach a iompar ag dul geataí Iarúsailéim isteach lá na sabóide, cuirfidh mise ansin a geataí trí thine; loscfaidh an tine pálais Iarúsailéim agus ní mhúchfar í.”

Cuairt Irimia ar an bPotaire

18 An briathar a tháinig go Irimia ón Tiarna: ²“Éirigh, imigh síos go teach an photaire; is ansin a thabharfaidh mé le cloisteáil duit a bhfuil le rá agam.” ³Chuaigh mé síos mar sin go teach an photaire, agus bhí sé ann ag obair ag a roth. ⁴Agus ní raibh uair dár milleadh an soitheach cré a bhí á dhéanamh ag an bpotaire nach ndearna sé arís é ina shoitheach eile, mar is nós le potairí a dhéanamh. ⁵Ansin tháinig an briathar seo ón Tiarna chugam: ⁶“rí theach Iosrael, nach bhféadaimse a dhéanamh libhse mar a dhéanann an potaire seo? – an Tiarna a labhraíonn – Sea, faoi mar atá an chre i láimh an photaire, is mar sin atá sibhse i mo láimhse, a theach Iosrael. ⁷Uaireanta ordaím i dtaobh cine, nó ríochta, a dtarraingt aníos, a leagan, a scriosadh; ⁸ach má fhilleann an cine sin, ar

ar thug mé daorbhreith, óna n-oilc, ansin tagann malairt intinne chugamsa i dtaobh an oilc a bhí ceaptha agam dóibh. ⁹Uaireanta eile, ordaím i dtaobh cine, nó ríochta, a thógáil agus a phlandú; ¹⁰ach má dhéanann an cine sin olc i mo radharc, agus mura n-umhlaíonn siad do mo ghuth, bíonn aithrí orm faoin maith a bhí ar intinn agam a bhronnadh orthu.

¹¹Labhair anois, ar an ábhar sin, le fir Iúdá agus le háitritheoirí Iarúsailéim: ‘Is mar seo a deir an Tiarna: Éistigí, tá briseadh á chumadh agam in bhur n-aghaidh, tá tubaiste daoibh á ceapadh agam. Filligí mar sin, gach uile dhuine agaibh, ó bhur n-imeachtaí gránna, leasaigí bhur n-iompar agus bhur ngníomhartha.’ ¹²Ach déarfaidh siadsan: ‘Cé an mhaith caint? Is fearr linn déanamh mar is toil linn féin; tá ar intinn ag gach fear againn déanamh de réir chomhairle a dhrochchroí féin.’”

Tréigean Iosrael

¹³“Dá bhrí sin – is mar seo a deir an Tiarna:
Fiafraígí anois i measc na náisiún
cé chuala a leithéid seo:
Rinne maighdean Iosrael gníomh rófhuaifar.

¹⁴An n-imíonn sneachta na Liobáine
ón gcarraig bheannach?
An dtéann na huiscí maorga
a bhíonn ag sní san fhuarthan i ndísc?

- ¹⁵ Ina dhiaidh sin dhearmad mo phobal mise!
Loscann siad a dtúis do neamhní!
D'imigh a gcosa uathu ar a slí dóibh,
ag gabháil na seanbhóithre,
ag siúl dóibh sna cosáin chama,
ar bhealaí gan aon mhéar ar eolas.
- ¹⁶ Déanfaidh siad a ndúiche uaigneach;
déanfar ábhar fonóide di go deo;
an té a rachaidh thairsti beidh uafás air
agus craithfidh sé a cheann.
- ¹⁷ Mar a dhéanfadh an ghaoth anoir
scaipfidh mé iad roimh an namhaid.
Tabharfaidh mé cúl dóibh agus ní hí m'aghaidh,
ar lá a dtruamhéile.”

Comhcheilg in Aghaidh Irimia

¹⁸“Téanaigí,” a dúirt siad, “déanaimis cogar ceilge i gcoinne Irimia; ní bheidh ganntanas teagaisc ar an sagart dá uireasa, ná ní imeoidh comhairle ar an eagnaí, ná an briathar ar an bhfáidh. Téanaigí, buailimis é lena theanga féin; éistimis le gach focal dá dtagann as a bhéal.”

- ¹⁹ Tabhair cluas dom, a Thiarna,
éist le céard tá á rá ag mo naimhde.
- ²⁰ Ar chuí ceart a chúiteamh le holc?
(Mar tá siad ag tochailt poill do m'anam.)
Cuimhnigh gur sheas mé i d'fhianaise
ag labhairt ar a son,
le go n-iompóinn d'fhearg uathu.
- ²¹ Ar an ábhar sin seachaid a gclann mhac don ghorta;
tabhair suas iad do bhéal an chlaímh.
Go raibh a mná céile gan sliocht,
go bhfágtar ina mbaintreacha iad.
Go n-éaga a bhfir den phlá;
go dtite a n-ógánaigh leis an gclaíomh sa chath.
- ²² Go gcluintear scread maidine as a dtithe
nuair a bheireann tusa foghlaithe go tobann orthu.
Óir thochail siad clais ghafa do mo ghabháilse;
d'fholaigh siad líonta do mo chosa.
- ²³ Ach, a Thiarna, tá fios a gcomhairlí uile agat,
do mo mharú.
Ná maith a n-éigeart, ná scrios a bpeaca amach as do radharc.
Coinnigh a léirmhilleadh i gconaí i d'aighe,
nuair a thiocfaidh an lá a n-agróidh tú d'fhearg orthu.

An Crúsca Briste

19 Ansin dúirt an Tiarna le Irimia: “Imigh agus ceannaigh crúsca cré. Beir leat roinnt de sheanóirí an phobail agus de na sagairt. ²Imigh amach i dtreo Gleann Bhein Hionnom, go béal Gheata na Sligí Cré. Fógair ansin na briathra a inseoidh mise duit. ³Abair: ‘Éistigí le briathar an Tiarna, a ríthe Iúdá agus a áitritheoirí Iarúsailéim! Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: Táim ag breith a leithéid d’anachain ar an áit seo, agus cibé duine a chluinfidh é, beidh tormán ina chluasa. ⁴De bhrí gur thréig siad mise, gur thruailligh an áit seo, gur loisc túis inti do dhéithe eile nárbh aithnid dóibh féin, ná dá n-aithreacha, ná do ríthe Iúdá riamh cheana. Lón siad an áit seo le fuil neamhchiontaigh. ⁵Thóg siad áiteanna arda do Bhál san áit do loscadh a gclann mhac, rud nár aithin ná nár achtaigh mise, ná nár tháinig riamh i m’intinn. ⁶Mar sin tá na laethanta ag teacht anois – an Tiarna a labhraíonn – nach dtabharfar Toifit, ná Gleann Bhein Hionnom níos mó ar an áit seo, ach Gleann an Áir. ⁷Mar gheall ar an áit seo, taoscfaidh mé dea-chomhairle as Iúdá agus Iarúsailéim; tabharfaidh mé orthu titim le claíomh a naimhde, le láimh na droinge a iarrann a mbás; tabharfaidh mé a gcoirp mar bhia d’éanlaith an aeir agus do bheithigh na talún. ⁸Déanfaidh mé an chathair seo uaigneach, ina hábhar scige; beidh uafás ar an té a ghabhfaidh thairsti agus ligfidh sé fead iontais as faoina leithéid de thubaiste. ⁹Tabharfaidh mé orthu feoil a mac agus a n-iníonacha féin a ithe; íosfaidh siad a chéile i rith an léigir, sa chruóg lena gcúnglóidh a naimhde iad le fonn a maraithe.” ¹⁰Brisfidh tú an crúsca seo i radharc na bhfear atá in éineacht leat, ¹¹agus déarfaidh tú leo: ‘Is mar seo a deir Tiarna na Slua: Brisfidh mé an pobal seo agus an chathair seo díreach

mar a bhriseann duine crúsca an photaire, nach féidir a dhéanamh slán arís. ¹²Déanfar áit adhlactha de Thoifit, d’uireasa spáis. Is amhlaidh sin a dhéanfaidh mé leis an áit seo – an Tiarna a labhraíonn. Agus déanfaidh mé an chathair seo mar Thoifit. ¹³Saileofar tithe Iarúsailéim agus tithe ríthe Iúdá, mar an áit seo, Toifit; na tithe seo uile ar loisc siad tús ar a ndíonta do shlua neimhe uile, agus ar ar dhoirt siad deochanna do dhéithe eile.”

¹⁴Ar a theacht ar ais do Irimia as Toifit mar ar chuir an Tiarna é a fháidheoireacht, sheas sé i gcúirt Theampall an Tiarna agus dúirt leis an bpobal uile: ¹⁵“Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: ‘Tabharfaidh mé ar an gcathair seo go cinnte agus ar a bailte uile máguaird an uile thubaiste dar fhógair mé, mar gur éirigh siad chomh ceandána sin agus nach n-éistfidís le mo bhriathra.’”

Teaghlaim de Fhaoistiní Irimia

20Anois chuala Paischiúr mac Iméar an sagart, a bhí i gceannas na bpóilíní i dTeampall an Tiarna, an tairngreacht seo á déanamh ag Irimia. ²D’ordaigh Paischiúr Irimia a bhualadh agus a chur sna ceapa ag Geata Bhiniáimin, geata uachtair Theampall an Tiarna. ³An lá dár gcionn d’ordaigh Paischiúr Irimia a thógáil as na ceapa; dúirt Irimia leis: “Ní Paischiúr an t-ainm a thugann an Tiarna ort ach Uafás. ⁴Óir is mar seo a deir an Tiarna: ‘Déanfaidh mé uafás díot, tú féin agus do chairde uile; titfidh siad le claíomh a naimhde; feicfidh do shúile féin é sin. Tabharfaidh mé Iúdá uile freisin i láimh rí na Bablóine; tabharfaidh sé i mbraighdeanas iad chun na Bablóine agus maróidh sé iad leis an gclaíomh. ⁵Tabharfaidh mé fós maoin uile na cathrach seo, a huile shaothar, gach

uile ní mórluaigh agus stór uile ríthe Iúdá i láimh a naimhde a chreachfaidh agus a thógfaidh iad agus a bhéarfaidh leo don Bhablóin iad. ⁶Maidir leatsa, a Phaischiúr, rachaidh tusa agus do líon tí uile i mbraighdeanas; gheobhaidh tú bás ansin agus is ann a adhlacfar thú, thú féin agus do chairde uile dár thairngir tú bréaga.”

⁷Mheall tú mé, a Thiarna, agus cheadaigh mé mo mhealladh; rug tú bua orm; ba thú ba threise.

Níl lá nach mbíonn siad ag gáire fúm,
is ceap magaidh mé ag gach aon duine.

⁸Níl uair dá labhram an briathar nach mbíonn orm
a fhógairt in ard mo chinn: “Éigean agus díobháil!”
Tá briathar an Tiarna tar éis éirí ina mhasla domsa
agus ina ábhar magaidh ar feadh an lae.

⁹Deirinn: “Ní smaoinoidh mé air,
ní labhróidh mise níos mó ina ainm.”

Ansin chonacthas dom go raibh tine loiscneach i mo chroí,
í dúnta istigh i mo chnámha.

Tá mé tuirseach ó bheith ag iarraidh í a chosc.

Ní fhéadaim é a fhulaingt.

¹⁰Cluinim mórán do mo tharcaisniú:

“Eagla ar gach aon taobh!

Sceithigí air! Sceithimis air!”

Ag a raibh de chairde agam uair
bhí súil in airde le mo threascairt:

“Meallfar é b’fhéidir, ansin béarfaimid bua air
agus imreoimid díoltas air!”

¹¹ Ach tá an Tiarna liomsa, curadh cumhachtach;
ar an ábhar sin tuisleoidh lucht m’ionsaithe;
ní chloífidh siad mé;
brisfear orthu;
beidh siad trína chéile.
ní dhéanfar dearmad go brách ar a náire shíoraí.

¹² Ach, a Thiarna na Slua, a scrúdaíonn le fírinne,
a ransaíonn na háranna agus an croí,
feicim do dhíoltas orthu
mar is duitse a d’fhoilsigh mé mo chúis.

¹³ Canaigí don Tiarna, molaigí an Tiarna,
óir shaor sé anam an bhoicht ó láimh lucht déanta an oilc.

¹⁴ Gura mallaithe an lá a rugadh mé,
nára beannaithe an lá a rug mo mháthair mé!

¹⁵ Gura mallaithe an fear a thug scéala chun m’athar:
“Rugadh leanbh mic duit!” á dhéanamh rólúcháireach.

- ¹⁶ Bíodh an fear sin cosúil leis na bailte
a scrios an Tiarna gan trócaire;
go gcluine sé an scread ar maidin,
agus an gháir chatha ar uair an mheán lae,
- ¹⁷ de bhrí nár mharaigh sé mise sa bhroinn,
go mbeadh mo mháthair ina huaigh agam
fad a bheadh a broinn torrach orm.
- ¹⁸ Cad chuige ar tháinig mé as an mbroinn riamh,
a thabhairt aghaidh ar shaothar agus doilíos
agus go gcríochnófaí mo laethanta faoi náire?

Freagra ar thoscairí Zidicía

21 An briathar a tháinig chun Irimia ón Tiarna nuair a chuir an rí Zidicía chuige Paischiúr mac Mhailcíá in éineacht leis an sagart Zafainiá mac Mhásaeiá, á rá: ²“Iarraidimid d’achainí ort fiafraí den Tiarna ar ár son ó tharla Nabúcadnazar ag déanamh cogaidh orainn; b’fhéidir go n-oibreodh an Tiarna a mhíorúiltí uile ar ár son agus go dtabharfadh sé ar an namhaid imeacht uainn.” ³Dúirt Irimia leo: “Beirigí an freagra seo chuig Zidicía: ⁴“Is mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael: Tógfaidh mé ar ais na hairm chogaidh atá in bhur lámha anois, lena dtroideann sibh in aghaidh rí na Bablóine agus na gCaidéach a shuíonn mórthimpeall oraibh anois taobh amuigh de na ballaí; déanfaidh mé carn díobh i lár na cathrach seo. ⁵Agus troidfidh mé féin in bhur n-aghaidh le láimh sínte

amach agus le rí láidir, i bhfearg, i mbuile agus i ndíbheirg mhór. ⁶Buailfidh mé muintir na cathrach seo, idir dhuine agus bheithíoch, le plá scanrúil: gheobhaidh siad bás. ⁷Ina dhiaidh sin – an Tiarna a labhraíonn – tabharfaidh mé Zidiciá, rí Iúdá, lena sheirbhísigh agus an méid de mhuintir na cathrach seo a fágadh ón bplá, ón gclaíomh nó ón ngorta, i láimh a namhad agus i láimh na ndaoine a iarrann a mbás; buailfidh sé iad le faobhar an chlaímh, ní choigleoidh sé iad, ní mó a bheidh trua ná trócaire aige dóibh.’

⁸“Agus déarfaidh tú leis an bpobal seo: ‘Is mar seo a deir an Tiarna: Cuirim romhaibh anois slí na beatha agus slí an bháis. ⁹An té an fhanfaidh sa chathair seo éagfaidh sé leis an gclaíomh, leis an ngorta nó leis an bplá; ach mairfidh an té a rachaidh amach agus a ghéillfidh do na Caidéigh atá anois ag cur léigir ar an gcathair; beidh a bheatha aige sin mar éadáil. ¹⁰Óir tá m’aghaidhse curtha in éadan na cathrach seo chun oilc agus ní chun maitheasa – an Tiarna a labhraíonn. Tabharfar i láimh rí na Bablóine í, agus dófaidh sé go talamh í.’”

Aitheasc do Rítheaghlach Iúdá

¹¹“Le rítheaghlach Iúdá. Éistigí le briathar an Tiarna. ¹²rí theaghlaigh Dháiví! Is mar seo a deir an Tiarna:

‘Gach maidin tabhair breith cheart,
tarrthaigh an té a ndearnadh éigeart air
as láimh fhear a ansmachta,

nó léimfidh m'fhearg amach ar nós tine,
 loscfaidh sí agus ní bheidh fear a múchta le fáil.

¹³ Is libhse a dhéanaim achrann,
 libhse a d'imigh chun cónaithe ag Carraig an Réitigh
 – an Tiarna a labhraíonn –
 libhse a deir: Cé bhéarfadh fogha fúinne
 agus a dhéanfadh a bhealach isteach inár ndaingean?

¹⁴ (Smachtóidh mé sibh de réir sochar bhur ngníomhartha
 – an Tiarna a labhraíonn.)
 Cuirfidh mé tine lena fhoraois;
 dófaidh sí an dúiche uile máguaird.”

22 Is é a dúirt an Tiarna: “Imigh síos go pálás rí Iúdá agus tabhair an teachtaireacht seo ansin. ²Éist le briathar an Tiarna, a rí Iúdá, a shuíonn i ríchathaoir Dháiví, thusa agus do sheirbhísigh agus do mhuintir a théann na geataí seo isteach. ³Is mar seo a deir an Tiarna: Cleachtaigí macántacht agus fíréantacht; saoraigí an truán as láimh an té a dhéanann leatrom air; ná déanaigí éagóir ar an gcoimhthíoch, ar an dílleachta, ar an mbaintreach; ná déan éigean; ná doirt fuil neamhchiontach san áit seo. ⁴Má dhéanann sibh amhlaidh go coinsiasach, leanfaidh ríthe atá ina suí ar ríchathaoir Dháiví orthu ag dul geataí an pháláis seo isteach, ag marcaíocht i gcarbaid agus ar eachra, iad féin a seirbhísigh agus a muintir. ⁵Ach mura n-éistean sibh leis na briathra seo, mionnaim dar

mé féin – an Tiarna a labhraíonn – go mbeidh an pálás seo ina fhásach. ⁶Sea, is mar seo a deir an Tiarna i dtaobh pálás rí Iúdá:

Ba Ghileád thú agamsa,
Ba bheann de chuid na Liobáine thú;
mar sin féin, déanfaidh mé fásach díot,
baile gan áitritheoir ann.

⁷Tá fir do mhillte tofa agam,
ag gach uile fhear acu tá a thua;
gearrfaidh siad anuas na céadair is fearr agat,
agus teilgfidh sa tine iad.

⁸“Nuair a ghabhfaidh sluaite na náisiún thar an gcathair seo, déarfaidh siad lena chéile:
Cad chuige go ndearna an Tiarna é seo leis an gcathair mhór seo? ⁹Is é an freagra a
thabharfar: Mar thréig siad conradh an Tiarna a nDia chun déithe eile a adhradh agus
fónamh a dhéanamh dóibh.’

¹⁰Ná golaigí ar son an mhairbh, ná caoinigí é.
Ach golaigí go géar ar son an té a d’imigh,
óir ní thiocfaidh sé ar ais go deo,
ní fheicfidh sé a thír dhúchais arís go brách.

¹¹“Óir is mar seo a dúirt an Tiarna i dtaobh Sealúm mac Ióisíá, rí Iúdá, a bhí ina rí i ndiaidh a athar Ióisíá agus arbh éigean dó imeacht ón áit seo: ‘Ní fhillfidh sé ar an áit seo níos mó ¹²ach éagfaidh sé san áit a ndearna siad cime de é; agus ní fheicfidh sé an tír seo arís.’”

In Aghaidh Iahóiacáim

¹³“Is mairg don té a leagann dúshraith a pháláis le héigeart, agus a sheomraí uachtair le héagóir, a thógann seirbhís a chomharsan gan tuarastal, agus nach n-íocann é ar son a shaothair,

¹⁴a deir: ‘Déanfaidh mé dom féin pálás fairsing le seomraí leathana in airde’, a ghearrann fuinneoga amach ann a chumhdaíonn sé le céadar agus a phéinteálann le flanndearg.

¹⁵An móide de rí thú daoine eile a shárú le céadair? D’ith d’athair agus d’ól sé, mar a dhéanann tusa, ach chleacht seisean macántacht agus ceart; mar sin bhíothas go maith aige.

¹⁶Dhéanadh sé breithiúnas ar chúis an bhoicht agus an easpaitheigh, ansin bhíothas go maith aige.

Nach é sin mise a aithint? – an Tiarna a labhraíonn.

¹⁷ Ach níl do shúilese ná do chroí
ach ar son do shainte féin,
a dhoirteadh fuil neamhchiontaigh
agus chun sáraithe, agus foréigean a dhéanamh.”

¹⁸ Ar an ábhar sin is mar seo a deir an Tiarna i dtaobh Iahóiacáim mac Ióisíá, rí Iúdá:

“Bás don fhear sin! Ná caoinigí é:
‘Uch a dheartháir!’ ‘Uch a dheirfiúr!’
Ná caoinigí ar a shon:
‘Uch, a thiarna!’ ‘Uch, a mhórgacht!’

¹⁹ Adhlacfar é le hadhlacadh asail,
á tharraingt ar shiúl agus á chaitheamh amach
as geataí Iarúsailéim.”

In Aghaidh Iahóiacáim

²⁰ “Imigh suas chuig an Liobáin agus éigh,
tóg suas do ghuth i mBáiseán, scread as Abáraim anall,
óir do scriosadh d’aos grá uile!

²¹ Labhair mise leat i do shonas,
ach dúirt tú: ‘Ní éistfidh mé.’

Ba é seo do bhéasa ó d'óige;
níor umhlaigh tú do mo ghuthsa.

²² Séidfidh an ghaoth do thréadaithe uile
go malairt féaraigh;
rachaidh d'aos grá i mbraighdeanas.

Go deimhin féadann náire agus ceann faoi a bheith ort anois
ag smaoineamh duit ar do chionta uile.

²³ Tusa a rinne cónaí sa Liobáin,
a neadaigh i measc na gcéadar,
cé mar a dhéanfaidh tú cneadach
nuair a thiocfaidh na doitheacha ort,
an phian amhail bean in íona.”

²⁴ “Faoi mar a mhairim – an Tiarna a labhraíonn – dá mbeadh Coiniá mac Iahóiácaím rí
Iúdá, ina fháinne séala ar mo dheasláimh, mar sin féin tharraingeoinn as sin é.

²⁵ Tabharfaidh mé thú i lámha na muintire a iarrann do bhás, i láimh an dreama a bhfuil
eagla ort rompu, i láimh Nabúcadnazar rí na Bablóine, i láimh na gCaidéach. ²⁶ Tusa agus
do mháthair a rug thú, caithfidh mé amach sibh go tír eile; ní ann a rugadh sibh ach is ann
a gheobhaidh sibh beirt bás. ²⁷ Ní fhillfidh siad chun na tíre inar mian leo filleadh.”

²⁸ An pota briste, beagmhaitheasach é,
an fear seo Coiniá,
an soitheach é gan dúil ag aon duine ann?

Cad chuige ar teilgeadh amach iad,
 é féin agus a shliocht,
 ar teilgeadh iad do thír nach aithnid dóibh?

²⁹ Ó a thalaimh, a thalaimh, a thalaimh,
 éist le briathar an Tiarna!

³⁰ Is mar seo a deir an Tiarna
 “Scríobhaigí an fear seo faoin teideal:
 gan chlann; duine nár rug biseach lena laethanta,
 óir ní thiochfaidh le haon fhear dá shliocht
 súi i ríchathaoir Dháiví,
 ná rialú arís in Iúdá.”

An Rí atá le Teacht

23 “Is mairg do na haoirí a ligeann do chaoirigh m’innilte imeacht ar aimhleas agus ar fán – an Tiarna a labhraíonn. ²Dá bhrí sin, is é seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael, i dtaobh na n-aoirí a bheathaíonn mo phobal: Lig sibh scaipeadh agus seachrán a theacht ar mo thréad agus níor thug aon aire dóibh. Féach, agróidh mise oraibhse olc bhur ngníomhartha – an Tiarna a labhraíonn. ³Ach cruinneoidh mé féin fuílleach mo thréada as gach uile thír inar dhíbir mé iad, agus tabharfaidh mé ar ais iad chun a dtalamh féaraigh: beidh siad síolmhar agus méadófar iad. ⁴Cuirfidh mé aoirí os a gcionn a bheathóidh iad; ní bheidh eagla orthu níos mó, ná uamhan; ní bheidh easnamh ar bith orthu – an Tiarna a labhraíonn.

⁵ Feach, tá na laethanta ag teacht – an Tiarna a labhraíonn –
 agus ardóidh mé do Dháiví beangán fírénta;
 rialóidh sé ina rí go críonna,
 agus déanfaidh sé breithiúnas agus ceart sa talamh.

⁶ Ina laethanta siúd sábhálfar Iúdá agus cónóidh Iosrael faoi dhóchas.
 Is é seo an t-ainm a bhéarfair air: An Tiarna ár bhfíréantacht.

⁷ “Mar sin, tá na laethanta ag teacht – an Tiarna a labhraíonn – nach ndéarfadh daoine
 níos mó: ‘Go maire an Tiarna a thug clann Iosrael as críoch na hÉigipte!’ ⁸ ach: ‘Go maire
 an Tiarna a thug ar ais agus a threoraigh abhaile sliocht theach Iosrael as an tír thuaidh
 agus as gach uile thír inar dhíbir sé iad, le go ndéanfaidís cónaí ina dtír féin.’”

In Aghaidh Fáithe Bréige

⁹ I dtaobh na bhfáithe:
 Tá mo chroí istigh ionam briste,
 creathnaíonn mo chnámha uile;
 is cosúil le fear meisce mé;
 is cosúil le fear a chloígh fíon mé
 mar gheall ar an Tiarna agus a bhriathra naofa;
 tá an tír lán d’adhaltranaigh.

¹⁰ (Is mar gheall ar na fir seo tá an tír ag mairgneach agus a triomaíodh féaraigh an
 fhásaigh.)

“Chun olc a dhéanamh tá siad mear agus is é an mícheart a neart.

¹¹ Sea, go fiú na fáithe agus na sagart, tá siad aindiaga; i mo theach féin fuair mé a n-urchóid – an Tiarna a labhraíonn.

¹² Ar an ábhar seo is sleamhain an tslí atá ag síneadh rompu; sa dorchacht mar a ndébreofar iad is ann a thitfidh siad. Óir tabharfaidh mise olc orthu i mbliain a bhféachana – an Tiarna a labhraíonn.

¹³ I bhfáithe na Samáire chonaic mé nithe a chuir samhnas orm: thairngreadar trí Bhál agus chuir siad mo phobal Iosrael ar seachrán.

¹⁴ Ach i bhfáithe Iarúsailéim chonaic mé na nithe gránna: adhaltranas, síoréitheach, an oiread sin neartú lucht na míghníomhartha, nach bhfillleann aon duine óna olc;

tá siad domsa mar Shodom,
a háitritheoirí uile domsa mar Ghomorá.

¹⁵ Ar an ábhar sin is mar seo a deir Tiarna na Slua
i dtaobh na bhfáithe:

Anois beathóidh mé iad le mormónta,
agus tabharfaidh mé uisce nimhiúil dóibh le hól,
mar is ó fháithe Iarúsailéim amach
a leathnaigh aindiagacht ar fud na dúiche.

¹⁶ Is mar seo a deir Tiarna na Slua:

Ná héistigí le briathra na bhfáithe úd;
is do bhur mealladh atá siad,
aithriseann siad físeanna a gcroí féin,
agus ní as béal an Tiarna;

¹⁷ leis an dream a dhiúltaíonn do bhriathar an Tiarna deir siad,

‘Gheobhaidh sibh síocháin’,
agus leo siúd a shiúlann de réir comhairlí
a geruachroí féin:
‘Ní thiocfaidh olc ar bith oraibh.’”

¹⁸ (Ach cé a bhí i láthair ag comhairle an Tiarna? Cé a chonaic í agus a chuala a bhriathar?
Cé a d'éist lena bhriathar le go bhfógróidh sé é?)

- ¹⁹ Anois éiríonn anfa an Tiarna,
séideann an stoirm ghaoithe,
briseann sí ar cheann na ndrochdhaoine;
- ²⁰ ní fhillfidh fearg an Tiarna go gcríochnaí,
agus go gcomhlíona sé comhairle a chroí.
Tuigfidh sibh é sin go soiléir sna laethanta atá ag teacht.
- ²¹ “Ní mise a sheol na fáithe seo uaim,
ina dhiaidh sin bíonn siad ag rith;
ní leo a labhair mé;
ina dhiaidh sin bíonn siad ag tairngreacht.
- ²² An raibh siad i láthair ag mo chomhairle?
Má bhí, fógraídís mo bhriathra do mo phobal,
agus tabhraidís orthu filleadh óna slí urchóideach
agus ó olc a ngníomhartha.
- ²³ An Dia i ngar mise – an Tiarna a labhraíonn–
agus nach Dia mé i bhfad uait?
- ²⁴ An bhféadann aon duine é féin a fholach i gcúinne dorcha
agus nach bhfeicfidh mise é? – an Tiarna a labhraíonn.
Nach líonann mise neamh agus talamh? – an Tiarna a labhraíonn.

²⁵“Chuala mé céard a dúirt na fáithe a thairngreann i m’ainmse. ‘Rinneadh brionglóid dom,’ a deir siad, ‘rinneadh brionglóid dom!’ ²⁶Cá fhad a bheidh seo i gcroíthe na bhfáithe a thairngreann bréaga, fáistine a thabhairt ar chealga a gcroí féin? ²⁷Síleann siad a thabhairt ar mo phobal m’ainm a dhearmad leis na haislingí a insíonn siad dá chéile, díreach mar a dhearmaid a n-aithreacha m’ainm ar son Bhál.

²⁸“An fáidh ag a mbíonn aisling, insíodh sé gur leis féin a aisling! Agus an té ag a bhfuil mo bhriatharsa, labhraíodh sé go beacht é!

Céard é baint na cátha leis an gcruithneacht?

– an Tiarna a labhraíonn.

²⁹Nach ndónn mo bhriatharsa ar nós tine

– an Tiarna a labhraíonn –

nach cosúil é le hord a bhriseann an charraig ina smidiríní?

³⁰“Mar sin, féach, táimse in aghaidh na bhfáithe – an Tiarna a labhraíonn – a ghoideann mo bhriathra óna chéile. ³¹Táimse in aghaidh na bhfáithe – an Tiarna a labhraíonn – nach lia corraí teanga astu ná tairngreacht. ³²Táimse in aghaidh na bhfáithe a dhéanann tairngreachtaí as brionglóidí bréagacha – an Tiarna a labhraíonn – a insíonn iad, agus a thugann ar mo phobal seachránú lena mbréaga agus lena gcur i gcéill. Ní mise go cinnte a chuir uaim iad ná a thug aon ordú dóibh, agus ní aon tairbhe don phobal seo iad – an Tiarna a labhraíonn.

³³“Agus nuair a fhiafróidh na daoine seo, fáidh nó sagart, díotsa: ‘Céard é ualach an Tiarna?’ déarfaidh tú leis: ‘Tusa, is tusa ualach an Tiarna; is ea, tusa, agus cuirfidh mé díom thú! an Tiarna a labhraíonn.’

³⁴“Agus an fáidh, sagart, nó aon duine eile a déarfaidh: ‘Ualach an Tiarna’, gearrfaidh mise pionós ar an bhfear sin, agus ar a theaghlach freisin. ³⁵Is mar seo ba cheart daoibh labhairt, gach uile dhuine lena chomharsa agus gach aon lena dheartháir: ‘Céard a d’fhreagair an Tiarna?’ nó ‘Céard a dúirt an Tiarna?’ ³⁶Ach ná leanaigí oraibh á rá: ‘Ualach an Tiarna’, nó is ualach a bheidh ann cinnte don té a deir é, mar claonann sibh briathra Dé bheo, Tiarna na Slua, ár nDia. ³⁷Is mar seo a déarfaidh tú leis an bhfáidh: ‘Cén freagra a thug an Tiarna?’ nó: ‘Céard a dúirt an Tiarna?’ ³⁸Ach má deir tú: ‘Ualach an Tiarna’, is ansin a deir an Tiarna: ‘De bhrí go n-abrann tú na focail seo: Ualach an Tiarna; agus gur chros mise oraibh a rá: Ualach an Tiarna; ³⁹mar sin tógfaidh mise suas sibh féin, agus an chathair a thug mé daoibh agus do bhur sinsir, agus caithfidh mé as mo radharc sibh. ⁴⁰Tabharfaidh mé oraibh scannal síoraí agus náire bhuan dhodhearmadta.’”

An Dá Chliabh Fíigí

24 Thaispeáin an Tiarna fíis dom: bhí dhá chliabh fíigí curtha os comhair Theampall an Tiarna amach. Tharla sé seo tar éis Nabúcadnazar, rí na Bablóine, a bhreith Iacoiniá mac Iahóiaicáim, rí Iúdá, leis i láimh as Iarúsailéim, agus uaisle uile Iúdá, in éineacht leis na gaibhne agus na ceardaithe, agus iad a bhreith don Bhablóin. ²Bhí fíigí

maithe i gcliabh amháin díobh, cosúil leis na fígí a bhíonn aibí i dtús; sa chliabh eile bhí fígí an olca, nárbh fhéidir a ithe ar a n-olcas.

³ Ansin dúirt an Tiarna liomsa: “Céard a fheiceann tú, a Irimia?” Dúirt mise: “Fígí, na cinn mhaithe rómhaith, na droch-chinn ró-olc ionas nach féidir iad a ithe ar a n-olcas.”

⁴ Tháinig briathar an Tiarna chugam á rá: ⁵ “Is mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael: ‘Faoi mar is maith iad na fígí seo, is amhlaidh sin a rachaidh mé i gcúram lucht deoraíocht Iúdá a sheol mé amach as an áit seo go tír na gCaildéach. ⁶ Cuirfidh mé mo shúile orthu ar mhaithe leo agus tabharfaidh mé ar ais don dúiche seo arís iad. Tógfaidh mé iad agus ní leagfaidh mé anuas iad, cuirfidh mé i dtalamh iad agus ní tharraingeoidh mé aníos iad.

⁷ Tabharfaidh mé croí dóibh le go n-aithneoidh siad gur mise an Tiarna. Beidh siad ina bpobal agamsa agus beidh mise i mo Dhia acusan, óir fillfidh siad orm ó lán a geroí.

⁸ Maidir leis na drochfhígí, nárbh fhéidir a ithe ar a n-olcas – go deimhin is mar seo a deir an Tiarna – is amhlaidh sin a dhéanfaidh mé le Zidicía rí Iúdá, a phrionsaí agus fuílleach Iarúsailéim a d’fhan sa tír seo, agus fós an dream a chónaíonn i gcríoch na hÉigipte.

⁹ Déanfaidh mé díol uafáis díobh i súile ríochtaí uile na talún, chun bheith ina scannal, ina leathfhocal, ina gceap magaidh, ina mallú san uile áit a ndéanfaidh mé iad. ¹⁰ Cuirfidh mé an claíomh, an gorta agus an phlá ina gcoinne go scriosfar iad as an talamh a thug mé dóibh féin agus dá n-aithreacha.”

An Bhablóin Sciúirse an Tiarna

25 An briathar a tháinig go Irimia i dtaobh phobal Iúdá uile sa cheathrú bliain de Iahóiácaím mac Ióisíá, rí Iúdá (b’í sin an chéad bhliain de réimeas Nabúcadnazar rí

na Bablóine). ²D’fhógair an fáidh Irimia é i láthair phobal uile Iúdá agus i láthair mhuintir Iarúsailéim uile: ³“Le trí bliana agus fiche, ón treas bliain déag de réimeas Ióisía mac Ámón, rí Iúdá, go dtí inniu, tháinig briathar an Tiarna chugamsa agus labhair mé libhse gan scor (ach níor éist sibh. ⁴Agus chuir an Tiarna chugaibh gan scor a sheirbhísigh uile na fáithe, ach níor éist sibh, ná níor thug sibh aird). ⁵Ba é a dúirt siad: ‘Filligí gach aon agaibh óna dhrochshlí, agus ó olc bhur ngníomhartha, agus fanfaidh sibh ar an talamh a thug an Tiarna anallód daoibh féin agus do bhur n-aithreacha le saol na saol. (⁶Agus ná himígí i ndiaidh déithe eile d’fhónamh dóibh agus á n-adhradh; ná brostaigí mise chun feirge le hoibreacha bhur lámh féin; agus ní dhéanfaidh mé dochar daoibh.’) ⁷Ach níor éist sibh liom (– an Tiarna a labhraíonn– agus bhrostaigh sibh anois mé chun feirge le hoibreacha bhur lámh, chun bhur ndochair féin). ⁸Ar an ábhar sin, is mar seo a deir Tiarna na Slua, de bhrí nár éist sibh le mo bhriathar, ⁹cuirfidh mé fios anois ar chlann uile an tuaiscirt (an Tiarna a labhraíonn – ag tagairt do Nabúcadnazar rí na Bablóine, mo sheirbhíseach) agus tabharfaidh mé anuas ar an tír seo iad agus ar a háitritheoirí (agus ar na ciníocha seo uile máguaird); scriosfaidh mé iad agus déanfaidh mé uafás díobh, agus scige agus náire shíoraí.

¹⁰“Tógfaidh mé uathu gáir an tsúgartha agus na meidhre, gártha an fhir nuaphósta agus na brídeoige, tormán na brón muilinn agus solas an lóchrainn. ¹¹Scriosfar an tír ar fad agus beidh sí ina fásach, fad a fhanfaidh siad ina sclábhaithe i measc na gciníocha go ceann seachtó bliain. (¹²Ach nuair a bheidh an seachtó bliain istigh, gearrfaidh mé pionós ar rí na Bablóine agus ar an gcine sin – an Tiarna a labhraíonn – san éigeart a rinne siad, agus pionós ar thír na gCaildéach freisin, agus déanfaidh mé fásach síoraí di.)

¹³Tabharfaidh mé ar an tír sin na briathra go léir a labhair mé ina haghaidh, an uile ní dá bhfuil scríofa sa leabhar seo.”

Oracail in Aghaidh na Náisiún

Réamhrá (cf. cc. 46-51): Fís an Chupáin

¹⁴An rud a thairngir Irimia in aghaidh na gciníocha uile. (“Óir cuirfear iad seo i ndaoirse; mar an gcéanna do chiníocha cumhachtacha agus do ríthe móra, agus cúiteoidh mise leo de réir a ngníomhartha agus de réir oibreacha a lámh féin.”) ¹⁵Is mar seo a labhair an Tiarna, Dia Iosrael, liomsa: “Glac an cupán fíona seo as mo láimh agus tabhair ar an uile chine chuig a gcuirfidh mise thú, ól as; ¹⁶ólaidís agus luascaidís agus bídís ar mearbhall mar gheall ar an gclaíomh a chuirfidh mé ina measc.” ¹⁷Ghlac mise an cupán as láimh an Tiarna agus thug mé ar na ciníocha uile chuig ar chuir an Tiarna mé, a ól, (¹⁸Iarúsailéim agus bailte Iúdá, a ríthe siúd agus a bprionsaí a dhéanamh fásaigh agus uafáis díobh, agus magaidh agus mallaithe mar atá inniu); ¹⁹Forann rí na hÉigipte, mar aon lena sheirbhísigh, a uaisle agus a dhaoine uile. ²⁰Na heachtrannaigh uile lena gcois (ríthe uile thír Úz); ríthe uile thír na bhFilistéeach, Aiscileon, Gazá, Eacrón agus fuilleach Aisdeod, ²¹Eadóm, Móáb, agus clann Ámón; ²²ríthe uile Thuíre, ríthe uile Shíodón, agus ríthe na n-insí taobh thall d’fharraige, ²³Déadán, Téamá, agus Búz, agus na Berracháin uile, ²⁴ríthe uile na hAráibe a chónaíonn san fhásach, ²⁵(ríthe uile Zimrí) agus ríthe uile Éalám, agus ríthe uile Méide, ²⁶ríthe uile an tuaiscirt i bhfogas agus i gcéin,

ceann ar cheann; agus na ríochtaí uile atá ar chlár na talún. (Maidir le rí Shéiseac, ólfaidh seisean ar deireadh.)²⁷ “Déarfaidh tú leo: ‘Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: Ólaigí! Bígí ar meisce! Sceithigí! Titigí, agus ná héirigí níos mó, de bharr an chlaímh atáim a chur in bhur measc.’²⁸ Má dhiúltaíonn siad an cupán a ghlacadh as do láimh agus a ól, déarfaidh tú é seo leo: ‘Is mar seo a deir Tiarna na Slua: Is éigean daoibh ól!²⁹ Ó tá mé ag tosú ar olc a thabhairt ar an gcathair ar a dtugtar m’ainm, an dóigh libh go rachaidh sibhse gan smachtú? Go deimhin ní rachaidh, óir ansin glaofaidh mé ar chlaíomh in aghaidh áitritheoirí uile na talún – Tiarna na Slua a labhraíonn.’

³⁰ “Tairngir thusa ina n-aghaidh na briathra seo uile, agus abair leo:

‘Nuallann an Tiarna ón ard,
labhraíonn sé óna shanctóir naofa;
béiceann os ard in aghaidh a chró caorach;
ligeann gáir amhail an dream a shiúlann ar na caora.
Cluineann áitritheoirí uile na talún an tormán;

³¹ sroicheann sé imill imigéiniúla an domhain.
Óir tá an Tiarna ag cúisiú na náisiún,
ag tabhairt an uile fheoil chun breithiúnais;
tugann sé don chlaíomh na hurchóidigh
– an Tiarna a labhraíonn.’

³² Is mar seo a deir Tiarna na Slua:
‘Féach, leathnaíonn an t-olc ó chine go cine
éiríonn anfa mór ó imill imigéiniúla an domhain.’

³³“Beidh mairbh an Tiarna sa lá sin scaipthe ó cheann ceann na cruinne. Ní chaoinfear iad; ní chruinneofar iad ná ní mó a adhlacfar iad; fanfaidh siad ar éadan na talún mar aoileach.

³⁴Uailligí a thréadaithe na gcaorach, éimhigí, únfairtigí ar an talamh, a thiarnaí na dtréad, óir tá laethanta bhur n-eirligh ar láimh, fearacht na reithí is deise, titfidh sibh.

³⁵Níl dídean anois ag na haoirí, níl éalú ag tiarnaí na dtréad!

³⁶Éist! uaill éimhe na n-aoirí, guthanna thiarnaí na dtréad!

Óir mhill an Tiarna a n-iníor, tá a gceapóga ciúine scriosta, [de bharr díbheirg fhíochmhar an Tiarna].

³⁸Tá an leon tar éis a uachais a fhágáil, anois tá a dtír ina fhásach, de bharr an chlaímh mhillte, de bharr díbheirg fhíochmhar an Tiarna.”

Fáistíní Séin

Gabháil agus Daoradh Irimia

26^I dtosach réim Iahóiácaim mhic Iósía, rí Iúdá, tháinig an briathar seo [go Irimia] ón Tiarna: ²“Seo mar a deir an Tiarna: ‘Seas i gcúirt Theampall an Tiarna. Le muintir uile chathracha Iúdá a thagann go Teampall an Tiarna a adhradh, abair na briathra uile a d’ordaigh mise duit a labhairt leo; ná fág siolla ar lár. ³B’fhéidir go n-éistfidh siad agus go bhfillfidh gach aon duine óna dhrochshlí; má fhilleann, tiocfaidh aithreachas ormsa faoin olc atá ar intinn agam a dhéanamh orthu mar gheall ar a míghníomhartha. ⁴Abair leo: Seo mar a deir an Tiarna: Mura n-éisteann sibh liomsa trí mo dhlí a chuir mé romhaibh a chomhlíonadh, ⁵trí aird a thabhairt ar bhriathra mo sheirbhíseach, na fáithe, a sheolaim chugaibh gan scor agus nár éist sibh leo, ⁶déanfaidh mise an Teampall seo cosúil le Sileo, agus déanfaidh mé an chathair seo ina mallacht do chiníocha uile an domhain.” ⁷Chuala na sagairt agus na fáithe agus an pobal uile Irimia ag rá na mbriathar sin i dTeampall an Tiarna. ⁸Nuair a bhí gach rud ráite ag Irimia a d’ordaigh an Tiarna dó a rá leis an bpobal uile, rug na sagairt agus na fáithe air agus dúirt siad: “Go deimhin cuirfear chun báis thú. ⁹Cad chuige ar thairngir tú in ainm an Tiarna á rá: ‘Beidh an Teampall seo cosúil le Sileo, agus beidh an chathair seo uaigneach agus gan áitreabhach’?” Agus bhí an pobal uile ag plódú thart ar Irimia i dTeampall an Tiarna.

¹⁰Nuair a chuala feidhmeannaigh Iúdá é seo tháinig siad aníos ó phálás an rí go dtí Teampall an Tiarna agus shuigh síos i mbéal Gheata Nua Theampall an Tiarna. ¹¹Ansin

labhair na sagairt agus na fáithe leis na feidhmeannaigh agus leis an bpobal uile: “Tá breithiúnas báis tuillte ag an bhfear seo, óir thairngir sé in aghaidh na cathrach seo mar a chuala sibh le bhur gcluasa féin.” ¹² Ach thug Irimia freagra ar na feidhmeannaigh agus ar an bpobal uile mar seo: “Chuir an Tiarna féin mise a fháidheoireacht na mbriathra uile a chuala sibh in aghaidh an Teampaill seo agus in aghaidh na cathrach seo. ¹³ Mar sin leasaigí bhur n-iompar agus bhur ngníomhartha; umhlaígí do ghuth an Tiarna bhur nDia; má dhéanann sibh sin, beidh aithreachas air agus, an t-olc a d’fhógair sé in bhur n-aghaidh, ní dhéanfaidh sé é. ¹⁴ Maidir liomsa, féach, táim in bhur lámha. Déanaigí liom mar is maith agus is cóir libh. ¹⁵ Ach bíodh a fhios agaibh seo go dearfa, má chuireann sibh chun báis mé, go dtabharfaidh sibh go deimhin fuil neamhchiontach oraibh féin, ar an gcathair seo agus ar a muintir, óir go fírinneach sheol an Tiarna mise chugaibh a labhairt na mbriathra seo uile in bhur gcluasa.” ¹⁶ Ansin dúirt na feidhmeannaigh agus an pobal uile leis na sagairt agus na fáithe: “Ní cóir an fear seo a chur chun báis, óir labhair sé linn in ainm an Tiarna, ár nDia.” ¹⁷ D’éirigh roinnt de sheanáirí na tíre ina seasamh agus labhair siad le hoireachtas uile an phobail. ¹⁸ “Thairngir Míocá an Móirisiteach i laethanta Hiziciá rí Iúdá,” a dúirt siad, “agus ba é a dúirt sé le muintir uile Iúdá: ‘Mar seo a deir an Tiarna:

Déanfar fearann treafa de Shíón,
 agus carnán bruscair de Iarúsailéim,
 beidh cnoc an Teampaill ina ardán coillteach.’

¹⁹“Ar chuir Hiziciá rí Iúdá agus pobal uile Iúdá chun báis é mar gheall air sin? Nár mhó, agus eagla roimh an Tiarna orthu, a d’iarr siad fabhar air go mb’aithreach leis an t-olc a bhí fógraithe aige ina n-aghaidh? An gcuirfimidne anois an choir seo mar ualach ar ár n-anamacha?”

²⁰Bhí fear eile ann freisin a thairngir in ainm an Tiarna, Úiríá mac Sheamaiá, ó Chiriat Iáraim. Thairngir seisean in aghaidh na cathrach seo agus in aghaidh na tíre seo na nithe céanna díreach agus a thairngir Irimia. ²¹Nuair a chuala Iahóiácaim an rí, mar aon lena airí agus a fheidhmeannaigh uile, a bhriathra, theastaigh uaidh é a chur chun báis. Nuair a chuala Úiríá é sin tháinig eagla air agus theith sé don Éigipt. ²²Ach chuir Iahóiácaim an rí, Ealnátán mac Acbór agus daoine eile leis don Éigipt. ²³Thug siad Úiríá amach as an Éigipt agus rug siad go Iahóiácaim an rí é; mharaigh seisean leis an gclaíomh é agus theilg a chorpán isteach i reilig na ndaoine coitianta. ²⁴Ach sheas Irimia faoi choimirce Aichíceam mhic Sheáfán, agus níor tugadh é ar lámh don phobal le cur chun báis.

An Chuing Shamhail teach

27I dtosach réim Zidiciá, rí Iúdá, tháinig an briathar seo go Irimia ón Tiarna. ²Dúirt an Tiarna é seo liomsa: “Déan duit féin rópaí agus cuing agus buail ar do mhuineál iad. ³Cuir scéala ansin go rí Eadóm, go rí Mhóáb, go rí na nAmónach, go rí Tuíre agus go rí na Síodóine, le béal a dteachtaí a thagann go Iarúsailéim go Zidiciá rí Iúdá.

⁴Ordaigh dóibh a rá lena máistri: ‘Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: Seo a ndéarfaidh sibh le bhur máistrí: ⁵Le mo mhórchumhacht agus le mo lámh sínte amach

rinne mé an talamh, an duine agus na hainmhithe ar talamh. Agus féadaim é a thabhairt don té is maith liom. ⁶Tá na tíortha seo uile tugtha agam faoi láthair i láimh Nabúcadnazar rí na Bablóine, mo sheirbhíseach; thug mé dhó fiú na beithígh allta le fónamh dó. ⁷Beidh na ciníocha uile umhal dó féin, dá mhac agus do mhac a mhic, nó go dtaga am cinnte a thíre féin ar a seal agus go gcuirfidh náisiúin chumhachtacha agus ríthe móra é féin i ndaoirse. ⁸Cibé cine nó ríocht nach ngéillfidh do Nabúcadnazar rí na Bablóine, agus nach gcromfaidh a muineál faoi chuing rí na Bablóine, smachtóidh mise an cine sin leis an gclaíomh, leis an ngorta, leis an bplá – a deir an Tiarna – go dtuga mé ina láimh é. ⁹Mar sin, ná héistigí le bhur bhfáithe, le bhur n-asarlaithe, le bhur bhfísithe, ná le bhur ndraoithe, ná le bhur ngreasadóiri a deir libh: Ní bheidh sibh faoi smacht rí na Bablóine. ¹⁰Is fáidheoireacht bhréige a dhéanann siad daoibh, agus dá bharrsan tógfar ó bhur ndúiche sibh, díbreoidh mise sibh agus caillfear sibh. ¹¹An cine, áfach, a chromann a mhúineál faoi chuing rí na Bablóine agus a dhéanann fónamh dó, fágfaidh mé faoi shíocháin iad ina dtír féin – a deir an Tiarna – saothróidh siad í agus fanfaidh siad ann.”

¹²Labhair mé mar an gcéanna le Zidicía rí Iúdá: “Tugaigí bhur muiníl,” dúirt mé leis, “faoi chuing rí na Bablóine; géilligí dó féin agus dá mhuintir agus mairfidh sibh. ¹³Cad chuige a n-éagfadh sibh, tú féin agus do mhuintir, leis an gclaíomh, leis an ngorta, leis an bplá a bhagair an Tiarna ar an gcine nach ngéillfidh do rí na Bablóine? ¹⁴Ná héistigí le briathra na bhfáithe a deir libh: ‘Ní bheidh sibh faoi smacht rí na Bablóine.’ Is fáidheoireacht bhréige a dhéanann siad daoibh. ¹⁵Óir ní mise a chuir uaim iad – a deir an Tiarna – tairngríonn siad bréaga i m’ainm. Dá bharr sin díbreoidh mise sibh, caillfear sibh féin agus mar an gcéanna na fáithe a thairngríonn daoibh.”

¹⁶ Ansin labhair mé leis na sagairt agus leis an bpobal uile: “Is mar seo a deir an Tiarna: ‘Ná héistigí le briathra bhur bhfáithe a fháistiníonn daoibh á rá: Féach! tabharfar ar ais go luath soithí Theampall an Tiarna ón mBablóin; tairngríonn siad bréaga daoibh. ¹⁷ Ná héistigí leo; géilligí do rí na Bablóine agus mairfidh sibh; cad chuige a bhfágfaí an chathair seo ina fásach? ¹⁸ Dá mba fháithe iad agus dá mbeadh briathar an Tiarna leo, bheidís anois ag guí Tiarna na Slua nach dtógfaí don Bhablóin na soithí atá fágtha i dTeampall an Tiarna, i bpálás rí Iúdá agus in Iarúsailéim. ¹⁹ Óir is mar seo a deir an Tiarna i dtaobh (na gcolún, na farraige, na seastán agus) na soithí eile atá fós sa chathair seo, ²⁰ na cinn nár rug Nabúcadnazar rí na Bablóine leis nuair a rug sé Iacoiniá mac Iahóiácaím, rí Iúdá, i láimh leis ó Iarúsailéim don Bhablóin mar aon le maithe uile Iúdá agus Iarúsailéim. ²¹ Is ea, is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael, faoi na soithí atá fágtha fós i dTeampall an Tiarna, i bpálás rí Iúdá agus in Iarúsailéim: ²² Tabharfar don Bhablóin iad, agus beidh siad ann nó go dté mise faoina ndéin – an Tiarna a labhraíonn. Tabharfaidh mise ar ais iad ansin agus cuirfidh san áit seo iad.’”

An Chonspóid le Hanainiá

28 An bhliain chéanna sin, i dtús réim Zidiciá mhic Ióisíá, rí Iúdá, an cúigiú mí den cheathrú bliain labhair Hanainiá fáidh, mac Azúr, as Gibeón, mar leanas le [Irimia] i dTeampall an Tiarna i láthair na sagart agus an phobail uile: ² “Seo mar a deir an Tiarna, Dia Iosrael: ‘Tá cuing rí na Bablóine briste agam. ³ Taobh istigh de dhá bhliain tabharfaidh mé liom ar ais chuig an áit seo soithí uile Theampall an Tiarna a rug

Nabúcadnazar rí na Bablóine leis as an áit seo agus a d’iompair sé chuig an mBablóin.

⁴Tabharfaidh mé ar ais freisin Iacoiniá mac Iahóiacaím, rí Iúdá, agus deoraithe uile Iúdá a chuaigh chuig an mBablóin – an Tiarna a labhraíonn. Sea, brisfidh mé cuing rí na Bablóine.”⁵ Ansin thug Irimia fáidh freagra ar an bhfáidh Hanainiá i bhfianaise na sagart agus an phobail uile a bhí i dTeampall an Tiarna. ⁶“Bíodh sé amhlaidh,” a dúirt Irimia fáidh. “Go gcomhlíona an Tiarna an tairngreacht a rinne tú, soithí Theampall an Tiarna agus na deoraithe uile a thabhairt ar ais ón mBablóin go dtí an áit seo. ⁷Ach éist anois leis an bhfocal seo a déarfaidh mise i do chluasa agus i gcluasa an phobail uile. ⁸Na fáithe a bhí ann romhamsa agus romhatsa anallód, rinne siad tairngreacht faoi chogadh, faoi ghorta, faoi phlá, in aghaidh mórán tíortha agus in aghaidh ríochtaí móra; ⁹ach an fáidh a thairngríonn síocháin, aithneofar gurb é an Tiarna go fírinneach a chuir uaidh é nuair a thiocfaidh briathra an fháidh i gcrích.”¹⁰ Ansin bhain Hanainiá fáidh an chuing de mhúineál Irimia fáidh agus bhris í. ¹¹Labhair Hanainiá ansin i bhfianaise an phobail uile: “Seo mar a deir an Tiarna: ‘Is mar seo a bhrisfidh mé i gcionn dhá bhliain, cuing Nabúcadnazar rí na Bablóine, agus bainfidh mé í de mhúineál na gcíníocha uile.’”
D’imigh Irimia leis ag an bpointe sin. ¹²Nuair a bhí Hanainiá fáidh tar éis an chuing, a thóg sé de mhúineál Irimia fáidh, a bhriseadh, tháinig briathar an Tiarna go Irimia: ¹³“Imigh leat go Hanainiá agus abair seo leis: ‘Is mar seo a deir an Tiarna: Tig leat cuingeacha maide a bhriseadh? Más ea, déanfaidh mise cuingeacha iarainn dóibh ina n-áit. ¹⁴Óir seo mar a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: Is cuing iarainn a chuirim anois ar mhúineál na gcíníocha seo uile le go mbeidh siad faoi chois ag Nabúcadnazar rí na Bablóine. Beidh siad faoina smacht; fiú na mbeithíoch allta, tá siad tugtha agam dó.’”

¹⁵Dúirt Irimia fáidh le Hanainiá fáidh: “Éist liom go haireach; a Hanainiá: níor chuir an Tiarna uaidh thú; mar gheall ortsa tá an pobal seo anois ag cur a ndóchais i mbréag. ¹⁶Ar an ábhar sin – seo mar a deir an Tiarna: ‘Tá fúm thusa a theilgean d’aghaidh na talún: éagfaidh tú i mbliana, [de bhrí gur sheanmóir tú easumhlaíocht in aghaidh an Tiarna].’”
¹⁷D’éag Hanainiá an bhliain chéanna sin, sa seachtú mí.

Litir chuig na Deoraithe

29 Is iad seo briathra na litre a chuir Irimia fáidh ó Iarúsailéim chun na seanóirí sin a tugadh ar deoraíocht, chun na sagart, na bhfáithe agus chun an phobail uile a rug Nabúcadnazar leis ar deoraíocht ó Iarúsailéim don Bhablóin. ²Ba tar éis Iacoiniá an rí, an ríonmháthair, na seomróirí, maithe Iúdá agus Iarúsailéim, agus na gaibhne agus na ceardaithe a imeacht as Iarúsailéim é. ³Seachadadh an litir le cabhair Ealásá mac Sheáfán agus Ghamairiá mac Hilciá a chuir Zidiciá rí Iúdá don Bhablóin go Nabúcadnazar rí na Bablóine. Mar seo a ghabh an litir:

⁴Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael, leis na deoraithe uile a tugadh ar shiúl ó Iarúsailéim don Bhablóin: ⁵“Tógaigí tithe, déanaigí cónaí iontu; cuirigí garraithe agus ithigí a dtorthaí; ⁶tógaigí mná agus ginigí mic agus iníonacha; toghaigí mná do bhur mic; faighigí fir do bhur n-iníonacha le go mbeire siadsan, ar a seal, mic agus iníonacha; caithfidh sibh dul i líonmhaire ansin agus ní i laghad. ⁷Déanaigí leas na [tíre] inar chuir mise sibh ar deoraíocht; guígí chun an Tiarna ar a son, óir is ar a leas siúd atá seasamh bhur leasa-sa ag brath.”

¹⁰Óir is mar seo a deir an Tiarna: “Ní go mbeidh an seachtó bliain a deonaíodh don Bhablóin istigh, a thiocfaidh mé ar cuairt chugaibh agus a chomhlíonfaidh mé mo gheallúint daoibh, sibh a thabhairt ar ais don áit seo. ¹¹Óir tá fios mo smaointe agam in bhur dtaobh – an Tiarna a labhraíonn – smaointe síochána agus ní oilc, a thabhairt croí agus dóchais daoibh. ¹²Ansin nuair a ghlaofidh sibh ormsa, nuair a thiocfaidh sibh chun impí ormsa, éistfidh mé libh. ¹³Nuair a iarrfaidh sibh mé gheobhaidh sibh mé, nuair a iarrfaidh sibh mé le bhur gcroí go hiomlán. ¹⁴Beidh mise ar fáil agaibh – an Tiarna a labhraíonn. Tabharfaidh mé ar ais bhur gcuid daoibh, agus cruinneoidh mé sibh as na ciníocha uile agus as gach uile áit ar dhíbir mé sibh, an Tiarna a labhraíonn. Tabharfaidh mé ar ais sibh chun na háite as ar ruaig mé sibh. ¹⁵B’fhéidir go n-abróidh sibh: ‘Thóg an Tiarna fáithe suas dúinn sa Bhablóin’, ⁸ ach is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: ‘Ná mealladh bhur bhfáithe sibh ná na greasadóirí atá in bhur measc; ná héistigí leis na haislingeacha a aislingíonn siad, ⁹óir tairngíonn siad daoibh go bréagach i m’ainmse. Ní mise a chuir uaim iad – an Tiarna a labhraíonn.’”

¹⁶Óir is mar seo a deir an Tiarna faoin rí a shuíonn anois ar ríchathaoir Dháiví agus faoi na daoine eile a chónaíonn sa chathair seo, bhur ndeartháireacha nach ndeachaigh amach libh i mbraighdeanas. ¹⁷Is mar seo a deir Tiarna na Slua: “Tabharfaidh mé anois an claíomh orthu, an gorta agus an phlá; déanfaidh mé cosúil le fígi lofa iad nach féidir a ithe ar a n-olcas. ¹⁸Leanfaidh mé iad leis an gclaíomh, leis an ngorta, leis an bplá, agus déanfaidh mé díol uafáis díobh do ríochtaí uile an domhain, ina mallú, ina n-iontas, ina magadh, ina scige i measc na gciníocha uile inar dhíbir mé iad, ¹⁹de bhrí nár éist siad le mo bhriathra – an Tiarna a labhraíonn – bíodh agus gur chuir mé chucu gan scor mo

sheirbhísigh, na fáithe. Níorbh áil leo ina dhiaidh sin éisteacht – an Tiarna a labhraíonn.”

²⁰ Ach, a dheoraithe uile a chuir mé ó Iarúsailéim don Bhablóin, éistigí briathra an Tiarna:

²¹ “Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael, i dtaobh Acháb mhic Chóláia agus Zidicía mhic Mhásaeia a thairngríonn bréaga daoibh i m’ainmse: ‘Seachadfaidh mé iad i láimh Nabúcadnazar rí na Bablóine a mharóidh iad os comhair bhur súl. ²² Uathusan an mhallacht seo a bheidh ar bhéala deoraithe uile Iúdá sa Bhablóin: Go ndéana an Tiarna thusa cosúil le Zidicía agus Acháb a bhruith rí na Bablóine beo beathach. ²³ Sin oidhe an dreama a dhéanann míchlú in Iosrael, ag déanamh adhaltranais le mná a gcomharsana, ag labhairt briathra bréagacha i m’ainmse gan ordú uaimse. Tá a fhios agamsa ina dhiaidh sin; feicim, an Tiarna a labhraíonn.’”

Cuireann Deoraí in aghaidh Litir Irimia

²⁴ Chuir Seamaia as Nihealám litir uaidh féin ²⁵ chuig an bpobal uile in Iarúsailéim, an sagart Zafainia mac Mhásaeia agus chuig na sagairt uile á rá: ²⁶ “Rinne an Tiarna sagart díotsa mar chomharba Iahoideá chun riail a choinneáil i dTeampall an Tiarna; i gcás an duine atá ar mire agus a dhéanann fáidh de féin is é do dhualgas é siúd a chur sna ceapa agus i gcoiléar iarainn. ²⁷ Ós amhlaidh atá, cad chuige nár smachtaigh tú Irimia ó Anatót a dhéanann fáidh de féin daoibhse? ²⁸ Óir faoi scáth an chur i gcéill seo sheol sé teachtaireacht chugainne sa Bhablóin á rá: ‘Is fada an daoirse seo. Tógaigí tithe, déanaigí cónaí iontu, cuirigí garraithe agus ithigí a dtorthaí.’” ²⁹ Léigh Zafainia sagart an litir seo os ard do Irimia fáidh.

³⁰Ach tháinig briathar an Tiarna go Irimia: ³¹“Cuir an teachtaireacht seo chun na ndeoraithe uile: ‘Is mar seo a deir an Tiarna i dtaobh Sheamaiá ó Nihealám: De bhrí gur thairngir Seamaiá daoibhse agus nach mise a chuir uaim é, agus mar gur thug sé oraibh dóchas a chur anois i mbréag, ³²ar an ábhar sin – a deir an Tiarna – gearrfaidh mé pionós ar Sheamaiá ó Nihealám agus ar a shliocht ina dhiaidh; fireannach amháin dá chlann ní mhairfidh beo i measc na ndaoine seo le go bhfeicfeadh an mhaith a dhéanfaidh mé ar mo phobal – an Tiarna a labhraíonn – de bhrí gur theagaisc sé iompú ón Tiarna.’”

Leabhar an tSóláis agus Breiseanna

Geallúint do Ríocht an Tuaiscirt

30An briathar a tháinig go Irimia ón Tiarna. ²“Is mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael: ‘Na briathra uile a labhair mé leat, scríobh i leabhar iad. ³Óir féach tá na laethanta ag teacht – an Tiarna a labhraíonn – ina gcuirfidh mé an rath arís ar mo phobal Iosrael (agus Iúdá), a deir an Tiarna, agus tabharfaidh mé orthu filleadh ar an tír a thug mé dá sinsir, agus sealbhóidh siad í.’” ⁴Is iad seo na briathra a labhair an Tiarna i dtaobh Iosrael (agus Iúdá):

⁵“Is mar seo a deir an Tiarna: chuala [mé] guth criothnaithe, guth eagla, agus ní guth síochána é.

⁶ Fiafraí gí anois, meabhraí gí:
 an mbíonn fir ag breith clainne?
 Cad chuige a bhfeicim gach fear mar sin
 agus a lámha ar a leasracha mar bheadh bean in íona?
 Cad chuige ar tháinig dath bán ar gach aghaidh?

⁷ Go deimhin is mór an lá é seo,
 ionas nach bhfuil aon lá cosúil leis;
 is í uair bhuartha Iacóib í;
 ach sábhálfar aisti é.

⁸ “Ar an lá sin – Tiarna na Slua a labhraíonn – brisfidh mise an chuing dá muiníl, agus scaoilfidh mé a gcuibhreacha. Ní dhéanfaidh siad fónamh níos mó do choimhthíocha.

⁹ Ach déanfaidh don Tiarna a nDia, agus do Dháiví a rí a thógfaidh mise suas dóibh.

¹⁰ Mar sin, ná bíodh eagla ort,
 a shearbhónta liom, a Iacóib,
 – an Tiarna a labhraíonn –
 Ná bíodh scanradh ort, a Iosrael:
 féach, sábhálfaidh mise thú as tíortha i gcéin,
 agus do shliocht as tír a ndaoirse.
 Beidh Iacób arís i suaimhneas
 agus mairfidh go sóúil;
 ní chuirfidh aon duine eagla air.

- ¹¹ Óir táimse in éineacht leat, do do shábháil.
Cuirfidh mé deireadh leis na ciníocha uile
mar ar scaip mé thú;
ní chuirfidh mé críochnú ortsa,
ach smachtóidh mé thú go measartha,
le nach bhfégfaidh mé ar fad gan pianadh thú.
- ¹² Sea, is mar seo a deir an Tiarna:
Tá do chneá doleigheasta,
tá do lot gan cneasú.
- ¹³ Níl aon duine chun aire a thabhairt do do chréachtaí,
níl luibh ná leigheas i ndán duit.
- ¹⁴ Rinne d'aos grá uile dearmad díot,
ní iarrann siad níós mó thú.
Sea, bhuail mé le buille namhad thú,
buille neamhthrócaireach
(mar gheall ar mhéid do chiontachta
agus ar iomadúlacht do pheacaí).
- ¹⁵ Cad chuige a n-éagaoineann tú d'ainnise?
Tá do phian doleigheasta.
Rinne mé na nithe sin uile leat,
mar gheall ar mhéid do chiontachta,

agus ar iomadúlacht do pheacaí.

¹⁶ Ach gach aon a shlog thusa slogfar iad féin,
rachaidh lucht d'ansmachta uile i ndaoirse,
creachfar lucht do chreachta,
agus gach aon dár airg thusa,
tabharfaidh mise mar argain iad.

^{17b} Óir ghairidís ‘An Díbeartach’ díot,
‘Éadáil linn ar cuma le haon duine í!’

^{17a} Ach casfaidh mise do shláinte ar ais chugat,
agus leigeasfaidh mé do chréachtaí
– an Tiarna a labhraíonn.

¹⁸ Seo mar a deir an Tiarna:
Tabharfaidh mé ar ais anois both an Tiarna,
agus déanfaidh mé trua dá áiteanna cónaithe;
tógfar an chathair arís ar a carn féin,
atógfar an daingean ar a láithreán.

¹⁹ Tiocfaidh astu amach buíochas
agus glórtha daoine a dhéanann lúcháir.
Déanfaidh mé líonmhar iad,
agus ní bheidh laghdú orthu;
déanfaidh mé glórmhar iad,

agus ní bheidh siad faoi dhímheas.

²⁰ Beidh a gclann mhac mar a bhí siad féin anallód,
beidh a gcomhthionól go daingean i mo láthair,
agus smachtóidh mé lucht leatroid orthu.

²¹ Is duine díobh féin a bheidh ina phrionsa orthu,
as a muintir féin a thiocfaidh a rialtóir.

Ligfidh mise dó teacht i mo láthair
agus féadfaidh sé teacht i ngar dom;
go deimhin, cé eile a chuirfeadh a anam i gcontúirt
agus teacht i ngar domsa? – an Tiarna a labhraíonn.

²² Agus beidh sibhse in bhur bpobal agamsa,
agus beidh mise i mo Dhia agaibhse.”

²³ Anois éiríonn anfa an Tiarna, séideann an stoirm ghaoithe,
briseann sí ar cheann na ndrochdhaoine;

²⁴ ní fhillfidh fearg an Tiarna go gcuire sé i gcrích
agus go gcomhlíona comhairle a chroí.
Tuigfidh sibh é seo sna laethanta atá ag teacht.

Maithiúnas do Iosrael

31 “Nuair a thiocfaidh an t-am sin – a deir an Tiarna – beidh mise i mo Dhia ag clanna uile Iosrael: beidh siadsan ina bpobal agamsa.”

- ²“Seo mar a deir an Tiarna:
Fuair siad maithiúnas san fhásach,
na daoine a chuaigh slán ón gclaíomh.
Tá Iosrael ag tarraingt ar a scíth.
- ³Nocht an Tiarna [dó], ó i bhfad i gcéin:
ghráigh mé thú le grá síoraí,
ar an ábhar sin is dochaite mo ghean ort.
- ⁴Tógfaidh mé thú an athuair agus atógfar thú,
a mhaighdean Iosrael.
Beidh tú sciamhach arís,
agus déanfaidh tú meidhir sa rince
le do chuid tiompán.
- ⁵Plandóidh tú fós fíonghoirt
ar shléibhte na Samáire
(tá an phlandáil déanta ag lucht plandála;
cnuasfaidh siad na torthaí).
- ⁶Sea, tiocfaidh an lá a bhfógróidh an lucht faire
ar shléibhte Eafraím:
‘Éirígí! téimis suas go Síón,
chun an Tiarna, ár nDia féin.’

⁷ Óir seo mar a deir an Tiarna:
 Scairtigí le lúcháir ar son Iacóib!
 Tógaigí gártha do cheann na náisiún!
 Fógraigí! Molaigí! Gáirigí:
 ‘Shábháil an Tiarna a phobal, fuíoll Iosrael!’

⁸ Féach, tabharfaidh mé ar ais iad
 as an tír thuaidh,
 agus cruinneoidh mé iad ó na críocha in imigéin;
 iad go léir, an dall agus an bacach,
 an bhean torrach agus an bhean i dtinneas clainne;
 tiocfaidh siad ina gcuideachta mhór ag filleadh.

⁹ Is le gol a d’imigh siad,
 tabharfaidh mise sólás dóibh agus mé á dtreorú ar ais;
 déanfaidh mé eolas an bhóthair dóibh go srutháin uisce,
 slí dhíreach in áit nach bhfaighidh siad tuisle.
 Óir táim i m’athair ag Iosrael,
 agus is é Eafraím mo chéadghin mic.

¹⁰ Éistigí briathar an Tiarna, sibhse a chiníocha!
 Insígí é seo do na hoileáin in imigéin:
 ‘An té a scaip Iosrael, cruinneoidh sé é,
 cumhdóidh sé é mar a dhéanann aoire a thréad.’

- ¹¹ Óir d'fhuascail an Tiarna Iacób,
thug slán é as láimh a bhí ní ba láidre ná é.
- ¹² Tiocfaidh siad agus canfaidh ar mhullach Shíón;
baileoidh siad in éineacht chun maitheasaí an Tiarna:
cruithneacht agus ola agus fíon,
caoirigh agus eallach;
beidh a n-anamacha mar a bheadh garraí uiscithe;
ní dhéanfaidh siad brón níos mó.
- ¹³ Is ansin a ghairdeoidh an mhaighdean sa rince,
déanfaidh ógánaigh agus seanóirí [meidhir];
fillfidh mise a ndobrón i ngairdeachas;
tabharfaidh mé sólás agus faoiseamh ar lorg a ndólás;
- ¹⁴ sásóidh mé mo shagairt le bia blasta,
agus beidh mo dhaoine sách le mo mhaitheas
– an Tiarna a labhraíonn.
- ¹⁵ Is mar seo a deir an Tiarna:
Cluineadh guth i Rámá,
caoineadh agus gol géar;
is í Ráchael í ag caoineadh a clainne
mar nach bhfuil siad ann.

- ¹⁶ Is mar seo a deir an Tiarna:
 Éirígí as bhur gcaoineadh,
 triomaígí bhur súile;
 déanfar bhur saothar a chúiteamh
 – an Tiarna a labhraíonn.
 Tiocfaidh siad ar ais ó thír a namhad.
- ¹⁷ Tá dóchas ann do do shliocht;
 tiocfaidh do chlann mhac ar ais dá gcríocha féin.
- ¹⁸ Go deimhin cluinim éamh Eafraím:
 ‘Smachtaigh tú mé, ghlac mé an smachtú
 mar tharbh óg gan smacht;
 beir ar ais mé, lig dom teacht ar ais;
 óir is tú an Tiarna mo Dhia.
- ¹⁹ Sea, d’iompaigh mé i leataobh,
 ach tháinig aithrí orm ó shin;
 tháinig tuigsin chugam, bhuaile mé m’ucht.
 Bhí deargnáire orm, níor thóg mé mo cheann;
 sea, lean dom go fóill míchlú m’óige.’
- ²⁰ An ionúin liom mo mhac Eafraím an méid sin?
 An bhfuil mé chomh doirte sin air mar leanbh,
 nach bhfuil uair dá mbagraím air
 nach ag cuimhneamh air a bhím,

nach formhothaithe mé i gcónaí ar a shon,
 go ligim do mo ghrámhaireacht a bheith ag tnúthán ina dhiaidh?
 Is é an Tiarna a labhraíonn.

²¹ Cuir suas duit féin comharthaí bóthair,
 ardaigh clocha críche;
 tabhair suntas maith don tslí,
 an tslí ar imigh tú.
 Tar abhaile, a mhaighdean Iosrael,
 tar abhaile go dtí na bailte seo is leatsa.

²² Cá fada a bheidh tú go stadach, a iníon mhídhílis?
 Óir tá ní nua á chruthú ag an Tiarna ar talamh:
 Rachaidh an Bhean arís ar lorg a Fir Chéile.”

Gealltar Athbhunú do Iúdá

²³ Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: “Bainfidh siad leas athuair as na briathra seo i dtír Iúdá agus ina bailte nuair a thabharfaidh mé ar ais iad:

‘Go mbeannaí an Tiarna thusa,
 a choimín an chirt,
 a shliabh na naofachta!’

²⁴“Cuirfidh fúthu sa tír seo, Iúdá agus a bhailte uile, na feirmeoirí agus an dream a dhéanann buachailleacht ar na tréada. ²⁵Óir tugaimse suaimhneas don anam cortha agus sólas don anam doilfósach.” ²⁶Agus uaidhsean:

Dhúisigh mé agus bhí [athbheocht] ionam,
agus ba shámh é mo chodladh.

Iosrael agus Iúdá

²⁷“Féach, tá na laethanta ag teacht – an Tiarna a labhraíonn – agus síolchuirfidh mé teach Iosrael agus teach Iúdá le síol an duine agus le síol an bheithígh. ²⁸Agus faoi mar a bhí mé ag faire orthu uair amháin, a réabadh aníos agus a bhriseadh, a chaitheamh síos, a scrios agus a mhilleadh, is mar sin a bheidh mé anois, a thógáil agus a phlandú. An Tiarna a labhraíonn.”

Cúiteamh Pearsanta

²⁹“Sna laethanta sin ní abróidh daoine níos mó:

‘D’ith na haithreacha caora searbha;
agus cuireadh déistin ar fhiacra na clainne.’

³⁰“Ach éagfaidh gach duine ar son a pheaca féin. Gach duine a itheann caora searbha, is ar a fhiacra féin a bheidh déistin.”

An Conradh Nua

³¹“Féach, tá na laethanta ag teacht – an Tiarna a labhraíonn – a ndéanfaidh mé conradh nua le teach Iosrael (agus le teach Iúdá), ³²ní ar nós an chonartha a rinne mé lena n-aithreacha an lá ar ghlac mé ar láimh iad á dtabhairt amach as críoch na hÉigipte. Bhriseadar an conradh sin orm, gur thaispeáin mé dóibh cérbh é an máistir – an Tiarna a labhraíonn. ³³Ach is é seo an conradh a dhéanfaidh mé le teach Iosrael nuair a thiocfaidh na laethanta sin – an Tiarna a labhraíonn: Cuirfidh mé mo dhlí iontu istigh agus scríobhfaidh mé ina gcroí é. Beidh mé ansin i mo Dhia acu agus beidh siadsan ina bpobal agamsa. ³⁴Ní bheidh call feasta le duine a bheith ag iarraidh a chomharsa a mhúineadh, ná le deartháir a rá lena dheartháir: ‘Bíodh aithne ar an Tiarna agat!’ Ní hea, beidh aithne acu go léir orm, ón té is lú díobh go dtí an té is mó – an Tiarna a labhraíonn – óir maithfidh mé a n-éigeart dóibh agus ní chuimhneoidh mé ar a bpeacaí níos mó.”

Mairfidh Iosrael

³⁵ An Tiarna a bheir an ghrian mar sholas sa lá,
 an ghealach agus na réaltaí mar sholas san oíche,
 a shuaitheann an fharraige agus a bheir ar a tonnta búirthíl,
 an té darb ainm Tiarna na Slua, deir sé é seo:

³⁶“Dá n-imeodh na reachta daingne seo as mo radharc
 – an Tiarna a labhraíonn –

ar an uair sin amháin is ea a chuirfinnse síolra Iosrael
ó bheith ina chine i m'fhianaise go brách.

³⁷ Dá mb'fhéidir choíche neamh thuas a thomhas,
agus fuaimint na talún thíos a spíonadh,
is ar an uair sin amháin a theilgfinn díom clann Iosrael
ar son gach a ndearna siad
– an Tiarna a labhraíonn.”

Atógfar Iarúsailéim

³⁸“Féach, tá na laethanta ag teacht – an Tiarna a labhraíonn – a n-atógfar cathair Iarúsailéim ó Thúr Hananael go Geata an Choirnéil. ³⁹ Ansin sínfidh arís eile an dorú tomhais caol díreach anonn ar Chnoc Gháraeb ag déanamh ina dhiaidh sin ar Ghoá.

⁴⁰ Agus an gleann frí chéile, gona chorpáin is a luathreach, agus na goirt uile cois sruth Chidreón soir chomh fada le coirnéal Gheata na nEach, beidh sin coisricthe don Tiarna. Ní scriosfar arís é ná ní mhillfear arís é go deo.”

Ceannaíonn Irimia Garraí

32 An briathar a tháinig go Irimia ón Tiarna sa deichiú bliain de Zidiciá rí Iúdá, arbh í an t-ochtú bliain déag de réimeas Nabúcadnazar í. ² San am sin bhí Iarúsailéim faoi léigear ag arm rí na Bablóine, agus cuireadh Irimia fáidh faoi ghlas i gCúirt an Gharda a

bhí i bpálás rí Iúdá,³ óir is ann a chuir Zidiciá rí Iúdá i bpríosún é. “Cad chuige duit,” ar sé, “ag tairngreacht mar seo, á rá: ‘Is mar seo a deir an Tiarna: Tabharfaidh mé an chathair seo i láimh rí na Bablóine le go ngabhfaidh sé í,⁴ agus ní rachaidh Zidiciá rí Iúdá as láimh na gCaidéach, ach go deimhin tabharfar i láimh rí na Bablóine é, agus labhróidh sé leis béal ar bhéal agus feicfidh sé é gnúis le gnúis.⁵ Tógfaidh sé Zidiciá don Bhablóin agus fanfaidh sé ansin (go dtaga mise ar cuairt chuige – an Tiarna a labhraíonn. Má tá go dtroidfidh sibh leis na Caidéigh ní bhéarfaidh sibh bua!)’?”

⁶Dúirt Irimia: “Tháinig briathar an Tiarna chugamsa á rá: ⁷Féach, tiocfaidh Hanamael mac Shealúm deartháir d’athar chugat agus déarfaidh: Ceannaigh duit féin mo gharraí in Anatót, óir is leat ceart a fhuascailte ar phraghas. ⁸Agus faoi mar a bhí ráite ag an Tiarna tháinig Hanamael mo chol ceathrar chugamsa i gCúirt an Gharda. Dúirt liom: ‘Ceannaigh mo gharraí atá in Anatót, óir is leat ceart a oidhreacht agus a fhuascailte, ceannaigh duit féin é.’ Bhí a fhios ansin agam gurbh é sin ordú an Tiarna. ⁹Mar sin cheannaigh mé an garraí ó mo chol ceathrar Hanamael as Anatót agus d’íoc leis an luach, seacht seicil déag airgid. ¹⁰Scríobh mé amach an cuntas agus shéalaigh é, ghlaigh mé ar fhinnéithe agus thomhais an t-airgead sa mheá. ¹¹Ansin ghlac mé scríbhinn an cheannaithe agus é séalaithe de réir an dlí mar aon lena cóip oscailte, ¹²agus thug mé scríbhinn an cheannaithe do Bharúch mac Néiria, mac Mhásaeiá, i radharc Hanamael, mo chol ceathrar, i radharc na bhfinnéithe a shínigh an scríbhinn cheannaithe agus na nGiúdach uile a tharla a bheith i gCúirt an Gharda san am. ¹³Ina láthair siúd thug mé na treoracha seo a leanas do Bharúch: ¹⁴‘Tóg na scríbhinní seo, an scríbhinn cheannaithe atá séalaithe mar aon lena cóip oscailte, agus cuir i soitheach cré iad, ionas go maire siad seal fada.’”

¹⁵Óir is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: ‘Ceannóidh daoine garraithe agus fíniúna arís sa tír seo.’

¹⁶“Tar éis dom an scríbhinn cheannaithe a thabhairt do Bharúch mac Néiria ghuigh mé an Tiarna mar seo: ¹⁷‘Á, a Thiarna Dia, is tú a chruthaigh neamh agus talamh le do chumhacht mhór agus le do láimh sínte amach. Níl aon rud dodhéanta duitse.

¹⁸Taispeánann tú cineáltas do na mílte, ach cúitíonn tú éigeart na n-aithreacha go hiomlán lena glann ina ndiaidh. Dia mór, cumhachtach, arb é Tiarna na Slua a ainm! ¹⁹Mór i gcomhairle, agus cumasach i ngníomh, a bhfuil a shúile oscailte ar bhealaí uile na ndaoine, a thabhairt do gach aon duine de réir a shlite agus torthaí a ghníomhartha!

²⁰Rinne tú comharthaí agus iontais i dtír na hÉigipte agus mar an gcéanna inniu in Iosrael agus i measc an chine dhaonna. Rinne tú an t-ainm duit féin atá agat inniu. ²¹Thug tú amach do phobal as crích na hÉigipte le comharthaí agus le hiontais, le láimh láidir agus le géag sínte amach agus le huafás mór. ²²Ansin thug tú an fearann seo dóibh a mhionnaigh tú a thabharfá dá n-aithreacha, fearann le bainne agus mil ina slaoda. ²³Agus tháinig siad ann agus shealbhaigh é. Ach níor umhlaigh siad do do ghuthsa, ní mó a shiúil siad i do dhlí: ní dharna siad aon ní den uile ní a d’ordaigh tú dóibh a dhéanamh; ar an ábhar sin thug tú faoi deara an t-olc seo uile a theacht orthu. ²⁴Féach, na mótaí ag teacht i ngar don chathair le haghaidh a gabhála! Tabharfaidh an claíomh, an gorta agus an phlá an chathair i láimh na gCaildéach. An rud a dúirt tú tá sé tagtha i gcrích anois, feiceann tú é. ²⁵Ach dúirt tú féin liomsa, a Thiarna Dia: Ceannaigh an garraí ar airgead i láthair finnithe; agus anois féin tá an chathair á tabhairt i láimh na gCaildéach.’ ²⁶Ansin tháinig

briathar an Tiarna [chugamsa]: ²⁷‘Féach, is mise an Tiarna, Dia an uile dhuine: an bhfuil ní ar bith dodhéanta dom?’

²⁸“Dá bhrí sin, is mar seo a deir an Tiarna: ‘Táim ag tabhairt na cathrach seo anois i láimh na gCaidéach, i láimh Nabúcadnazar rí na Bablóine, agus tógfaidh seisean í.

²⁹Tiocfaidh na Caidéigh atá ag ionsaí na cathrach seo agus cuirfidh trí thine í; loiscfidh siad na tithe ar ofráladh ar a ndíonta túis do Bhál, mar ar doirteadh amach tabhartais dí do dhéithe eachtrannacha, do mo bhrostúsa chun feirge. ³⁰Óir is olc amháin a rinne clann Iosrael agus clann Iúdá i m’fhianaise óna n-óige (óir bhrostaigh clann Iosrael go deimhin mé chun feirge lena ngníomhartha – is é an Tiarna a labhraíonn). ³¹Sea, tá an chathair seo chomh mór sin ina brostú feirge agus fraoch domsa ón lá ar tógadh í go dtí inniu, go mbainfidh mé as mo radharc í, ³²mar gheall ar na hoilc uile a rinne clann Iosrael agus clann Iúdá do mo bhrostúsa, iad féin, a ríthe, a bprionsaí, a sagairt agus a bhfáithe, fir Iúdá agus cathróirí Iarúsailéim. ³³D’iompaigh siad a gcúl liomsa agus ní hé a n-aighthe; agus tar éis dom iad a theagasc go moch agus go déanach ní éistfidís ná ní raibh aird acu ar a gceacht. ³⁴Sheas siad a n-íola sa Teampall a ghairthear i m’ainmse, á thruailliú.

³⁵Thóg siad áiteanna arda Bhál i nGleann Bhein Hionnom mar a dtugann siad ar a gclann mhac agus ar a n-iníonacha dul tríd an tine do Mhoilic – rud nár ordaigh mise riamh, ní mó a tháinig i m’intinn go ndéanfaidís coireanna gránna mar iad – a thabhairt ar Iúdá peacú.’

³⁶“Ach anois, agus ar an ábhar céanna sin, is mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael, i dtaobh na cathrach seo faoina n-abrann tusa go dtabharfaidh an claíomh, an gorta, agus an phlá i láimh rí na Bablóine í: ³⁷Cruinneoidh mise iad as na tíortha uile inar dhíbir mé

iad i m'fhearg, i m'fhraoch agus i mo chuthach mór. Tabharfaidh mé ar ais don áit seo iad agus tabharfaidh mé orthu cónaí go sábháilte. ³⁸ Ansin beidh siad ina bpobal agamsa agus beidh mise i mo Dhia acusan. ³⁹ Tabharfaidh mé malairt chroí dóibh agus malairt iompair, le go mbeidh mo eaglasa orthu go brách, ar mhaithe leo féin agus lena gclann ina ndiaidh. ⁴⁰ Déanfaidh mé conradh síoraí leo; ní éireoidh mé as déanamh maitheasa dóibh, agus cuirfidh mé m'urraim ina gcroí, ionas nach ndealóidh siad arís uaim.

⁴¹ Gairdeoidh mé mar gheall ar mhaitheas a dhéanamh dóibh, agus plandóidh mé le barr dílse iad sa dúiche seo, le mo chroí agus le m'anam go hiomlán.' ⁴² Óir is mar seo a deir an Tiarna: 'Faoi mar a thug mé an t-olc mór seo ar an bpobal seo, is mar sin a tabharfaidh mé orthu an uile mhaith dá ngeallaim dóibh. ⁴³ Ceannófar tailte fós sa tír seo faoina n-abrann tusa: Is talamh bánaithe í gan duine ná beithíoch; tugadh i láimh na gCaidéach í. ⁴⁴ Ceannóidh daoine garraithe ar airgead, déanfaidh siad amach cuntais, cuirfidh séala orthu agus glaofaigh ar fhinnéithe i dtír Bhiniáimin, sna ceantair timpeall Iarúsailéim, i mbailte Iúdá agus na sléibhte, sna hísleáin agus sa Neigib. Óir cuirfidh mé ar bun arís iad – is é an Tiarna a labhraíonn.'”

Geallúint eile go nAtógfar Iarúsailéim agus Iúdá

33 Bhí Irimia fós i bpríosún i gCúirt an Gharda nuair a tháinig briathar an Tiarna chuige an dara huair. ² “An Tiarna, an té a chruthaigh an talamh, a chum agus a dhaingnigh í – an Tiarna a ainm – deir sé é seo: ³ Glaogh ormsa agus freagróidh mé thú; inseoidh mé duit rúndiamhra móra nach feasach duit dada fúthu. ⁴ Óir is mar seo a deir an

Tiarna Dia Iosrael, i dtaobh tithe na cathrach seo agus i dtaobh phálás rí Iúdá atá le scriosadh. In aghaidh mótaí agus pailís ⁵ rachaidh siad ag troid leis na Caildéigh, ach is ag líonadh na cathrach a bheidh siad le corpáin na ndaoine a leagfaidh mise ar lár i mo fheirg agus i m'fhraoch, [an dream] ar fholaigh mé m'aghaidh orthu mar gheall ar a n-olcas.

⁶ Ach féach, brostóidh mise chucu biseach agus leigheas; leigheasfaidh mé iad agus cuirfidh mé in aithne dóibh iomláine na síochána agus na sábháilteachta. ⁷ Déanfaidh mé Iúdá agus Iarúsailéim a athnuachain agus atógfaidh mé iad mar a bhí siad an chéad uair.

⁸ Glanfaidh mé iad ón uile pheaca a rinne siad i mo aghaidhse; na peacaí lenar mhaslaigh siad mise agus lenar thug cúl liom, maithfidh mé iad uile dóibh. ⁹ Agus beidh Iarúsailéim ina cúis athais domsa, ina cúis maíte agus onóra i láthair a bhfuil de chiníocha ar talamh; nuair a chluinfidh siadsan an uile mhaith atá á dhéanamh agam tiocfaidh eagla agus uamhan orthu mar gheall ar an uile shéan agus síocháin a sholáthraím di. ¹⁰ Is mar seo a deir an Tiarna: 'San áit seo, a deir tusa: Is uaigneach é gan duine ná ainmhí; i mbailte Iúdá agus i sráideanna briste Iarúsailéim mar nach bhfuil duine ná ainmhí, cluinfear arís ¹¹ guth na lúcháire agus an ghairdeachais, glórtha an fhir nuaphósta agus na brídeoige, agus an dream a bheir íobairtí buíochais go Teampall an Tiarna ag gabháil foinn:

Molaigí Tiarna na Slua,
óir is maith é an Tiarna,
óir maireann a bhuanghrá go brách.

“Óir atógfaidh mé an tír seo mar an gcéad uair. Fógraíonn an Tiarna é!” ¹² Is mar seo a deir Tiarna na Slua: ‘San áit seo, san fhásach seo gan duine ná ainmhí agus ina bhailte

uile, beidh tailte féaraigh arís, áit a gcuirfidh aoirí a dtréada ina luí. ¹³I mbailte uile na nArdán, ar an Achréidh agus sa Neigib, i ndúiche Bhiniáimin, sna ceantair timpeall Iarúsailéim agus i mbailte Iúdá, imeoidh na tréada arís faoi lámha an té a áiríonn iad. Fógraíonn an Tiarna é. ¹⁴Féach, tá na laethanta ag teacht – an Tiarna a labhraíonn – agus comhlíonfaidh mé an gheallúint a rinne mé do theach Iosrael agus do theach Iúdá:

¹⁵Sna laethanta sin agus san am sin cuirfidh mise d’fhiacha ar Bheangán fírénta fás suas do Dháiví, agus déanfaidh sé breithiúnas agus ceart sa tír.

¹⁶Sábháilfear Iúdá sna laethanta sin agus mairfidh Iarúsailéim i ndóchas. Agus is é seo an t-ainm a thabharfar ar an gcathair: An Tiarna Ár bhFíréntacht.’

¹⁷“Óir is mar seo a deir an Tiarna: ‘Ní bheidh in easnamh ar Dháiví choíche sliochtach fireann a shuífidh i gcathaoir ríoga theach Iosrael. ¹⁸Ní bheidh in easnamh ach an oiread ar shagairt na Léivíteach sliochtach fireann a sheasfaidh i mo láthairse a ofráil íobairte loisce, a loscadh abhlainne agus a ofráil íobairte gach lá.’”

¹⁹Tháinig briathar an Tiarna go Irimia. ²⁰“Is mar seo a deir an Tiarna: ‘Dá bhféadfá mo chonradh lae a bhriseadh agus mo chonradh oíche ionas nach mbeadh lá ná oíche ina n-am féin, ²¹ansin d’fhéadfaí freisin mo chonradh le Dáiví mo shearbhónta a bhriseadh ionas nach mbeadh mac aige le rialú ina chathaoir ríoga, agus mar an gcéanna leis na

sagairt Léivíteacha is searbhóntaí domsa. ²²Mar nach féidir slua neimhe a áireamh ná gaineamh na farraige a thomhas, is mar sin a mhéadóidh mise sliocht Dháiví mo shearbhónta agus na Léivítigh, a dhéanann [mar aon leis na hoidhrí seo] freastal orm.”

²³Tháinig briathar an Tiarna go Irimia: ²⁴“Nár thug tusa faoi deara céard deir an pobal seo: ‘An dá mhuintir a thogh an Tiarna theilg sé uaidh anois iad’? Mar seo a tharcaisníonn siad mo mhuintir ionas nach náisiún níos mó iad ina láthair. ²⁵Is mar seo a deir an Tiarna: ‘Murar chruthaigh mise lá agus oíche agus murar reachtaigh mé ordú neimhe agus talún, ²⁶más ea, teilgim uaim sliocht Iacóib agus Dháiví mo shearbhónta agus ní thoghfaidh mé aon rialtóir dá shliocht le bheith ina rí ar oidhrí Abrahám, Íosác agus Iacóib! Óir cuirfidh mé an rath arís orthu agus glacfaidh mé trua dóibh.”

Oidhe Zidicía

34 An briathar a tháinig go Irimia nuair a bhí Nabúcadnazar agus a shlua uile agus ríochtaí an domhain uile faoina thiarnas agus an uile phobal ag cur cogaidh ar Iarúsailéim agus ar a bailte máguaird: ²“Is mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael: ‘Imigh agus labhair le Zidicía, rí Iúdá. Inis é seo dó: Is mar seo a deir an Tiarna: Táim ag tabhairt na cathrach anois i lámha rí na Bablóine, agus dófaidh sé go talamh í. ³Agus ní imeoidh tusa uaidh ach tógfar thú go deimhin agus cuirfear ina láimh thú. Feicfidh tú rí na Bablóine gnúis le gnúis agus labharfaidh tú leis béal ar bhéal. Rachaidh tú don Bhablóin. ⁴Mar sin féin éist briathar an Tiarna, a Zidicía, a rí Iúdá, agus ní mharófar leis an gclaíomh thú; ⁵éagfaidh tú i síocháin. Agus faoi mar a loisceadh spíosraí do

d'aithreacha, na ríthe a bhí romhat in anallód, is mar sin a loiscfidh siad spíosraí duitse agus a chaoifidh siad thú: Mo léan, a mhórgacht! Dúirt mise é – is é an Tiarna a labhraíonn.”

⁶D'inis Irimia fáidh na briathra seo uile do Zidicía rí Iúdá, in Iarúsailéim, ⁷nuair a bhí slua rí na Bablóine ag ionsaí Iarúsailéim agus bailte Iúdá a sheas amach fós, mar atá Láicís agus Azaecá, a raibh fágtha de bhailte Iúdá gan géilleadh, mar bhí siad daingnithe.

Na Sclábhaithe Fuascailte

⁸An briathar a tháinig go Irimia ón Tiarna tar éis don rí Zidicía conradh a dhéanamh leis an bpobal uile in Iarúsailéim maidir le saoirse a thabhairt dá sclábhaithe: ⁹go ligfeadh gach uile dhuine a sclábhaithe uaidh, idir fhir agus mhná, má ba Eabhraigh iad, ionas nach gcoinneodh Giúdach ar bith a dheartháir i ndaoirse. ¹⁰Na prionsaí uile agus an pobal uile a chuaigh sa chonradh go ligfeadh gach aon duine dá sclábhaithe, idir fhir agus mhná, imeacht uaidh, agus nach gcoinneodh ina sclábhaithe iad níos mó, d'aontaigh siad agus lig saor iad. ¹¹Ina dhiaidh sin, áfach, tháinig siad ar mhalairt aigne, thóg siad ar ais na sclábhaithe, idir fhir agus mhná, agus cuireadh faoi chuing arís mar sclábhaithe iad. ¹²Mar sin tháinig briathar an Tiarna go Irimia: ¹³“Is mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael: ‘Rinne mé conradh le bhur n-aithreacha nuair a thug mé amach as an Éigipt iad, as teach na daoirse; dúradh ann: ¹⁴I gceann seacht mbliana ligeadh gach aon duine agaibh dá dheartháir Eabhrach, a díoladh libh, imeacht; tar éis sé bliana dó ina sclábháí agat ligfidh tú dó imeacht saor uait. Ach níor éist bhur n-aithreacha, ní thabharfaidís aird. ¹⁵Anois, bhí

intinn eile agaibh inniu agus rinne sibh an ceart i mo radharc, gach aon duine a fhógairt saoirse dá chomharsa; rinne sibh conradh i mo láthair sa Teampall a ghairtear i mo ainm.

¹⁶Agus ansin tháinig sibh ar mhalairt aigne agus thruailligh sibh m'ainm; thóg gach aon duine agaibh a sclábhaithe ar ais, idir fhir agus mhná, a bhí ligthe saor agaibh ar a dtoil féin, á dtabhairt faoi dhaoirse agaibh arís.'

¹⁷“Dá bhrí sin, is mar seo a deir an Tiarna: ‘Níor umhlaigh sibh domsa, gach duine saoirse a fhógairt dá dheartháir agus dá chomharsa. Tá go maith mar sin – is é an Tiarna a labhraíonn – fógraímse daoibhse saoirse chun an chláimh, na plá agus chun an ghorta; déanfaidh mé díol uafáis díbh don uile ríocht ar domhan. ¹⁸Agus na fir seo a bhris mo chonradh agus nár chomhlíon briathar an chonartha a rinneadh i mo láthairse, díolfaidh mé leo amhail an lao a ghearr siad le go dtriallfaidís idir na coda. ¹⁹Maidir le prionsaí Iúdá agus Iarúsailéim, leis na coillteáin agus na sagairt, agus pobal uile na tíre a chuaigh idir coda an lao, ²⁰tabharfaidh mise iadsan i láimh a namhad agus i láimh na droinge a iarrann a mbás; beidh a gcorpáin mar bhia ag éanlaith an aeir agus ag ainmhithe na talún.

²¹Maidir le Zidiciá rí Iúdá agus a phrionsaí, tabharfaidh mé iadsan freisin i láimh a namhad agus i láimh na droinge a iarrann a mbás, agus i láimh slua rí na Bablóine atá díreach tar éis tarraingt siar uaibh. ²²Éist, ordóidh mise é – an Tiarna a labhraíonn – agus tabharfaidh mé orthu teacht ar ais go dtí an chathair seo, í a ionsaí, a ghabháil agus a dhó go talamh. Déanfaidh mé fásach gan áitreabh de bhailte Iúdá.’”

Eiseamláir na Raecáibíoch

35 An briathar a tháinig go Irimia ón Tiarna i laethanta Iahóiacaím mhic Ióisíá, rí Iúdá: ²“Imigh go clann na Raecáibíoch agus labhair leo; tabhair go Teampall an Tiarna iad, go ceann de na seomraí, agus tairg dóibh fíon le hól.” ³Rug mise mar sin Iázainiá mac Irimia, mac Habaizinia, mar aon lena dheartháireacha agus a chlann mhac uile: clann iomlán na Raecáibíoch liom. ⁴Thug mé go Teampall an Tiarna iad, go seomra mhic Hánán, mac Igdiliá, óglach Dé, láimh le seomra na n-oifigeach, os cionn seomra Mhásaí mhic Shealúm, coimeádaí an dorais. ⁵Leag mé ansin os comhair fir chlann na Raecáibíoch soithí lán d’fhíon agus cupáin, agus dúirt mé leo. “Ólaidís deoch fíona.” ⁶Dúirt siadsan: “Ní ólaimidne fíon, óir d’ordaigh Iónádáb mac Raecáb ár sinsear dúinn: ‘Ní ólfaidh sibh fíon, sibh féin ná bhur mic go brách. ⁷Ní mó a thógfaidh sibh tithe; ní chuirfidh sibh síol, ní phlandóidh fíniúin ná ní shealbhóidh sibh áitreabh; ach déanfaidh sibh cónaí ar feadh bhur laethanta i mbothanna, ionas go mairfidh sibh i bhfad sa dúiche a mbeidh sibh in bhur n-eachtrannaigh.’ ⁸D’umhlaíomar do ghuth Iónádáb mhic Raecáb, ár sinsear san uile ní dár ordaigh sé dúinn; gan fíon a ól feadh ár mbeatha, sinn féin, ár mná, ár mic, ná ár n-iníonacha, ⁹ná tithe a thógáil dúinn féin le cónaí iontu; ní mó mar atá fíniúin againn ná talamh curtha, ¹⁰ach cónaímid i mbothanna. D’umhlaíomar agus rinneamar de réir an uile ní dár ordaigh Iónádáb ár sinsear dúinn. ¹¹Ach tharla, nuair a d’ionsaigh Nabúcadnazar rí na Bablóine an tír seo, go ndúramar: Tagaigí! téimis suas go Iarúsailéim ar eagla slua na gCaildéach agus slua Áráim.’ Is mar sin a chuireamar fúinn in Iarúsailéim.”

¹² Ansin tháinig briathar an Tiarna go Irimia. ¹³ “Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: ‘Imigh agus inis do mhuintir Iúdá agus do áitritheoirí Iarúsailéim: Nach bhfaigheadh sibh teagasc agus éisteacht le mo bhriathrasa? Is é an Tiarna a labhraíonn. ¹⁴ Comhlíonadh briathar Iónádáb mhic Raecáb nuair a d’ordaigh sé dá chlainn mhac gan fíon a ól; go dtí inniu féin ní ólann siad aon deor, ach umhlaíonn siad d’ordú a sinsir. Ach labhair mise libhse gan stad gan staonadh, ach níor éist sibh liom. ¹⁵ Chuir mé chugaibh mo sheirbhísigh uile, na fáithe, go minic agus go himpíoch á rá: Filleadh gach aon fhear agaibh óna dhrochshlí, agus leasaigí bhur ngníomhartha agus ná himígí i ndiaidh déithe eile á n-adhradh; fanfaidh sibh mar sin ar an talamh a thug mise daoibh féin agus do bhur n-aithreacha. Ach ní éistfeadh sibh liom. ¹⁶ Choinnigh clann mhac Iónádáb mhic Raecáb aithne a sinsir a thug sé dóibh, ach níor éist an pobal seo liomsa. ¹⁷ Uime sin – is mar seo a deir an Tiarna, Dia na Slua, Dia Iosrael: Tabharfaidh mise ar Iúdá agus ar áitritheoirí Iarúsailéim an uile olc dar fhógair mé ina n-aghaidh, óir labhair mé leo agus ní éistfidís, ghlaigh mé orthu agus ní fhreagróidís.’” ¹⁸ Dúirt Irimia ansin le clann na Raecáibíoch: “Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: ‘De bhrí gur umhlaigh sibh d’aitheanta Iónádáb bhur n-athair agus gur choinnigh sibh an uile aithne agus go ndearna sibh gach ar ordaigh sé daoibh, ¹⁹ mar gheall air seo – a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael – ní bheidh sliochtach fireann in easnamh ar Iónádáb mac Raecáb chun seasamh i mo láthairse go brách.’”

Fulaingt Irimia

Scrolla 6O5-4R.Ch.

36 Tharla sa cheathrú bliain de Iahóiácaím mac Ióisía, rí Iúdá, go dtáinig an briathar seo go Irimia ón Tiarna: ²“Tóg thusa scrolla agus scríobh ann na briathra uile dár labhair mise leat i dtaobh Iarúsailéim agus Iúdá agus an uile chine ón lá ar labhair mé i dtús leat go dtí inniu. ³Nuair a chluinfidh teach Iosrael an uile olc atá ar intinn agam a dhéanamh dóibh, b’fhéidir go bhfillfidh gach uile dhuine óna drochshlí, agus ansin mhaithfinnse a n-éigeart agus a bpeaca dóibh.” ⁴Chuir Irimia fios ar Bharúch mac Néiria, agus scríobh Barúch, ó bhéal Irimia, gach briathar a labhair an Tiarna leis. ⁹Tharla sa chúigiú bliain de Iahóiácaím mac Ióisía, rí Iúdá, sa naoú mí gur fógraíodh troscadh i bhfianaise an Tiarna don phobal uile in Iarúsailéim agus don phobal uile a thiocthadh go Iarúsailéim ó bhailte Iúdá. ⁵D’ordaigh Irimia ansin do Bharúch: “Ó táimse i bpríosún anseo ní féidir liom dul go Teampall an Tiarna; ⁶ar an ábhar sin imigh thusa agus léigh as an scrolla a scríobh tú ó mo bhéalsa, briathra uile an Tiarna in éisteacht an phobail i dTeampall an Tiarna lá an troscaidh; léigh freisin iad in éisteacht mhuintir Iúdá uile a thagann as na bailte. ⁷B’fhéidir go gcuirfeadh siad a n-urnaithe i bhfianaise an Tiarna agus go bhfillfeadh gach aon díobh óna dhrochshlí, óir is mór é an díomá agus an fhearg a léirigh an Tiarna in aghaidh an phobail seo.” ⁸Rinne Barúch mac Néiria mar a d’ordaigh Irimia fáidh dó, briathra uile an Tiarna a léamh as an scrolla i dTeampall an Tiarna. ¹⁰Léigh sé briathra Irimia as an scrolla; tharla seo i seomra Ghamairiá mhic Sheáfán,

rúnaí, sa chúirt ab airde ag dul an Geata Nua isteach i dTeampall an Tiarna, in éisteacht an phobail uile.

¹¹Nuair a chuala Miocáia mac Ghamairiá, mac Sheáfán, briathra uile an Tiarna as an scrolla, ¹²síos leis go pálás an rí agus isteach i seomra an rúnaí. Bhí na feidhmeannaigh uile ina suí ansin: Eilíseámá an runaí, Daláia mac Sheamaiá, Ealnátán mac Acbór, Gamairiá mac Sheáfán, Zidiciá mac Hanainiá, agus na feidhmeannaigh eile go léir.

¹³D’inis Miocáia dóibh na briathra uile dár chuala sé nuair a léigh Barúch an scrolla in éisteacht an phobail. ¹⁴D’aontaigh na feidhmeannaigh ansin Iahúidí mac Natainiá agus Sealaimiá mac Chúisi a chur go Barúch á rá: “Tar, agus beir leat an scrolla a léigh tú in éisteacht an phobail.” Thóg Barúch mac Néiria an scrolla mar sin agus tháinig chucu.

¹⁵“Suigh síos,” ar siad, “agus léigh amach dúinne é.” Léigh Barúch é mar sin dóibh.

¹⁶Nuair a chuala siad na briathra uile tháinig scanradh ar gach fear acu agus ar siad: “Go deimhin ní mór dúinn na briathra seo uile a insint don rí.” ¹⁷D’fhiafraigh siad ansin de Bharúch: “Inis dúinn,” ar siad, “conas a scríobh tú na briathra seo uile.” ¹⁸“Dheachtaigh Irimia dom iad lena bhéal,” d’fhreagair Barúch, “agus scríobh mise le dúch iad sa scrolla seo.” ¹⁹Ansin dúirt na feidhmeannaigh le Barúch: “Imigh, téigh i bhfolach, thusa agus Irimia; agus ná bíodh a fhios ag aon duine cén áit a mbeidh sibh.” ²⁰Leis sin amach leo go dtí an rí i gcúirt an pháláis tar éis an scrolla a chur i dtaisce i seomra Eilíseámá an rúnaí. Agus d’inis siad an scéal go léir don rí. ²¹Chuir an rí Iahúidí faoi dhéin an scrolla agus rug seisean leis é as seomra Eilíseámá an rúnaí, agus léigh amach don rí é agus do na feidhmeannaigh uile agus iad ina seasamh timpeall an rí. ²²Bhí an rí ina shuí ina sheomra geimhridh – ba é an naoú mí é – agus bhí tine ar lasadh ar an teallach os a chomhair. ²³Ní

raibh uair dá mbíodh a trí nó a cheathair de cholúin léite ag Iahúidí nach ngearradh an rí iad le scian scríobhaí agus go gcaitheadh isteach sa tine ar an teallach iad nó gur dódh an scrolla ar fad sa tine ar an teallach. ²⁴Thairis sin, ní raibh eagla orthu, níor réab siad a n-éadaí, an rí ná aon duine dá mhuintir dár chuala na briathra seo uile. ²⁵D’iarr Ealnátán agus Daláiaí agus Gamairiá ar an rí gan an scrolla a dhó, ach má iarr, ní eisteadh sé leo. ²⁶D’ordaigh an rí don phrionsa Iaramael agus do Sharáiaí mac Aisriéil agus do Shealaimiá mac Aibdeal, Barúch an scríobhaí agus an fáidh Irimia a ghabháil. Ach d’fholaigh an Tiarna iad.

²⁷Ansin tháinig briathar an Tiarna go Irimia, tar éis don rí an scrolla a dhó agus na briathra a scríobh Barúch as béal Irimia: ²⁸“Glac chugat scrolla eile agus scríobh síos na briathra uile úd a bhí sa chéad scrolla a dhóigh Iahóiácaím rí Iúdá. ²⁹Agus maidir le Iahóiácaím rí Iúdá, abair: ‘Is mar seo a deir an Tiarna: Dhóigh tú an scrolla seo, á rá: Cad chuige ar scríobh tú: Tiocfaidh rí na Bablóine go deimhin agus bánóidh sé an tír seo agus ní fhágfaidh duine ná ainmhí beo inti?’ ³⁰Mar sin, is mar seo a deir an Tiarna i dtaobh Iahóiácaím rí Iúdá: Ní bheidh duine ar bith aige le suí ar chathaoir ríoga Dháiví; agus teilgfear a chorp marbh amach chun an teaspaigh sa lá agus chun an tseaca san oíche. ³¹Smachtóidh mise é féin agus a oidhrí agus a sheirbhísigh i ndíol a n-éigeart; orthusan, ar chathróirí Iarúsailéim agus ar mhuintir Iúdá, tabharfaidh mé na hoilc uile a d’fhógair mé ina n-aghaidh, bíodh agus nár éist siad.’” ³²Ansin thóg Irimia scrolla eile agus thug do Bharúch mac Néiria, scríobhaí, é, agus scríobh seisean síos ansin as béal Irimia briathra uile an scrolla a dhóigh Iahóiácaím rí Iúdá, i dteannta mórán briathar eile ar an dul céanna.

Zidicía

37 Rinneadh rí de Zidicía mac Iahóiácaím i ndiaidh Choiniá mac Ióisía; rinne Nabúcadnazar rí na Bablóine, rí de i dtír Iúdá. ²Ach níor thug sé féin ná a mhuintir, ná pobal na tíre aon aird ar bhriathra an Tiarna a labhair sé tríd an bhfáidh Irimia. ³Chuir an rí Zidicía Iahucal mac Shealaimiá agus an sagart Zafainiá mac Mhásaeiá chun an fáidh Irimia, á rá: “Guigh chun an Tiarna ár nDia ar ár son.” ⁴Anois bhí cead a chos fós ag Irimia i measc an phobail; níor cuireadh fós i bpríosún é. ⁵Idir an dá linn thug slua Fhorainn an bóthar orthu as an Éigipt agus nuair a chuala na Caidéigh a bhí ag cur léigir ar Iarúsailéim an scéala d’imigh siad ón gcathair. ⁶Ansin tháinig briathar an Tiarna chuig Irimia fáidh: ⁷“Is mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael: ‘Le rí Iúdá a chuir chugamsa thú le dul i gcomhairle liom, abair é seo: An bhfuil slua Fhorainn ag teacht i gcabhair oraibh? Fillfidh siad dá dtír féin, an Éigipt. ⁸Tiocfaidh na Caidéigh arís, ionsóidh siad an chathair seo; tógfaidh siad í agus dófaidh go talamh í. ⁹Ná meallaigí sibh féin á rá: Tá na Caidéigh ag imeacht uainn faoi dheireadh. Níl siad ag imeacht. ¹⁰Dá mb’ea go leagfadh sibh slua uile na gCaidéach atá ag troid in bhur n-aghaidh anois agus nach mairfeadh díobh ach na fir loite, d’éireoidís arís, gach uile fhear acu ina bhoth, chun an chathair seo a dhó go talamh.’”

Irimia faoi Ghlas

¹¹Tharla, nuair a scoir slua na gCaidéach den léigear ar Iarúsailéim ar eagla shlua Fhorainn, ¹²gur thug Irimia aghaidh ó Iarúsailéim le dul go tír Bhiniáimin chun a

shealúchas a dhealú ansin i measc a phobail féin. ¹³ Bhí sé i nGeata Bhiniáimin nuair a thóg fear faire ansin darb ainm Iriá mac Shealaimiá, mac Hanainiá, Irimia fáidh i láimh. “Tá tú ag dul do thaobh na gCaidéach,” ar sé. ¹⁴ “Ní fíor sin!” a dúirt Irimia. “Nílimse ag dul do thaobh na gCaidéach.” Ach ní éisteadh Iriá le Irimia agus thóg i láimh é go dtí na feidhmeannaigh. ¹⁵ Bhí na feidhmeannaigh ar deargbhuile le Irimia, d’ordaigh siad é a bhualadh agus a chur faoi ghlas i dteach Iónátán rúnaí a ndearnadh príosún de. ¹⁶ Is mar sin a d’éirigh do Irimia a bheith i gceillín faoi thalamh. Agus d’fhan sé seal fada ann. ¹⁷ Chuir Zidiciá an rí fios air agus rug amach é. Cheistigh sé go rúnda é ina phálás: “An bhfuil focal ar bith ón Tiarna?” d’fhiafraigh sé. “Tá sin,” a dúirt Irimia, “tabharfar thusa i láimh rí na Bablóine,” ar sé. ¹⁸ Ansin dúirt Irimia leis an rí Zidiciá: “Céard a rinne mise i d’aghaidhse, nó in aghaidh do sheirbhíseach, nó in aghaidh an phobail seo, as ar chuir tú i bpríosún mé? ¹⁹ Cén áit anois a bhfuil do fháithe a thairngir duit á rá: ‘Ní thiocfaidh rí na Bablóine in bhur n-aghaidhse, ná in aghaidh na tíre seo?’ ²⁰ Éist anois liom, iarraim d’achainí ort, mo thiarna an rí; go nglactar go fabhrach leis an impí a dhéanaim i do láthair. Ná hordaigh mé a bhreith ar ais go teach Iónátán rúnaí, ar fhaitíos go bhfaghainn bás ansin.” ²¹ Ansin d’ordaigh Zidiciá an rí go gcuirfí Irimia i láimh i gCúirt an Gharda agus go dtabharfaidís dó gach lá bollóg aráin as Sráid na bhFuinteoirí chomh fada agus a bheadh arán fágtha sa chathair. Mar sin d’fhan Irimia i gCúirt an Gharda.

Cor eile i Scéal Irimia

38 Ach chuala Seafaitiá mac Mhatán, Gadailiá mac Phaischiúr Iúcal mac Sealaimiá agus Paischiúr mac Mhailciá na briathra a bhí á rá ag Irimia leis an bpobal uile.

²“Is mar seo a deir an Tiarna: ‘Cibé duine a fhanfaidh sa chathair seo éagfaidh sé leis an gclaíomh, leis an ngorta agus leis an bplá; ach cibé duine a fhágfaidh í agus a ghéillfidh do na Caildéigh mairfidh sé; tabharfaidh sé a anam leis.’ ³Is mar seo a deir an Tiarna: ‘Go deimhin tabharfar an chathair seo i lámh shlua rí na Bablóine agus gabhfar í.’” ⁴Mar sin labhair na ceannairí seo leis an rí: “Cuirtear an fear seo chun báis; gan amhras lagaíonn sé lámha fuíoll lucht cosanta na cathrach, agus lámha an phobail uile freisin, ag labhairt leo ar an gcaoi seo. Ní hé leas an phobail seo a iarrann mo dhuine, ach a n-aimhleas.” ⁵“Tá sé in bhur lámha, mar is eol daoibh,” a dúirt an rí Zidicía, “óir ní fhéadann an rí aon rud a dhéanamh in bhur n-aghaidh.” ⁶Thóg siad Irimia mar sin agus theilg i dtobar an Phrionsa Mailciá é, a bhí i gCúirt an Gharda, á ligean síos le rópaí. Ní raibh uisce ar bith sa tobar, ach amháin láib, agus chuaigh Irimia faoi sa láib. ⁷Ach chuala Eibid Meilic an tAetóipeach, duine de na coillteáin a bhí i bpálás an rí, gur chuir siad Irimia sa tobar. Nuair a bhí an rí ina shuí i nGeata Bhiniáimin, ⁸chuaigh Eibid Meilic amach as an bpálás agus labhair leis an rí: ⁹“A thiarna, a rí,” ar sé, “rinne na fir seo olc agus a leithéid de bhail a chur ar an bhfáidh Irimia; theilg siad sa tobar é, áit a bhfaighidh sé bás (den ghorta mar nach bhfuil aon arán fágtha sa chathair).” ¹⁰Ansin d’ordaigh an rí do Eibid Meilic an tAetóipeach: “Beir leat as seo triúr fear agus tarraing aníos Irimia fáidh as an tobar sula bhfaighe sé bás.” ¹¹Thug Eibid Meilic na fir leis agus chuaigh isteach sa phálás go dtí stóras an fheistis; rug leis as sin roinnt seanbhalcaisí a lig sé síos le rópaí go Irimia sa tobar. ¹²Ansin dúirt Eibid Meilic, an tAetóipeach, le Irimia: “Is duitse na seanbhalcaisí seo, agus cuir i do ascaill iad faoi na rópaí.” Rinne Irimia sin. ¹³Tharraing siad Irimia aníos le rópaí ansin agus thóg as an tobar é. Agus d’fhan Irimia i gCúirt an Gharda.

An tAgallamh deiridh idir Irimia agus Zidiciá

¹⁴Chuir Zidiciá an rí fios agus rug sé chuige an fáidh Irimia don treas geata i dTeampall an Tiarna. “Teastaíonn focal leat uaim,” arsan rí le Irimia, “ná ceil aon ní orm.” ¹⁵Dúirt Irimia le Zidiciá: “Má dhéanaim foilsíú duit nach gcuirfidh tú chun báis mé go cinnte? Agus má thugaim comhairle duit, ní éisteoidh tú liom.” ¹⁶Ansin mhionnaigh Zidiciá an rí mar seo faoi rún do Irimia: “Mar a mhaireann an Tiarna, a thug an t-anam seo dúinn, ní chuirfidh mé chun báis thú, ná ní thabharfaidh mé thú i lámh na bhfear seo a iarrann do bhás.” ¹⁷Ansin dúirt Irimia le Zidiciá: “Is mar seo a deir an Tiarna, Dia na Slua, Dia Iosrael: ‘Má théann tú amach agus má ghéilleann tú d’oifigigh rí na Bablóine, tabharfaidh tú d’anam leat agus ní dhófar an chathair seo go talamh; mairfidh tú féin agus do chlann. ¹⁸Ach mura dtéann tú amach agus géilleadh d’oifigigh rí na Bablóine, ansin tabharfar an chathair seo i lámh na gCaildéach a dhófaidh go talamh í; agus ní rachaidh tusa óna lámha.’” ¹⁹Dúirt an rí Zidiciá le Irimia ansin: “Tá eagla orm roimh na Giúdaigh atá imithe cheana do thaobh na gCaildéach, ar fhaitíos go dtabharfaí ina lámha siúd mé agus go dtabharfaidís ainíde orm.” ²⁰“Ní thabharfar dóibh thú,” d’fhreagair Irimia, “ach umhlaigh do ghuth an Tiarna a labhraimse leat. Iarraim sin d’achainí ort, agus beidh sé go maith agatsa agus mairfidh tú beo. ²¹Ach má dhiúltaíonn tú dul amach, is é seo an scéal a d’fhoilsigh an Tiarna domsa: ²²radharc ar na mná go léir a fágadh i bpálás rí Iúdá, iad á dtreorú amach go hoifigigh rí na Bablóine agus iad ag canadh mar seo: ‘Mheall siad thú; rug siad bua ort, do chairde breátha! An dtéann do chosa faoi sa láib? Siúd leo chun bóthair!’ ²³Sea, tabharfar amach do mhná céile uile agus do chlann chun na gCaildéach,

agus ní rachaidh tú féin saor óna lámha, ach beidh tú i do phríósúnach i gcrúba rí na Bablóine. Maidir leis an gcathair seo, dófar go talamh [í].”²⁴ Dúirt Zidiciá ansin le Irimia: “Ná cluineadh duine ar bith eile na briathra seo nó éagfaidh tú.”²⁵ Má chluineann na feidhmeannaigh gur labhair mise leat agus go dtiocfaidh siad chugat agus go n-abróidh siad: ‘Inis dúinn céard dúirt tú leis an rí agus céard dúirt an rí leat; ná ceil orainn aon rud, nó cuirfidimid chun báis thú,’²⁶ séard a déarfaidh tú leo: ‘Chuir mé an achainí seo i láthair an rí: nach n-ordódh sé ar ais mé go teach Iónátán chun bás a fháil ann.’”²⁷ Agus go deimhin tháinig na feidhmeannaigh uile chuig Irimia chun é a cheistiú. D’inis sé dóibh díreach mar a d’ordaigh an rí dó. Lig siad dó ansin, mar níor cluineadh focal den chomhrá.²⁸ D’fhan Irimia i gCúirt an Gharda go dtí an lá a gabhadh Iarúsailéim.

Treascairt Iarúsailéim

39 Sa naoú bliain de réimeas Zidiciá rí Iúdá, sa deichiú mí tháinig Nabúcadnazar rí na Bablóine agus a shlua uile in aghaidh Iarúsailéim agus chuir í faoi léigear.² San aonú bliain déag de réimeas Zidiciá, sa cheathrú mí, rinneadh bearna i múr na cathrach.³ [Nuair a gabhadh Iarúsailéim] mháirseáil oifigigh uile rí na Bablóine isteach agus shuigh siad sa Gheata Meánach: Naergal Searaizir, [prionsa Shin Maigir, an ceann feadhna, Nabúiseazbán an t-ardoifigeach], agus oifigigh uile rí na Bablóine.⁴ Nuair a chonaic Zidiciá rí Iúdá é sin theith sé féin agus na fir chogaidh uile as an gcathair de shiúl oíche, ag gabháil bealach ghairdín an rí tríd an ngeata idir an dá bhalla, agus [ag tabhairt aghaidh] ar an Arabá.⁵ Lean saighdiúirí na gCaidéach iad agus rug siad ar Zidiciá ar

mhachairí Ireachó. Nuair a ghabh siad é thug siad suas go Nabúcadnazar rí na Bablóine é i Ribleá i dtír Hamát, áit ar thug sé breithiúnas air. ⁶Mharaigh rí na Bablóine clann mhac Zidicía i Ribleá os comhair a shúl; chuir rí na Bablóine maithe uile Iúdá freisin chun báis. ⁷Ansín bhain sé na súile as Zidicía, cheangail le slabhra é á bhreith don Bhablón. ⁸Dhóigh na Caildéigh pálás an rí go talamh, agus tithe an phobail, agus leag siad múrtha Iarúsailéim. ⁹Rug Nabúzaradán, ceann an gharda, leis i mbraighdeanas don Bhablón fuíoll na ndaoine a fágadh sa chathair, agus an dream a theith chuige, mar aon leis an gcuid eile de cheardaithe na cathrach. ¹⁰D’fhág Nabúzaradán, ceann an gharda, roinnt de bhochta an phobail, nach raibh aon ní acu, i dtír Iúdá agus thug fíniúna agus garraithe dóibh. ¹¹Bhí an t-ordú seo tugtha ag Nabúcadnazar rí na Bablóine do Nabúzaradán, ceann an gharda, i dtaobh Irimia: ¹²“Tóg é, caith leis go maith; ná déan dochar ar bith dó, ach déan dó mar is áil leis féin.” ¹³Mar sin chuir (Nabúzaradán, ceann an gharda) Nabúiseazbán, an t-ardfheidmheannach, Naergal Searaizir, an príomhoifigeach agus oifigigh uile rí na Bablóine díorma uathu, ¹⁴agus chuir siad fir chun Irimia a thabhairt as Cúirt an Gharda agus [thug cead a chos dó]. Mar sin chónaigh sé i measc an phobail. ¹⁵Nuair a bhí sé i gCúirt an Gharda tháinig briathar an Tiarna go Irimia: ¹⁶“Éirigh agus abair le hEibid Meilic an tAetóipeach: ‘Is mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael: Féach, tugaim donas agus ní sonas ar an gcathair seo faoi mar a dúirt mé. An lá sin a thioctaidh sé i gcríoch i d’fhianaise, ¹⁷saorfaidh mé thusa an lá sin – is é an Tiarna a labhraíonn – agus ní thabharfar thú i láimh na bhfear a bhfuil eagla ort rompu. ¹⁸Déanfaidh mé thú a fhuascailt go cinnte; ní thitfidh tú leis an gclaíomh; beidh d’anam mar éadáil agat, de bhrí gur chuir tú do dhóchas ionamsa – an Tiarna a labhraíonn.’”

Scéal Irimia ar Leanúint

40An briathar a tháinig go Irimia tar éis do Nabúzaradán, ceannaire an gharda, é a fhuascailt as Rámá; is amhlaidh a thóg seisean amach é agus é ceangailte i slabhra i measc na bpríosúnach as Iarúsailéim agus Iúdá a bhí á mbreith don Bhablóin. ² Ansin thóg ceannaire an gharda Irimia i leataobh agus dúirt leis: “Is é an Tiarna do Dhia a d’fhógair an t-olc ar an tír seo; ³ anois tá sé tugtha i gcrích aige. Rinne an Tiarna de réir a bhriathair, óir pheacaigh sibh in aghaidh an Tiarna agus níor umhlaigh dá ghuth; mar sin tháinig seo oraibh. ⁴ Féach, scaoilim thú inniu ó na slabhraí atá ar do láimh. Más maith leat teacht liom don Bhablóin, tair; tabharfaidh mise aire duit. Mura maith leat teacht liom don Bhablóin, is cuma. Féach, tá an tír uile romhat, cibé áit is maith leat dul, téirigh ann. ⁵ Féadfaidh tú, mar shampla, dul ar ais go Gadailiá mac Aichíceám, mac Sheáfán, dá ndearna rí na Bablóine rialtóir ar bhailte Iúdá, agus cónaí a dhéanamh ina fhochair i measc an phobail; nó imeacht leat go dtí do rogha áit.” Ansin thug ceannaire an gharda liúntas bia dó agus bronntanas, agus lig dó imeacht. ⁶ Chuaigh Irimia ansin go Gadailiá mac Aichíceám i Miozpa agus chónaigh ina fhochair, i measc na ndaoine a fágadh fós sa tír.

Gadailiá agus a Bhású

⁷ Nuair a chuala ceannairí uile na saighdiúirí a bhí fós, iad féin agus a gcuid fear, ar fud na tuaithe, go ndearna rí na Bablóine rialtóir de Ghadailiá mac Aichíceám sa tír, agus gur thug sé faoina chúram fir, mná agus leanaí, agus bochta sin na tíre nár tugadh don

Bhablóin,⁸ chuaigh siad go Gadailiá i Miozpá: Ísmeáeil mac Natainiá, Ióchánán mac Cháiréach, Saraiá mac Thanhumat, clann mhac Éafaí an Natófátach, Iazainiá mac an Mhácátaigh, iad féin agus a muintir.⁹ Mhionnaigh Gadailiá mac Aichíceám, mac Sheáfán, dóibh sin agus dá muintir: “Ná bíodh eagla oraibh,” ar sé, “géilleadh do na Caildéigh; ach cónaigí sa tír agus umhlaigí do rí na Bablóine, agus rachaidh sé go maith daoibh.”¹⁰ Maidir liom féin, déanfaidh mé cónaí anseo i Miozpá mar is mé a bheidh freagarthach do na Caildéigh nuair a thiofaidh siad chugainn; ach, sibhse, cruinnígíse an barr fíniúna, torthaí samhraidh agus ola; líonaigí bhur soithí agus cuirigí fúibh sna bailte is rogha libh.”¹¹ Mar an gcéanna, nuair a chuala na Giúdaigh uile a bhí i Móáb agus i measc na nAmónach, agus in Eadóm, gur fhág rí na Bablóine fuíoll in Iúdá, agus gur chuir sé Gadailiá mac Aichíceám, mac Sheáfán, os a gcionn,¹² d’fhill siad uile as gach aon áit ar díbríodh iad. Ar theacht ar ais go tír Iúdá dóibh, go Gadailiá i Miozpá, chruinnigh siad stór mór fíona agus torthaí samhraidh.

¹³ Ansin tháinig Ióchánán mac Cháiréach, agus ceannairí uile an tslua a bhí fós ar fan faoin tuath, go Gadailiá i Miozpá,¹⁴ agus dúirt leis: “An bhfuil a fhios agatsa gur chuir Báilíos, rí na nAmónach, Ísmeáeil mac Natainiá do do mharú?” Ach ní chreidfeadh Gadailiá mac Aichíceám iad.¹⁵ Labhair Ióchánán mac Cháiréach fiú le Gadailiá i Miozpá os íseal, á rá: “Lig domsa imeacht, agus maróidh mé Ísmeáeil mac Natainiá, agus ní bheidh a fhios ag aon duine. Cad chuige a maróidh sé thusa? Agus go scaipfí chun fáin arís na Giúdaigh uile a chruinnigh chugat. Cad chuige a mbasófaí fuíoll Iúdá?”¹⁶ Ach dúirt Gadailiá mac Aichíceám le Ióchánán mac Cháiréach: “Ní dhéanfaidh tú a leithéid; óir is bréag a chuireann tú ar Ísmeáeil.”

41 Sa seachtú mí, áfach, tháinig Ísmeáéil mac Natainiá, mac Eilíseámá, den síol ríoga, mar aon le deichniúr fear, chuig Gadailiá mac Aichíceám i Miozpá. Agus ag caitheamh béile lena chéile dóibh ansin i Miozpá, ²d'éirigh Ísmeáéil mac Natainiá ina sheasamh agus an deichniúr fear a bhí ina fhochair. Thug siad faoi Ghadailiá mac Aichíceám, mac Sheáfán, lena gclaimhte agus mharaigh siad an té dá ndearna rí na Bablóine rialtóir os cionn na tíre. ³Agus mharaigh Ísmeáéil freisin a raibh de Ghiúdaigh a bhí ag an bhfleá, in éineacht leis na Caidéigh a tharla a bheith ansin i Miozpá (fir chogaidh iadsan). ⁴Tharla an lá tar éis marú Ghadailiá, ach gan a fhios ag duine ar bith, ⁵go dtáinig ceithre scór fear ó Sheicim, ó Shileo agus ón tSamáir, a raibh a bhféasóga bearrtha, a n-éadaí stróicthe agus a gceas gearrtha; bhí íobairtí agus túis ina lámha á dtabhairt acu go Teampall an Tiarna. ⁶Chuaigh Ísmeáéil mac Natainiá amach as Miozpá ina n-araicis ag gol dóibh ag teacht. Nuair a casadh orthu é dúirt sé leo: “Tagaigí go Gadailiá mac Aichíceám.” ⁷Ach níor luaithe i lár na cathrach iad ná gur mharaigh Ísmeáéil mac Natainiá iad, agus theilg isteach i dtobar iad – é féin agus a chuid fear. ⁸Bhí deichniúr fear orthu, áfach, a dúirt le hÍsmeáéil: “Ná maraigh sinne; tá stór bia i dtaisce againn faoin tuath – cruithneacht agus eorna, ola agus mil.” Rinne sé anacal orthu, mar sin, agus níor mharaigh iad i measc a ndeartháireacha. ⁹An tobar ar theilg Ísmeáéil corpáin na ndaoine uile a mharaigh sé, ba thobar mór é a thochail Ásá an rí ar eagla Bháiseá rí Iosrael. Lion Ísmeáéil mac Natainiá é leis an drong a maraíodh. ¹⁰Ansin rug Ísmeáéil leis an fuíoll uile den phobal a bhí i Miozpá, agus iníonacha an rí a d'fhág Nabúzaradán, ceann an gharda, faoi chúram Ghadailiá mac Aichíceám. Chuir Ísmeáéil mac Natainiá chun bóthair go moch ar a shlí anonn go dtí na hAmónáigh. ¹¹Nuair a

chuala Ióchánán mac Cháiréach agus ceannairí uile an airm a bhí ina fhochair faoi gach olc dá ndearna Ísmeáéil mac Natainiá, ¹²bhailigh siad a gcuid fear agus chuir chun bóthair chun Ísmeáéil mac Natainiá a ionsaí. Tháinig siad suas leis lámh leis an Linn Mhór i nGibeón. ¹³Nuair a chonaic a raibh de dhaoine i bhfochair Ísmeáéil, Ióchánán mac Cháiréach chucu agus ceannairí uile an airm in éineacht leis, bhí siad tharstu féin le teann lúcháire. ¹⁴An pobal uile a rug Ísmeáéil i lámh as Miozpá, d'iompaigh siad timpeall agus chuaigh anonn go Ióchánán mac Cháiréach. ¹⁵D'éalaigh Ísmeáéil mac Natainiá ó Ióchánán mar aon le hochtar fear agus theith go dtí na hAmónaigh. ¹⁶Ansin chruinnigh Ióchánán mac Cháiréach, agus ceannairí uile an airm a bhí ina fhochair, na daoine uile a thóg Ísmeáéil mac Natainiá leis as Miozpá tar éis dó Gadailiá mac Aichíceám a mharú: fir, mná agus leanaí, agus coillteáin a thug Ióchánán ar ais ó Ghibeón. ¹⁷Chuir siad chun bóthair agus lig scíth ag Can Cimeam in aice le Beithil. Bhí rompu déanamh ar an Éigipt ¹⁸i bhfad ó na Caidéigh a raibh eagla orthu rompu anois, mar gur mharaigh Ísmeáéil mac Natainiá Gadailiá mac Aichíceám dá ndearna rí na Bablóine rialtóir sa tír.

An Teitheadh don Éigipt

42 Ansin tháinig ceannairí uile an airm, in éineacht le Ióchánán mac Cháiréach agus [Azairiá] mac Hóisiá, agus an pobal uile ó bheag go mór go dtí Irimia fáidh, ²agus dúirt siad leis: “Guímid thú éist lenár n-achainí! Guigh ar ár son chun an Tiarna do Dhia, ar son an fhuíll seo uile – óir níl fágtha againn ach beagán de mhórán, mar is léir do do shúile féin – ³go dtaispeána an Tiarna do Dhia dúinn an tslí inar cheart dúinn siúl agus an

rud ba chóir dúinn a dhéanamh.” ⁴D’fhreagair an fáidh Irimia: “Cluinim sibh; guífidh mé go cinnte chun an Tiarna bhur nDia de réir bhur mbriathar; agus cibé ar bith ní a fhreagróidh an Tiarna bhur nDia foilseoidh mé daoibh é; ní choinneoidh mé aon ní ar gcúl uaibh.” ⁵Dúirt siadsan le Irimia: “Bíodh an Tiarna Dia ina fhinné fírinneach dílis inár n-aghaidh, mura ndéanaimid de réir na n-orduithe a thugann an Tiarna do Dhia dúinn tríotsa. ⁶Más olc maith linn é umhlóimid do ghlór an Tiarna ár nDia chun a gcuirimid thusa, le go mbeidh an scéal go maith againn, nuair a umhlóimid do ghlór an Tiarna ár nDia.” ⁷Tar éis deich lá tharla go dtáinig briathar an Tiarna go Irimia. ⁸Chuir seisean fios ar Ióchánán mac Cháiréach agus ceannairí uile an airm a bhí in éineacht leis, agus an pobal uile ó bheag go mór. ⁹Dúirt sé leo: “Is mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael, chun ar chuir sibh mise a fhoilsiú bhur n-achainí dó: ¹⁰‘Más toil libh fanacht go sítheach sa tír seo, tógfaidh mise suas sibh agus ní chaithfidh mé síos sibh; plandóidh mé sibh agus ní tharraingeoidh mé aníos sibh. Óir tá aiféala orm faoin olc a rinne mé oraibh. ¹¹Ná bíodh eagla rí na Bablóine oraibh faoi mar atá; ná bígí i bhfaitíos roimhe – a deir an Tiarna – óir táimse libh do bhur bhfuascailt agus do bhur sábháil as a láimh. ¹²Glacfaidh mé trua daoibh, le go mbeidh trua aigesan daoibh agus go ligfidh sé daoibh cur fúibh in bhur ndúiche féin. ¹³Ach má deir sibh: Ní maith linn fanacht sa tír seo; agus gan umhlú do ghlór an Tiarna bhur nDia, ¹⁴á rá: Ní hea, ach rachaimid go tír na hÉigipte, áit nach bhfeicimid cogadh ar bith agus nach gcluinfimid fuaim an stoic agus nach mbeidh easpa aráin orainn; is ann a dhéanfaimid cónaí. ¹⁵Más mar sin é, éistigí le briathar an Tiarna Dia, sibhse a fhuíoll Iúdá. Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: ¹⁶Má chuireann sibhse bhur n-aighthe go daingean ar dhul don Éigipt, agus imeacht agus dul a chónaí ann, ansin

tiocfaidh i gcríoch, an claíomh, a bhfuil bhur n-eagla roimhe, go mbéarfaidh sé oraibh i dtír na hÉigipte; agus an gorta, a bhfuil eagla oraibh roimhe, go leanfaidh sé sibh don Éigipt; agus éagfaidh sibh ansin. ¹⁷ Is mar sin a bheidh ag an uile fhear a chuirfidh a aghaidh ar dhul a chónaí don Éigipt, éagfaidh siad leis an gclaíomh, leis an ngorta agus leis an bplá; ní mhairfidh aon duine acu agus ní rachaidh caonaí slán ón olc a bhéarfaidh mise orthu. ¹⁸ Sea, is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: Díreach mar a doirteadh m'fhearg agus m'fhíoch amach ar áitritheoirí Iarúsailéim, is mar an gcéanna a dhoirtfear m'fhearg amach oraibhse, má théann sibh don Éigipt: beidh sibh mar dhíol eascaine agus mar uafás, mar mhasla agus mar cheap magaidh; agus ní fheicfidh sibh an áit seo arís go deo.”

43 Ach nuair a bhí briathra uile an Tiarna a nDia, ráite ag Irimia leis an bpobal uile, ar chuir an Tiarna chucu é, is é sin na briathra seo thuas, ² labhair Azairiá mac Hóisiá, agus Ióchánán mac Cháiréach agus na fir uaibhreacha shéantacha sin uile le hIrimia agus dúirt: “Thug tú d'éitheach! Ní hé an Tiarna ár nDia a chuir thú á rá: ‘Ná téigí don Éigipt a chónaí ann.’ ³ Ach is é Barúch mac Néiria a bhrostaíonn thú in ár n-aghaidhne i gcónaí, dár dtabhairt i láimh na gCaidéach, le go gcuirfidís chun báis sinn, nó go mbéarfaidís ina láimh don Bhablóin sinn!”

42 ¹⁹ [D'fhreagair Irimia: “A fhuíoll Iúdá, deir an Tiarna féin libh: ‘Ná téigí don Éigipt.’ Bíodh a fhios seo agaibh go maith: Thug mise rabhadh sollúnta daoibh inniu féin. ²⁰ Is ag ligean oraibh in bhur gcroí a bhí sibh nuair a chuir sibh mise chun an Tiarna bhur nDia, á rá: ‘Déan idirghuí ar ár son leis an Tiarna ár nDia; inis dúinn an uile

ní a déarfaidh an Tiarna ár nDia, agus déanfaimidne é.’ ²¹ Agus anois d’fhoilsigh mé daoibh é, agus níor umhlaigh sibh do ghuth an Tiarna bhur nDia ná d’aon ní den mhéid a d’ordaigh sé dom a rá libh. ²² Anois, ar an ábhar sin, bíodh a fhios agaibh go cinnte go n-éagfaidh sibh leis an gclaíomh, leis an ngorta agus leis an bplá san áit ar mian libh dul agus cónaí a dhéanamh ann.”

43 ⁴ Ainneoin sin, níor umhlaigh Ióchánán mac Cháiréach agus ceannairí uile an airm agus an pobal uile do ghlór an Tiarna fanacht i dtír Iúdá. ⁵ Ach rug Ióchánán mac Cháiréach agus ceannairí uile an airm leo fuíoll uile Iúdá, a d’fhill ó gach uile chríoch inar díbríodh iad, a chónaí i dtír Iúdá, ⁶ idir fhir agus mhná agus leanaí agus iníonacha an rí freisin, agus gach duine a d’fhág Nabúzaradán, ceann an gharda, faoi chúram ag Aichíceám mac Sheáfán; thug siad leo freisin Irimia fáidh agus Barúch mac Néiria. ⁷ Mar sin, ar neamhchead do ghlór an Tiarna bhain siad críoch na hÉigipte amach agus tháinig go Tachpanaes. ⁸ Tháinig briathar an Tiarna go Irimia i dTachpanaes. ⁹ “Tóg clocha móra i do lámha, agus i radharc mhuintir Iúdá folaigh iad i gcre [na faiche] atá ag dul isteach pálás Fhorainn i dTachpanaes. ¹⁰ Ansin abair leo: ‘Mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael: Tá mé ag cur fios ar Nabúcadnazar, rí na Bablóine, mo sheirbhíseach; cuirfidh sé a ríchathaoir ar na clocha seo a d’fholaigh mé, agus leathnóidh sé a phailliún ríoga os a gcionn. ¹¹ Tá sé ag teacht chun tír na hÉigipte a bhualadh:

An mhéid faoi choinne na plá, chun na plá;
 an mhéid faoi choinne an bhraighdeanais, chun an bhraighdeanais;
 an mhéid faoi choinne an chlaímh, chun an chlaímh!

¹²“Cuirfidh sé tine le teampaill dhéithe na hÉigipte: dófaidh sé na déithe seo nó tógfaidh leis iad; faoi mar a ghlanann tréadaí na gcaorach míolra dá bhrat, is mar sin a bhánóidh sé dúiche na hÉigipte, agus imeoidh leis gan cur ina choinne. ¹³Brisfidh sé oibilisc Theampall na Gréine ag On agus dófaidh go talamh teampaill dhéithe na hÉigipte.”

Ceanndáine agus Díchréideamh

44 “An briathar a tháinig go Irimia le haghaidh na nGiúdach uile a chónaíonn i gcríoch na hÉigipte atá ag cur fúthu ag Migdeol, Tachpanaes, Nof agus tír Phatros. ²“Is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: ‘Chonaic sibh an t-anró uile a thug mise ar Iarúsailéim agus ar bhailte Iúdá; inniu tá siad ina bhfothracha gan cónaí iontu. ³Tá sin amhlaidh mar gheall ar an uile olc a rinne siad, do mo bhrostú chun feirge, mar go ndeachaigh siad a loscadh túise agus a fhónamh do dhéithe eachtrannacha nárbh aithne dóibh féin ná daoibhse, ná do bhur sinsir. ⁴Chuir mise chugaibh mo sheirbhísigh na fáithe gan scor; chuir mise iad lena rá: Ná déanaigí an ní gráiniúil seo is fuath liomsa. ⁵Ach ní éisteoidís, ní mó a thabharfaidís aire, agus ligean dá n-oilc agus gan túis a loscadh a thuilleadh do dhéithe éachtrannacha. ⁶Mar sin, doirteadh amach mo bhruth agus m’fhearg, agus lasadh í i mbailte Iúdá agus i sráideanna Iarúsailéim, ionas go bhfuil siad ina bhfásach bánaithe go dtí an lá inniu féin.’ ⁷Agus anois, is mar seo a labhraíonn an Tiarna, Dia na Slua, Dia Iosrael: ‘Cad chuige a dtabharfadh sibh an t-anró céanna oraibh féin? An mian libh an uile dhuine idir fhir agus mhná, leanaí agus naíonáin a ghearradh amach as lár Iúdá, ionas nach bhfágfar fuíoll beo agaibh, ⁸trí mise a bhrostú chun feirge le

hoibreacha bhur lámha féin, ag loscadh túise do dhéithe eachtrannacha i dtír na hÉigipte, áit ar tháinig sibh a chónaí, do bhur mbascadh féin, le go mbeadh sibh mar mhallú agus mar cheap magaidh i measc ciníocha an domhain? ⁹Ar lig sibh i ndearmad cionta bhur sinsear, cionta ríthe Iosrael agus cionta a bhflatha, bhur gcionta féin agus cionta bhur mban céile a rinneadh i dtír Iúdá agus i sráideanna Iarúsailéim? ¹⁰Go dtí inniu féin níl uamhan ná aiféala orthu; níor shiúil siad i mo dhlíse ná sna reachta a chuir mé romhaibh, mar a chuir mé roimh bhur sinsir.’

¹¹“Dá bhri sin, is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: ‘Anois cuirfidh mise m’aghaidh in bhur n-aghaidhse chun oilc, agus do dhíothú Iúdá uile. ¹²Scríosfaidh mé fuíoll Iúdá a thug a n-aighthe a dhul go tír na hÉigipte chun cónaí ansin; éagfaidh siad uile i dtír na hÉigipte; titfidh siad leis an gclaíomh nó díothófar iad leis an ngorta, ó bheag go mór éagfaidh siad leis an gclaíomh agus leis an ngorta; beidh siad ina mallú agus ina n-uafás, ina mallacht agus ina gcheap magaidh. ¹³Smachtóidh mise an dream a chónaíonn i dtír na hÉigipte chomh dian céanna agus a smachtaigh mé Iarúsailéim, leis an gclaíomh, leis an ngorta agus leis an bplá. ¹⁴De fhuíoll Iúdá a chuaigh go dtí an Éigipt chun cónaí ann, ní rachaidh as agus ní mhairfidh beo aon duine chun filleadh go tír Iúdá mar a bhfuil fonn orthu cónaí arís. Ní fhillfidh aon duine díobh, ach dornán beag dídeanach.’”

¹⁵Ansín gach uile fhear dá raibh a fhios aige gur loisc a bhean chéile túis do dhéithe eachtrannacha, agus an uile bhean dár sheas ina bhfochair, comhthionól mór (mar aon leis na daoine uile a chónaíonn i bPatros, i dtír na hÉigipte), d’fhreagair siad Irimia, á rá: ¹⁶“Níl aon rún againn éisteacht leis an bhfocal seo a labhair tú linne in ainm an Tiarna, ¹⁷ach leanúint orainn ag déanamh gach ar gheallamar: ag loscadh túise do Bhanríon

Neimhe agus ag doirteadh íobairtí dí di, faoi mar a dhéanaimis, sinn féin agus ár n-aithreacha, ár ríthe agus ár dtaoisigh, i mbailte Iúdá agus i sráideanna Iarúsailéim: bhí fairsinge bia againn san am sin, bhíomar go maith as, ní fhacamar aon olc. ¹⁸ Ach ón uair ar éiríomar as túis a loscadh do Bhanríon Neimhe agus íobairtí dí a dhoirteadh amach di, tá easpa gach ní orainn, agus maraíodh sinn leis an gclaíomh nó leis an ngorta.” ¹⁹ [Agus dúirt na mná] “Nuair a loscáimid túis do Bhanríon Neimhe agus nuair a dhoirtimid amach a híobairtí dí, an dóigh leat gur ag déanamh bairíní lena híomhá orthu agus ag doirteadh a híobairtí dí atáimid gan fhios dár bhfir chéile?” ²⁰ Ansin dúirt Irimia leis an bpobal uile, idir fhir agus mhná, iad siúd a thug an freagra sin air: ²¹ “An túis a loisc sibh i mbailte Iúdá agus i sráideanna Iarúsailéim, sibh féin, bhur n-aithreacha, bhur ríthe, bhur dtaoisigh, agus muintir na tíre – nár chuimhnigh an Tiarna air sin, nach é a tháinig ina intinn?

²² Ionas nár fhéad an Tiarna bhur míghníomhartha agus bhur ngráiniúlachtaí a iompar nib fhaide; sin é an fáth a bhfuil bhur dtír inniu ina fásach, ina huafás agus ina mallacht, gan áitritheoir. ²³ Mar gur loisc sibh tús, mar gur pheacaigh sibh in aghaidh an Tiarna, agus nár umhlaigh sibh do ghuth an Tiarna, nár shiúil ina dhlí, ina reachta ná ina fhianaise – sin é is cúis leis an anró atá oraibh inniu.” ²⁴ Dúirt Irimia ansin leis an bpobal uile, agus go háirithe leis na mná: “Éistigí le briathar an Tiarna (a Ghiúdacha uile i dtír na hÉigipte).

²⁵ Mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael: ‘Sibhse, a mhná an rud a gheall bhur mbéal, is ceart go gcricheoidh bhur lámha go cinnte! Dúirt sibh: Comhlíonfaimid go deimhin na móideanna a thugamar chun túis a loscadh do Bhanríon Neimhe agus chun íobairtí dí a dhoirteadh di. Tá go maith, comhlíonaigí bhur móideanna, doirtigí bhur n-íobairtí! ²⁶ Ach éistigí le briathar an Tiarna, sibhse a Ghiúdacha uile, a chónaíonn i dtír na hÉigipte:

Tugaimse mionna faoi m'ainm mór a deir an Tiarna, nach n-ainmneofar m'ainm níos mó i mbéal aon duine ar bith de Iúdá i gcríocha uile na hÉigipte; ní déarfaidh duine: Go maire an Tiarna Dia. ²⁷Féach, beidh mise ag faire os a gcionn, ní ar mhaithe leo, ach chun a n-aimhleasa; marófar an uile fhear de Iúdá atá san Éigipt, leis an gclaíomh nó leis an ngorta, go mbeidh deireadh leo. ²⁸Mar sin féin, an uimhir bheag a rachaidh as an gclaíomh fillfidh siad ó chríocha na hÉigipte go tír Iúdá. Agus fuíoll Iúdá uile a chuaigh go tír na hÉigipte chun cónaí ann, aithneoidh siad ansin cé leis na focail a fhíorfáir, liomsa nó leosan. ²⁹Agus seo daoibh an comhartha – is é an Tiarna a labhraíonn – go bhfuil ar intinn agam sibh a smachtú san áit seo, le go n-aithneodh sibh go bhfuil mo fhocail bhagartha ag seasamh go deimhin in bhur n-aghaidh. ³⁰Is mar seo a deir an Tiarna: Féach, tabharfaidh mé Forann Hofra rí na hÉigipte i láimh a namhad agus i láimh na droinge a iarrann a bhás, díreach mar a thug mé Zidicía rí Iúdá i láimh Nabúcadnazar rí na Bablóine, a namhaid a d'iarr a bhás.”

Sólás do Bharúch

45 An focal a labhair Irimia fáidh le Barúch mac Néiria nuair a scríobh seisean na briathra seo i leabhar ó bhéal Irimia sa cheathrú bliain de réimeas Iahóiácaím mac Ióisíá, rí Iúdá. ²“Is mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael fútsa a Bharúch: ³Ó dúirt tú: ‘Is mairg domsa, óir chuir an Tiarna doilíos i gceann mo dhobróin! táim spíonta ó m’osnaíl, agus ní fhaighim faoiseamh ar bith!’ ⁴Deir an Tiarna é seo: ‘Anois, brisim síos an rud a thóg mé; an rud a phlandaigh mé, tá mé á tharraingt aníos; [buailfidh mé an domhan] go

hiomlán. ⁵ Agus an n-iarrann tusa nithe móra duit féin? Ná hiarr, óir tabharfaidh mé anró anois ar an uile fheoil – is é an Tiarna a labhraíonn. Ach tabharfaidh mé d’anam duitse, cibé áit a rachaidh tú.”

Oracail in Aghaidh na Náisiún (cf. 25:14)

46 Briathra an Tiarna a tháinig go Irimia fáidh in aghaidh na náisiún.

An Éigipt

² Ar an Éigipt: In éadan slua Fhorainn Neaco, rí na hÉigipte, a bhí lámh le habhainn Eofrataes i gCairceimis nuair a bhris Nabúcadnazar rí na Bablóine orthu sa cheathrú bliain de réimeas Iahóiácaim mac Ióisíá, rí Iúdá.

³ “Gléasaigí an chruinnsciath, agus an sciath!

Tugaigí aghaidh ar an gcath!

⁴ Úmaigí na heacha;

sa diallait, a mhareslua!

In bhur ranganna! Bhur gclogaid oraibh!

Déanaigí líofa na gatha;

cuirigí oraibh bhur lúireacha!

⁵ Céard a fheicim?

Tá siad scanraithe
agus ag fillleadh ar a gcúl!
Na daoine is fearr orthu buailte siar,
iad ag teitheadh i ndiaidh a gcinn,
gan dearcadh siar,
eagla ó gach taobh! – an Tiarna a labhraíonn.

⁶ Níl slánú don té is luaithe;
ní ligfear an té is cróga as;
ansin sa tuaisceart, lámh le habhainn Eofrataes,
faigheann siad tuisle agus titeann siad.

⁷ Cé a d'éirigh suas ar nós na Níle,
a bhfuil a uisce ag corraí mar thuile?

⁸ Airiú, nach í an Éigipt a d'éirigh ar nós na Níle
agus a huiscí ar fiuchadh mar thuile.
'Éireoidh mé,' ar sí, 'agus báfaidh mé an talamh;
scuabfaidh mé chun siúil idir bhailte agus áitritheoirí!

⁹ Ar aghaidh, a eachra!
buailigí a charbada!
ionsaígí, a fheara;
a mhuintir na hAetóipe agus Phút, a ghlacann an sciath,

a mhuintir Lúd, a chromann an bogha!’

¹⁰ Seo é anois lá an Tiarna, Dia na Slua,
an lá a agróidh sé a dhíoltas
slogfaidh a chlaíomh iad agus sásófar é,
cuirfear ar meisce é lena bhfuil.
Sea, tá íobairt ag an Tiarna, Dia na Slua,
sa tír thuaidh, láimh le habhainn Eofrataes.

¹¹ Éirigh suas go Gileád ar lorg íoca,
a mhaighdean, a iníon na hÉigipte!
Is go díomhaoin a ghlacann tú mórán oideas;
níl leigheas i ndán duit.

¹² Chuala na náisiúin faoi do náire,
líonann an caoineadh duit an talamh;
óir thuisligh an gaiscíoch in aghaidh an ghaiscígh,
agus thit siad araon in éineacht.”

¹³ An briathar a labhair an Tiarna le Irimia fáidh nuair a chuir Nabúcadnazar chun bóthair go n-ionsóidh sé tír na hÉigipte.

¹⁴ “Foilsígí é san Éigipt!
Fógraígí i Migdeol!
Fógraígí é i Nof agus i dTachpanaes!
Abraígí: ‘Ag bhur bpoist! Bígí ullamh!’

óir slogann an claíomh máguaird oraibh.

¹⁵ Céard seo! Ar theith [Aipis]?

Nár sheas do cheann láidir go daingean?

¹⁶ Sea, shín an Tiarna ar shlait a dhroma é!

Thit sé as a sheasamh, agus anois tá sé ar lár!

Ansín ar siad lena chéile:

‘Suas linn! Déanaimis ar ár ndaoine féin,

go tír ar nduchais, i bhfad ó chlaíomh na díbheirge!’

¹⁷ Tabhair an t-ainm seo ar Fhorann:

Mórán Fothraim Ach Dall ar an Uain!

¹⁸ Mar a mhairimse – a deir an rí

darb ainm Tiarna na Slua –

Go deimhin mar atá Tábór i measc na sléibhte

agus Cairmeil os cionn na farraige,

is mar sin a thiocfaidh sé.

¹⁹ Déan burla duit féin chun dul ar deoraíocht,

a iníon na hÉigipte, a chónaíonn go sábháilte sa bhaile!

Beidh Nof ina fhásach, go huaigneach gan áitritheoir.

²⁰ Ba bhodóg bhreá an Éigipt,

ach ghreamaigh inti creabhar ón tuaisceart.

²¹ Na hamhais a bhí aici ar tuarastal,
 a bhí slíoctha ar nós laonna biata,
 thug siad do na bonna é;
 ní sheasann siad ach teitheann in éineacht;
 óir tagann orthu lá a n-ainnise, aimsir a gcuartaithe.

²² Éist: fuaim mar a bheadh siosarnach nathair nimhe!
 Sea, tagann siad, líon a slua,
 ag tabhairt fúithi le tuanna,
 ar nós buanaithe connaidh,

²³ leagfaidh siad a foraois –
 is é an Tiarna a labhraíonn.
 Sea, tá [siad] thar áireamh,
 níos líonmhaire ná na lócaistí do-áirithe.

²⁴ Tá iníon na hÉigipte á náiriú,
 á tabhairt i lámh mhuintir an tuaiscirt.”

²⁵ Tá sé ráite ag Tiarna na Slua, Dia Iosrael: “Smachtóidh mé anois Amón as Nó (agus Forann) agus an Éigipt agus a déithe agus a ríthe in éineacht le Forann agus iad siúd a chuir a ndóchas ann. ²⁶ Tabharfaidh mé é i lámh na ndaoine a iarrann a bhás, i lámh Nabúcadnazar, rí na Bablóine, agus a sheirbhíseach. Ach amach anseo, áitreofar an Éigipt arís mar a bhí anallód – is é an Tiarna a labhraíonn.

²⁷ Ach ná bíodh eagla ort, a shearbhónta liom, a Iacóib,
 ná bíodh scanradh ort, a Iosrael:
 féach, sábhálfaidh mise thú as tíortha i gcéin,
 agus do shliocht as tír a ndaoirse.
 Beidh Iacób ar ais arís i suaimhneas
 agus mairfidh go sóúil,
 ní chuirfidh aon duine eagla air.

²⁸ Ná bíodh eagla ort, a shearbhónta liom, a Iacóib,
 – an Tiarna a labhraíonn – óir táimse leat.
 Cuirfidh mé deireadh leis na ciníocha uile
 mar ar scaip mé thú.
 Ní chuirfidh mé deireadh leatsa,
 ach smachtóidh mé thú go measartha,
 le nach bhfágfaidh mé ar fad gan pianadh thú.”

Na Filistínigh

47 Briathar an Tiarna a tháinig go Irimia fáidh in aghaidh na bhFilistíneach sular thóg Forann Gazá de ruathar. ²Is mar seo a deir an Tiarna:

“Féach, cé mar éiríonn na huiscí ón tuaisceart;
 briseann siad ina dtuille thar bruach;

báitear an tír agus gach a bhfuil ann,
na bailte agus lucht a gcónaithe!
Scairteann na fir in ard a gcinn, tá éamh le clos
ó áitritheoirí uile na tíre,

³ le tormán cruite a chuid staileanna,
le toithréim a charbad, le díoscán a roilleán.
Dearmadann aithreacha a gclanna;
éiríonn a lámha lag.

⁴ Óir tá an lá tagtha ina scriosfar na Filistínigh uile,
ina scoirfear ó Thuíre agus ó Shíodón
a lucht taca ar fad.

Sea, tá an Tiarna ag creachadh na bhFilistíneach,
an fuíoll as Inis Chaftór.

⁵ Ceann bearrtha ar Ghaza!
Sost ar fud Aiscileon!
Aisdeod, a bhfuil fágtha de Anácaím,
cá fhad a ghearrfaidh tú thú féin?

⁶ Ó, a chlaíomh an Tiarna,
Cá fhad go mbeidh tú suaimhneach?
Isteach leat i do thruaill,
éirigh as, bí socair!

⁷ Conas is féidir dó a bheith suaimhneach
ó thug an Tiarna ordú dó?
In éadan Aiscileon agus bord na farraige,
is chucusan a d’ordaigh sé é.”

Móáb

48 I dtaobh Mhóáb: Is mar seo a deir an Tiarna na Slua, Dia Iosrael:

“Is mairg do Neabó, óir tá sé airgthe;
gabhadh Ciriataím,
níl istigh ann ach mearbhall agus scéin.

² Ní ábhar maíte é ag Móáb a thuilleadh!
bheartaigh siad a bhriseadh ag Heisbeon:
‘Tagaigí! gearraimis amach é ó bheith ina chine!’
Gearrfar síos thusa freisin, a Mhadmaen,
ní fada uait an claíomh.

³ Éist! Scairt ó Abáraím anall:
‘Creachadh! Anachain mhór!’

⁴ ‘Tá briste ar Mhóáb’;
cluintear an guth chomh fada le Zoar.

⁵ Ag dul suas fána Lúichít dóibh, caoineann siad.

Ag dul síos Horónáim cluintear gol:

⁶ ‘Imígí! Teithigí le bhur n-anamacha!

Rithigí ar nós na n-asal bhfiáin san fhásach!’

⁷ Sea, ó chuir tú do dhóchas i do dhaingne láidre
tógfar thusa freisin i láimh.

Rachaidh Camóis i mbraighdeanas

mar aon lena shagairt agus lena phrionsaí.

⁸ Tiocfaidh an scriosadóir ar gach uile bhaile,
ní rachaidh aon duine slán;

creachfar an gleann, scriosfar an machaire;

fógraíonn an Tiarna é!

⁹ Tabhair tuama do Mhóáb,

óir tá sé scriosta go hiomlán;

tá a bhailte uaigneach,

gan aon duine ina chónaí iontu.

(¹⁰“Gura mallaithe an té a dhéanann obair an Tiarna go leamh. Gura mallaithe an té a choinneoidh a chlaíomh ar ais ó fhuil!)

¹¹ Bhí Móáb i suaimhneas óna óige;

shuigh sé ar a mhoirt;

níor folmhaíodh é ó shoitheach go soitheach;

níor chuaigh riamh i mbraighdeanas;
uime sin choinnigh sé a bhlas dílis féin,
níor aistríodh a bholadh.

¹²“Mar sin tá na laethanta atá ag teacht – is é an Tiarna a labhraíonn – a gcuirfidh mise ruagairí chuige a dhéanfaidh é a aistriú; folmhóidh siad a shoithí agus brisfidh i smidiríní a bhuidéil. ¹³Beidh náire ar Mhóáb ansin faoi Chamóis, mar a bhí ar theach Iosrael faoi Bhéitéil a ndóchas.

¹⁴Conas a deir sibhse: ‘Is fir chumhachtacha sinne, agus réidh chun cogaidh?’

¹⁵Tháinig scríosadóir Mhóáb anuas air;
chuaigh togha a dhaoine óga síos chun an áir.

¹⁶Ní fada i gcéin anois ainnise Mhóáb;
deifríonn sí ar luas a anachaine.

¹⁷Sibhse a chónaíonn in aice leis, golaigí ar a shon,
sibhse uile arbh eol daoibh a ainm.
Abraigí: ‘Cé mar a briseadh an bata láidir sin,
an ríshlat bhreá sin!’

¹⁸Tar anuas ó do ghlóir, suigh san [aoileach],
a iníon a chónaíonn i nDíobón, slán sábháilte sa bhaile;

tá scriosadóir Mhóáb tagtha ort;
tá do dhaingin tógtha aige.

¹⁹ A lucht cónaithe Aroéir, seasaigí sa tslí, déanaigí faire.

Fiafraigí den teifeach, den té i mbun reatha,
fiafraigí: ‘Céard a tharla?’

²⁰ Tá Móáb briste agus náirithe.

Uailligí agus éimhigí
Scairtigí thar Amón anonn
gur creachadh Móáb.

²¹“Tá breithiúnas tagtha freisin ar an Aichréidh, ar Holón, Iazá, Maefát, ²²Díobón, Neabó, Béit Dibleataím, ²³Ciriataím, Béit Gámúl, Béit Meón, ²⁴Ciriót, Bozrá, agus ar bhailte uile thír Mhóáb, i bhfad agus i gearr.

²⁵ Baineadh a adharc de Mhóáb,
agus briseadh a ghéag
– an Tiarna a labhraíonn.

²⁶“Cuir ar meisce é! Mhóraigh sé é féin in éadan an Tiarna; beidh Móáb ag únfairt ina sceathrach féin; beidh sé fós ina cheap magaidh. ²⁷Nach raibh Iosrael ina mhagadh agatsa? Ar gabhadh é i measc gadaithe, le go mbeifeása ag croitheadh do chinn nuair a luann tú a ainm?

- ²⁸ Fágai gí na bailte, cuirigí fúibh sna creaga,
a áitritheoirí Mhóáb.
Foghlaimígí ón gcolm a dhéanann a nead
i mbéal na haille.
- ²⁹ Chualamar faoi uabhar Mhóáb;
tá sé ró-uaibhreach!
A leithéid de mhóracht! de dhíomas! d' éirí in airde!
de mhóiréis chroí!
- ³⁰ Is feasach domsa a theanntás
– an Tiarna a labhraíonn –
a mhaíomh díomhaoin,
agus an mórtas baoth a dhéanann sé!
- ³¹ Ar an ábhar sin uailimse ar son Mhóáb,
golaim ar son Mhóáb uile,
agus caoinim fir Chír Heireas.
- ³² Golaim ar do shon níos mó ná ar son Iazaer,
a fhíniúin Shuibmeá;
shín do chuid buinní thar farraige,
an bealach ar fad go Iazaer.
Tá an scriosadóir tagtha ar do thorthaí fómhair,
ar thorthaí d'fhíniúna.

³³ Sciobadh gairdeachas agus lúcháir ó thír Mhóáb.

Deoir níl fágtha sna cantairí fíona,
níl an fómharaí fíona ag pasáil a thuilleadh:
ar ghlórtha gealgháireacha tá múchadh tagtha.

³⁴“Tá éamh Heisbeon agus Eileálae le clos i Iahaz. Téann an screadach ó Zoar go Horónaim agus Eaglat Silísia, óir tá uiscí Nimrím ag éirí uaigneach anois. ³⁵ Agus cuirfidh mise deireadh – an Tiarna a labhraíonn – le haon fhear i Móáb a ofrálann íobairt agus tuis dá dhia sna háiteanna arda. ³⁶ Sin é an fáth a bhfuaimníonn mo chroí ar nós píobáin ar son Mhóáb, a bhfuaimníonn sé ar nós píbe ar son muintir Chír Heireas: de bhrí go ndeachaigh an saibhreas mór sin amú. ³⁷ Sea, tá gach cloigeann bearrtha, gach féasóg gearrtha, tá scoradh ar na lámha uile, sacéadach ar na leasracha uile. ³⁸ Ar dhíonta tithe Mhóáb agus ina shráideanna, níl le clos ach caoineadh, mar bhris mé Móáb mar a bhrisfí soitheach nach dteastaíonn ó aon duine – an Tiarna a labhraíonn. ³⁹ Céard é seo! Briste? Céard é seo! Móáb an ea, á chur ar gcúl go náireach? Céard é seo! Móáb a bheith ina scige, ina ábhar uafáis ag a chomharsana uile?”

⁴⁰ Óir is mar seo a deir an Tiarna:

“(Féach, eitlíonn sé ar nós iolair,
agus leathnóidh sé a sciatháin os cionn Mhóáb.)

⁴¹ Tógfair i láimh na bailte,
beidh seilbh ar na háiteanna daingne.

(“Agus beidh croí na bhfear cogaidh an lá sin i Móáb mar a bheadh croí mná i dtinneas clainne.)

- ⁴² Sciosfar Móáb ó bheith ina phobal,
mar gur mhéadaigh sé é féin in éadan an Tiarna.
- ⁴³ Tá an scéin, an poll, an gaiste i ndán duit,
a áitreabhaigh Mhóáb
– an Tiarna a labhraíonn.
- ⁴⁴ An té a theitheann ón scéin,
titfidh sé isteach sa pholl;
ag dreapadh aníos as an bpoll dó
tógfar sa ghaiste é.
Sea, sin iad [na sciúirsí] a bhuaifidh mé ar Mhóáb
i mbliain a chuardaithe
– an Tiarna a labhraíonn.
- ⁴⁵ Rinneadar moill faoi dhíon Heisbeon,
na teifigh agus iad go traochta.
Ach tháinig tine as Heisbeon,
lasair as pálás Shíochon;
loisc sé malaí Mhóáb,
cloigeann na ndaoine ceannairceacha.

- ⁴⁶ Is mairg thú, a Mhóáb!
 A phobal Chamóis, tá sibh cailte!
 óir seoladh do chlann mhac chun deoraíochta,
 agus tógadh i láimh do chlann iníonacha.
- ⁴⁷ Ach cuirfidh mise Móáb ar ais ina áit féin
 sna laethanta atá le teacht. Is é an Tiarna a labhraíonn.”

Breithiúnas Mhóáb go dtí seo.

Amón

49 I dtaobh chlann mhac Amón.
 Is mar seo a deir an Tiarna:

“Nach bhfuil mic ar bith ag Iosrael?
 Nach bhfuil oidhre ar bith aige?
 Cad chuige a bhfuil Míolcom ina oidhre ar Ghád
 agus a gcónaíonn a mhuintir siúd ina bhailte?

² Uime sin tá na laethanta ag teacht
 – an Tiarna a labhraíonn –
 ina dtabharfaidh mise faoi deara
 caismirt chogaidh a chloisteáil
 in aghaidh Rabat na nAmónach;
 beidh sí ina cairn uaigneach,

dófar a hiníonbhailte go talamh.

Ansin creachfaidh Iosrael lucht a chreachta siúd

– an Tiarna a labhraíonn.

³ Uaill, a Heisbeón! [Tá an scriosadóir chugat.]

Golaigí os ard, a iníonacha Rabá!

Gabhaigí sibh féin i sacéadach,

caoinigí in ard bhur gcinn,

siúlaigí síos suas agus [bhur gcolainn scortha].

Óir tá Miolcom ag dul ar deoraíocht,

mar aon lena shagairt agus lena phrionsaí.

⁴ Maíonn tú as do ghleann,

a chailín mhístuama!

Go teann agus go dána deir tusa:

‘Cé thiocfadh dom ionsaíse?’

⁵ Ach tabharfaidh mise anuas ort

imeagla ó gach taobh;

díbreofar chun siúil thú,

gach aon fhear ina shlí féin,

agus gan aon duine ann chun na teifigh a chruinniú.

⁶ “Ach amach anseo tabharfaidh mé ar ais liom bránna chlann mhac Amón. Is é an Tiarna a labhraíonn.”

Eadóim

⁷I dtaobh Eadóim. Is mar seo a deir an Tiarna:

“An é nach bhfuil críonnacht fágtha i dTéamán?

Ar imigh a chomhairle ón [nglic]?

An ndeachaigh a eagna ar neamhní?

⁸Imígi: Greadaigi! téigi i bhfolach, a áitritheoirí Dhéadán!

Óir tabharfaidh mise ainnise ar Éasau,
nuair a thiocfaidh mé dá fhéachaint.

⁹Má thagann lucht bainte caor chugat,

ní fhágfaidh siad caora díolama;

Má thagann gadaithe san oíche,

sladfaidh siad go suaimhneach.

¹⁰Óir is mise atá ag lomadh Éasau,

nochtaimse a áiteanna folaithe,

go dtí nach bhféadfaidh sé é féin a cheilt.

Scríosadh a shíol: tá deireadh leis!

Ní [déarfadh] oiread agus duine dá chomharsana:

¹¹“Fág do dhílleachtaí, coinneoidh mise bia leo,

bíodh muinín ag do bhaintreacha asam.”

¹² Óir is mar seo a deir an Tiarna: “An drong nach raibh ceangal orthu ól den chupán, ní mór dóibh a ól anois; agus an tusa an té a rachadh gan pionós? Ní rachaidh, mhaise: go deimhin ólfaidh tusa de! ¹³ Óir mhionnaigh mise dar mé féin – an Tiarna a labhraíonn: Beidh Bozrá ina uafás, ina scige, ina fhásach, ina mhallú, agus a bhailte uile ina bhfásach síoraí.”

¹⁴ Fuair mé teachtaireacht ón Tiarna,
seoladh teachta chun na náisiún trí chéile:
“Cruinnígí! téigí in aghaidh an phobail seo!
Éirígí chun catha!”

¹⁵ Óir déanfaidh mise beag thú anois i measc na náisiún,
tarcaisneach i measc daoine.

¹⁶ Mheall cáil na fíochmhaire thú,
chuir uabhar do chroí [ar seachrán] thú,
thusa a chónaíonn i scailp na carraige,
a ghreamaíonn d’airde na gcnoc!
Bíodh go ndéanfá do nead chomh hard leis an iolar,
theilgfinnse síos as sin thú arís – an Tiarna a labhraíonn.

¹⁷ Beidh Eadóm ina fhásach; beidh uafás ar gach aon dá ngabhann an tslí, agus ligfidh fead iontais faoina leithéid de thubaiste. ¹⁸ Amhail mar a bhí i scrios Shodom agus Ghomorá, agus sna bailte timpeall ní fhanfaidh duine ann níos mó, ní dhéanfaidh aon fhear cónaí ann go deo, a deir an Tiarna.

- ¹⁹ “Féach, cé mar a thagann an leon
 aníos as mothar na Iordáine
 chuig an féarach marthanach!
 Is mar sin a ruaigfidh mise go tobann iad,
 agus cuirfidh mé ann mo rogha duine.
 Óir cé is cosúil liom?
 Cé a fhéadann mise a chiontú?
 Ainmnigh dom an tréadaí a sheasfadh i m’éadan.
- ²⁰ Mar sin éistigí le comhairle an Tiarna
 atá socair aige in éadan Eadóm,
 an plean atá beartaithe aige
 in éadan áitritheoirí Théamán:
 Sea, tógfar chun siúil fiú an té is laige den tréad,
 ar a fheiceáil sin dóibh, beidh a dtréad ar ballchrith.
- ²¹ Corrófar an talamh le torann a dtitime;
 beidh an fhuaim le cloisteáil chomh fada le Muir na nGiolcach.
- ²² Seo é an té a bhíonn ag eitilt agus ag foluain ar nós iolair,
 a leathnóidh a sciatháin os cionn Bhozrá.
 Agus beidh croí fhir chogaidh Eadóm an lá sin
 mar a bheadh croí mná i dtinneas clainne.”

Bail te na Síre

²³I dtaobh na Damaisce:

“Tá mearbhall ar Hamát,
mar an gcéanna le hArpad;
chuala siad drochscéala.
Tá a gcroí [breoite le teann eagla].
Ní féidir iad a shuaimhniú.

²⁴Tá an Damaisc gan mhisneach,
ullmhaíonn sí chun teitheadh,
tá sí ar crith,
(gabhann dobrón agus doilíos í
mar a bheadh bean in íona).

²⁵Céard seo! An baile cáiliúil sin ina fhásach,
cathair sin na meidhre?

²⁶“Ar an ábhar sin titfidh a fir óga ina sráideanna, agus éagfaidh an uile fhear cogaidh aici
ar an lá sin. Is é Tiarna na Slua a labhraíonn.

²⁷Lasfaidh mé tine taobh istigh de bhallaí na Damaisce;
slogfaidh sí pálás Bhein Hadad.”

Na Treibheanna Arabacha

²⁸I dtaobh Chéadar agus ríochtaí Hazór a chuir Nabúcadnazar rí na Bablóine faoi chois. Is mar seo a deir an Tiarna:

“Éirígí! Tugaigí aghaidh ar Chéadar,
scriosaigí clann mhac an oirthir!

²⁹Gabhtar a gcuid bothanna agus a dtréada;
tóghtar a mbratacha agus a soithí uile,
agus freisin a gcuid camall.

Déantar fógairt dóibh:

‘Eagla ar gach uile thaobh!’

³⁰Teithigí! Folaigí sibh féin chomh mear agus is féidir libh,
A chathróirí Hazór! Is é an Tiarna a labhraíonn.

Óir tá plean ag Nabúcadnazar in bhur n-éadan,
tá comhairle ar a aigne aige in bhur n-éadan:

³¹“Éirígí! téigí in éadan cine atá go sámh,
atá beo go muiníneach

– an Tiarna a labhraíonn –

nach bhfuil geataí acu ná barraí,
a chónaíonn san uaigneas!

³²Beidh a gcamaill ina n-éadáil,
agus iomadúlacht a gcaorach ina gcreach.’

Scaoilfidh mé leis na gaotha uile iad,
 na bearracháin sin,
 agus tabharfaidh mise anachain orthu ó gach taobh
 – an Tiama a labhraíonn.

³³Beidh Hazór ina bhrocais seacál,
 ina fhásach go brách,
 ní fhanfaidh aon duine ann níos mó,
 ní dhéanfaidh mac duine cónaí ann arís go brách.”

Éalám

³⁴Briathar an Tiarna a tháinig go Irimia fáidh i dtaobh Éalám, i dtosach réim Zidicía rí Iúdá. ³⁵Is mar seo a deir Tiarna na Slua:

“Tá mé chun bogha Éalám, ceann a nirt, a bhriseadh.

³⁶Tabharfaidh mé ar Éalám na ceithre gaotha
 ó cheithre airde neimhe,

“agus scaoilfidh mé na hÉalámaigh leis na gaotha; ní bheidh cine ar bith nach dtiocfaidh díbeartaigh Éalám chucu.

³⁷“Tabharfaidh mé ar na hÉalámaigh creathnú i láthair a naimhde i láthair na droinge a iarrann a mbás.

Tabharfaidh mé olc anuas orthu, m'fhearg bhorb féin.

Ruaigfidh mé iad le béal an chlaímh,

go gcuirfidh mé deireadh leo.

³⁸ Suífidh mé mo ríchathaoir in Éalám,
agus glanfaidh mé as rí agus uaisle
– an Tiarna a labhraíonn.

“Ach sna laethanta deireanacha tabharfaidh mé ar ais bránna Éalám. An Tiarna a labhraíonn.”

Oracal in Aghaidh na Bablóine agus Fuascail t Iosrael

50 An briathar a labhair an Tiarna in éadan na Bablóine, in éadan tír na gCaildéach, trí Irimia fáidh.

² “Foilsígí i measc na náisiún é, fógraígí é:

ná ceiligí é, abraigí:

‘Tá an Bhablóin gafa, tá Béil náirithe,

tá Marodac ina smionagar.

(Tá a híola náirithe,

a dealbha gránna ina smidiríní.)’

³ Óir tá cine ag teacht ina haghaidh ón tuaisceart,
a dhéanfaidh a tír ina fásach;
ní bheidh cónaí ag duine ann feasta;
thug siad as, idir dhuine agus bheithíoch, tá siad imithe.

⁴ Sna laethanta sin agus san am sin
fillfidh clann Iosrael;
tiocfaidh siad agus iad ag gol
ag lorg an Tiarna a nDia féin.

⁵ Iarrfaidh siad an tslí go Síón;
beidh a n-aighthe sa treo sin:
'Tagaigí,' ar siad, 'ceanglaímis sinn féin don Tiarna
i gconradh síothbhuan nach ligfear i ndearmad go brách!'

⁶ Ba chaoirigh ag fánaíocht mo phobalsa;
chuir a dtréadaithe ar seachrán iad,
d'fhág ar fán iad ar na sléibhte;
d'imigh siad ó shliabh go cnoc
ag ligean a mbáinseach féin i ndearmad.

⁷ Cibé duine a tháinig orthu, d'ith sé iad;
dúirt a naimhde: 'Ní tógtha orainn é;
mar gur pheacaigh siad in aghaidh an Tiarna
a gcró caorach fíor agus dóchas a n-aithreacha.'

- ⁸ Éalaíogí amach as an mBablóin,
gabhaigí amach as críoch na gCaildéach.
Imíogí! Gníomhaigí mar na gabhair fhireanna;
bíogí i gceann na dtréad.
- ⁹ Féach, táimse ag déanamh comhcheangail
de náisiúin mhóra in aghaidh na Bablóine.
Tiocfaidh siad ón tír thuaidh,
cuirfidh iad féin in ordú ina héadan;
tógfar i láimh ansin í;
tá a saigheada amhail trodaire caithréimeach;
ní fhilleann aon cheann acu go díomhaoin.
- ¹⁰ Beidh Caildéa ina creach;
gach aon a chreachfaidh í beidh sé sách.
- ¹¹ Déanaigí lúcháir, más áil libh!
Beirigí bhur gcaithréim,
a chreachadóirí m'oidhreacht!
Bíogí ag aoibheall fearacht gamhna ar féarach!
Déanaigí seitreach ar nós staile!
- ¹² Ach tá náire shaolta ar bhur máthair,
tá míchlú ar an mbean a rug sibh;
tá sí ar an náisiún is lú anois;

ina fásach, ina fearann loiscthe, ina díthreabh.

¹³ Fágfaidh fíoch an Tiarna gan chónaí inti;
déanfar fásach folamh di.

Beidh uamhan ar an té a ghabhann thar an mBablóin;
ligfidh sé fead iontais le méid na hanachaine.

¹⁴ Cuirigí sibh féin in eagar in aghaidh na Bablóine,
tagaigí timpeall uirthi, sibhse uile a shíneann an bogha.
Caithigí! Ná coigligí saigheada.

¹⁵ Ardaigí an gháir chatha ina héadan ó gach taobh di.
Géilleann sí! titeann a dúnta! sceitheann a múrtha!
Seo é díoltas an Tiarna. Déan díoltas uirthi!
Roinn léi mar a roinn sise le daoine eile.

¹⁶ Tóg ón mBablóin an síoladóir,
agus fear an chorráin san fhómhar.
Éalaigí ón gclaíomh millte,
déanadh gach duine ar a dhaoine féin,
teitheadh gach fear dá dhúiche féin.

¹⁷ Ba chaora seachráin é Iosrael,
agus na leoin sa tóir air.

“Ar dtús, d’alp rí na Síre é; ansin chreim Nabúcadnazar rí na Bablóine a chnámha. ¹⁸Uime sin – mar seo a deir an Tiarna, Dia Iosrael: Anois smachtóidh mise rí na Bablóine mar a

smachtaigh mé rí na hAsáire.

¹⁹ Tabharfaidh mé Iosrael ar ais dá thalamh féaraigh;
biafaidh sé ar Chairmeil agus ar Bháiseán,
gheobhaidh sé a sháith ar shléibhte Eafráim agus Ghileád.

²⁰ Sna laethanta sin agus san am sin,
lorgfar éigeart Iosrael, ní bheidh sé ann,
agus peacaí Iúdá, ní bheidh siad le fáil.
Óir maithfidh mise don fhuíoll a fhágfaidh mé.

²¹ Éirígí suas in aghaidh thír Mharatáim,
téigí ina héadan
agus in éadan áitritheoirí Phacód;
lorgaigí iad; beartaigí an claíomh;
milltear iad go hiomlán – an Tiarna a labhraíonn.
Déan an uile ní dár ordaigh mé duit.

²² Tá torann catha ar fud na tíre,
léirscrios millteach.

²³ Céard seo! Cé mar a briseadh i smidiríní
ord buailte sin na talún uile? Céard seo!
Cé mar a d'éirigh sé don Bhablóin
a bheith ina huafás i measc na náisiún?

- ²⁴ [Cuireadh] dol faoi do chomhair, agus gabhadh thú
ar an uair nach raibh súil agat.
Rugadh amuigh ort agus sáraíodh thú,
mar gur thug tú dúshlán an Tiarna.
- ²⁵ D’oscail an Tiarna a armlann
agus thug amach airm a dhíoltais.
Óir tá obair le déanamh ag an Tiarna, Dia na Slua,
i dtír na gCaildéach.
- ²⁶ Ionsaígí í, an t-iomlán agaibh le chéile;
brisigí agus osclaigí a hiothlanna,
cruinnigí an chreach mar charnáin arbhair.
Cuirigí faoin mband í.
Ná fágtar aon ní di.
- ²⁷ Maraígí a daimh uile;
síós leo go dtí an seamlas!
Mairg dóibh, tá a lá tagtha,
aimsir a gcuarta.
- ²⁸ Éistigí! Tagann teifigh agus daoine ar a gcoimeád
amach as tír na Bablóine,
a fhoilsíú díoltas an Tiarna ár nDia i Síón.”

Peaca an Uabhair

- ²⁹“Gairigí i gceann a chéile
na boghdóirí in aghaidh na Bablóine!
Sibhse uile a shíneann an bogha
suígí timpeall uirthi;
ná bíodh aon dul as aici.
Cúitígí léi de réir a saothair;
déanaigí léi de réir gach ní dá ndearna sí;
cúitígí léi as a bheith uaibhreach in aghaidh an Tiarna,
in aghaidh Aon Naofa Iosrael.
- ³⁰“Uime sin titfidh na hógánaigh léi ina sráideanna, agus éagfaidh a fir throda uile ar an lá
sin – an Tiarna a labhraíonn.
- ³¹ Is chugatsa atáim, a uaibhrigh!
An Tiarna, Dia na Slua, a labhraíonn;
tá do lá tagtha, aimsir do smachtaithe agamsa.
- ³² Tuisleoidh an t-uaibhreach; titfidh sí;
ní thógfaidh duine ar bith suas í;
lasfaidh mé tine ina bailte;
loiscfidh sí an uile ní ina timpeall.”

Slánaitheoir Iosrael

³³ Is mar seo a deir Tiarna na Slua:

“Tá clann mhac Iosrael faoi leatrom,
na daoine uile a ghabh i lámh iad,
coinnníonn siad go daingean iad,
ní ligeann dóibh imeacht.

³⁴ Ach is láidir a slánaitheoir:
Tiarna na Slua is ainm dó.
Is é atá ag tagairt a gcúise;
tabharfaidh sé síoth agus síocháin don talamh,
ach cuirfidh eagla a gcroí ar mhuintir na Bablóine.

³⁵ Claíomh do na Caidéigh
– an Tiarna a labhraíonn –
do áitritheoirí na Bablóine,
dá ceannairí agus dá saoithe!

³⁶ Claíomh dá fir asarlaíochta; nár fhágtar aon mheabhair acu!
Claíomh dá fir chogaidh; go gcuirtear dá dtreoir iad!
Claíomh dá heachra agus dá carbaid.

³⁷ Claíomh don slua uile eachtrannach atá ina lár;
go mba cosúil le mná iad!

Claíomh dá stór maoiné; go n-ardaítear chun bóthair iad!

³⁸ [Triomach] dá foinsí; go dté siad i ndísc.

Óir is í tír na n-íol í;

tá siad ar buile, iad féin agus a gcuid íol.

³⁹ Uime sin déanfaidh cait fhiáine agus seacáil cónaí inti:

beidh cónaí ag ostraisí inti.

Ní áitreofar arís go brách í,

ach leanfaidh sí folamh ó aois go haois.

⁴⁰ Díreach mar a scrios Dia Sodom agus Gomorá,

mar aon leis na bailte comharsan

– an Tiarna a labhraíonn –

ní fhanfaidh duine ann níos mó,

ní dhéanfaidh aon fhear cónaí inti arís go brách.”

An Namhaid Aduaidh agus Leon na Iordáine

⁴¹ “Anois tá cine ag teacht ón tuaisceart, cine mór

ó chríocha imigéiniúla na talún

tá ríthe ag gluaiseacht;

⁴² troideann siad le bogha agus ga;

tá siad cruálach, míthrócaireach;

is cosúil a bhfuaim le búiríl na farraige

tá siad ag marcaíocht ar eachra,
 tá gach fear acu in eagar catha
 i d'aghaidhse, a iníon na Bablóine.

⁴³ Ach tá a scéala siúd cloiste ag rí na Bablóine;
 titeann a lámha go faonlag; rug doigh greim air,
 pian mar a bheadh ar bhean in íona.

⁴⁴ Féach, cé mar a thagann an leon
 aníos as mothar na Iordáine
 chuig an féarach marthanach!
 Is mar sin a ruaigfidh mise go tobann iad,
 agus cuirfidh mé ann mo rogha duine.
 Óir cé is cosúil liom?
 Cé a fhéadann mise a chiontú?

Ainmnigh dom an tréadaí a sheasfadh i m'éadan.

⁴⁵ Mar sin éistigí le comhairle an Tiarna,
 atá socair aige in éadan na Bablóine,
 an plean atá beartaithe aige
 in éadan tír na gCaildéach:
 Sea, tóghfar chun siúil fiú an té is laige den tréad.
 Ar a fheiceáil sin dóibh,
 beidh a dtréad ar ballchrith.

⁴⁶Corrófar an talamh le torann gabháil na Bablóine, agus cluinfear a tuireamh i measc na náisiún.”

Cothaíonn an Tiarna Cogadh in Éadan na Bablóine

51 Is mar seo a deir an Tiarna:

“In aghaidh Chaidéa

dúiseoidh mé spiorad adhmhillte;

²Seolfaidh mé lucht cáite don Bhablóin;

cáithfidh siad í agus fágfaidh a dúiche folamh;

óir ionsóidh siad í ó gach taobh lá an bhasctha.

³Ná síneadh aon bhoghdóir a bhogha!

Ná siúladh aor fhear go móiréiseach faoina chóta máilleach!

– Ná tabhair anacal dá saighdiúirí óga!

Maraígí tríothu agus tharstu, a slua uile!

⁴Titfidh na mairbh i gcríoch na gCaidéach,

agus an lucht gonta ar na sráideanna.

^{5b}Tharla seo mar go raibh tír na gCaidéach lán de pheacaí in aghaidh Aon Naofa Iosrael.

^{5a}Ach níl Iosrael (ná Iúdá) tréigthe ag a nDia, Tiarna na Slua.

- ⁶ Téigí amach as an mBablóin
(sábháileadh an uile dhuine a anam);
ná cailítear sibh féin ina tubaiste,
óir is í seo uair dhíoltas an Tiarna.
Tá sé ag cúiteamh a luaíochta léi.
- ⁷ Bhí an Bhablóin ina cupán órga i láimh an Tiarna;
chuir sí an talamh uile ar meisce;
d'ól na náisiúin cuid dá fíon
agus d'imigh ansin le báiní.
- ⁸ Thit an Bhablóin go tobann, tá sí briste;
nuair ligí ar a son!
Téigí ar lorg íoca dá créachta;
b'fhéidir go ndéanfaí í a leigheas!
- ⁹ 'Thugamar faoi leigheas na Bablóine;
ach níor tháinig uirthi biseach.
Ligigí di agus téanaimis, gach fear againn, dá thír féin.'
Sea, sroicheann a breithiúnas go neamh;
ardaítear é chun na spéartha.
- ¹⁰ Dhearbhaigh an Tiarna ár bhfíréantacht.
Tagaigí, foilsímis i Síon
bearta an Tiarna ár nDia.

¹¹ Bioraigí na saigheada,
lónaigí na bolgáin!

“Mhúscail an Tiarna spiorad rí na Méideach, óir tá plean aige in aghaidh na Bablóine, á milleadh; seo é díoltas an Tiarna, a chúiteamh mar gheall ar a Theampall.

¹² Taispeánaigí an bratach in aghaidh múrtha na Bablóine!

Neartaigí an garda!
cuirigí na fir faire ina láithreacha!
Gléasaigí na luíocháin!
Óir rinne an Tiarna beart,
agus chaith sé le cathróirí na Bablóine
faoi mar gheall sé.

¹³ Tusa a shuíonn le hais mórán uiscí,
agus a thaisceann stór agus maoin,
tá do chríoch tagtha anois,
agus deireadh do shladaireachta.

¹⁴ Is dar é féin a mhionnaigh Tiarna na Slua:
Dá mba é gur líon mé thú le fir
mar na lócaistí ar a líonmhaire,
thógfaí ina dhiaidh sin an gháir chatha i d’aghaidhse!

¹⁵ Is é a rinne an talamh lena chumhacht;
is é a dhaingnigh an chruinne lena eagna,
agus a spréigh amach na flaithis lena ghrinneas.

¹⁶ Nuair a dhéanann sé toirneach
bíonn tormán uisce sna flaithis;
tugann sé ar na néalta éirí ó chríocha na talún,
déanann tintreach le haghaidh na fearthainne,
agus tugann an ghaoth as a ionad taisce.

¹⁷ Leis sin tagann ionadh agus alltacht ar gach n-aon;
deargann gach órcheardaí mar gheall ar íola a lámh,
óir is bréaga a chuid íol, gan puth anála iontu.

¹⁸ Is náideanna iad, is díol gáire;
nuair a thiocfaidh am a gcuarta, rachaidh siad as.

¹⁹ Ní cosúil leo siúd ‘Roinn Iacóib’,
óir is é cruthaitheoir an uile ní é,
agus is é Iosrael treibh a oidhreachta.
Tiarna na Slua is ainm dó.”

Ord an Tiarna agus an Sliabh Mill teach

²⁰ “Ba thú mo thua catha, mo arm cogaidh.
Is leatsa a threascair mé na náisiúin,
a leag mé na ríochtaí.

²¹ Agus is leat a shín mé an t-each agus an marcach,
an carbad agus an carbadóir;

²² is leat a leag mé fear agus bean, óg agus aosta,
an t-ógánach agus an cailín,

²³ is leat a bhris mé an t-aoire agus an tréad,
an treabhadóir agus a sheisreach
na huaisle agus na fir cheannais.

²⁴“Ach foilseoidh mé duit conas a chúiteoidh mé leis an mBablóin agus le háitritheoirí uile Chaidéa gach olc dá ndearnadar do Shíón. Is é an Tiarna a labhraíonn.

²⁵ Is leatsa a dhéanaim achrann,
a shliabh mhilltigh,
– an Tiarna a labhraíonn –
a mhilleann an talamh uile!

Sínfidh mé amach mo lámh i d’aghaidh,
agus tiomáinfidh mé anuas as na creaga thú
agus déanfaidh mé sliabh loiscthe díot.

²⁶ Ní thógfaidh siad cloch choirnéil díot choíche,
ná cloch bhunaidh ach an oiread,
óir beidh tú i do fhásach go deo
– an Tiarna a labhraíonn.”

Briseadh na Bablóine in aice Láimhe

- ²⁷ “Cuirigí an bratach ar foluain ar fud an domhain;
 séidigí an stoc i measc na náisiúin,
 ullmhaigí na náisiúin ina haghaidh;
 gairigí ar na ríochtaí i gcionn a chéile ina héadan:
 Ararat, Minní, Aisceaná;
 glaoigh rolla a naimhde, a cheannfoirt!
 Ordaigí don mharcshlua teacht suas,
 go colgach ar nós na lócaistí.
- ²⁸ Gríosaigí náisiúin chun cogaidh ina héadan;
 [rí] na Méide gona fhir cheannais,
 a thiarnaí agus na tíortha uile faoina réim.
- ²⁹ Tá an talamh á shuaitheadh agus é ar crith,
 mar bhí tionscnamh an Tiarna in aghaidh na Bablóine
 á chur i gcrích:
 a dhéanamh tír na Bablóine ina fásach gan daonra.
- ³⁰ Scoir saighdiúirí na Bablóine den troid;
 tá siad ag fanacht ina ndaingin
 d’fheall a neart orthu;
 tá siad amhail mná anois.

Tá a tithe cónaithe trí thine,
a geataí briste ó chéile.

³¹ Tá teachtaire ar leanúint teachtaire,
giolla sna sála ar ghiolla
chun a rá le rí na Bablóine
gur gabhadh a chathair ó gach taobh;

³² go bhfuil seilbh ar na háthanna,
agus tine leis na dúnta,
go bhfuil scéin ar na fir throda in éineacht.

³³ Óir is mar seo a deir Tiarna na Slua, Dia Iosrael:
Is cosúil iníon na Bablóine le hurlár buailte
nuair a bhítear ag pasáil air;
tamall beag, agus [luífidh an gráinne] a baineadh ansin.”

Díoltas an Tiarna

³⁴ “D’ith sé mise, d’alp sé mé,
rí sin na Bablóine[, Nabúcadnazar];
rinne sé soitheach folamh díom,
shlog sé siar mé mar a dhéanfadh dragan,
líon sé a bholg de mo shólaistí.”

³⁵ “Go gcúitítear leis an mBablóin
an foréigean a rinne sí ormsa agus gach ar fhulaing mé!”
a deir muintir Shíón.

“Agus mo fhuil ar mhuintir Chaldéa!”
a deir Iarúsailéim.

³⁶ Uime sin – is mar seo a deir an Tiarna:
“Tagraímse féin do chúis
le go ndéanfar díoltas dearfa ar do shon.
Triomóidh mé a habhainn,
fágfaidh mé a foinsí tirim.

³⁷ Beidh an Bhablóin ina carnán cloch,
ina háit chónaithe ag seacáil
ina huafás agus ina scige,
gan duine ná deoraí inti.

³⁸ Búireann siad le chéile ar nós leon,
drantaíonn ar nós coileáin leoin.

³⁹ An bhfuil fiabhras orthu?
Ullmhóidh mise deoch dóibh
agus tabharfaidh orthu a ól nó go dtiocfaidh orthu míogarnach
agus codlóidh siad go síoraí,

ní mhúsclóidh siad go deo
– an Tiarna a labhraíonn.

⁴⁰ Tabharfaidh mé anuas go dtí an seamlas iad,
amhail uain chun a marfa,
amhail reithí agus gabhair fhireanna.”

Marbhna ar son na Bablóine

⁴¹ “Céard seo! Ar gabhadh agus ar briseadh
í siúd a bhí i mbéal an tsaoil?
Céard seo! An Bhablóin ina huafás i measc na náisiún?

⁴² Tháinig an fharraige aníos ar an mBablóin,
téann sí faoi na tonnta tolgacha.

⁴³ Tá a bailte ina bhfásach,
ina bhfearann loiscthe, ina ndíthreabh;
ní chónaíonn duine iontu;
ní thagann fear an bealach sin.”

Smachtú na nÍol

⁴⁴ “Smachtóidh mise Béil sa Bhablóin
agus tógfaidh mé amach as a bhéal an ní a shlog sé.

Ní bheidh na náisiúin a thuilleadh
ag teacht chuige ina scuaine.

Tá balla na Bablóine ar lár.

⁴⁵ A phobal liom, imígí amach aisti;
saoradh gach duine agaibh
a anam féin ó fhearg dhíscir an Tiarna

⁴⁶ Ach ná bígí go tromchroíoch!
Ná scanraígí le gach scéal
a bhíonn á reic ar fud na tíre:
iomrá i mbliana, ceann eile an bhliain dár gcionn;
tá foréigean in uachtar ar talamh
agus cealaíonn tíoránach amháin tíoránach eile.

⁴⁷ Féach, tá na laethanta ag teacht
a dtabharfaidh mise breithiúnas ar íola na Bablóine.
Beidh náire shaolta ar a dúiche ar fad,
agus a mairbh uile sínte ina lár.

⁴⁸ Ansin gairfidh neamh agus talamh
agus gach a bhfuil iontu,
le teann lúcháire mar gheall ar an mBablóin,
óir tá na scriosadóirí ón tuaisceart
ag teacht ina héadan – an Tiarna a labhraíonn.

- ⁴⁹ Ní mór don Bhablóin titim ar a seal,
mar gheall orthu siúd a maraíodh in Iosrael,
mar is tríd an mBablóin a thit
an oiread sin marbh ar dhroim na talún.
- ⁵⁰ Sibhse a chuaigh slán ón gclaíomh,
imígí romhaibh, ná fanaigí ansin.
Cuimhnígí ar an Tiarna san imigéin,
agus tagadh Iarúsailéim in bhur n-intinn.
- ⁵¹ ‘Tugadh náire dúinn nuair a chualamar an scannal,
d’fholaigh náire ár n-aighthe;
mar ghabh eachtrannaigh isteach i sanctóir
Theampall an Tiarna.’
- ⁵² Féach, tá na laethanta ag teacht
– an Tiarna a labhraíonn –
a ndéanfaidh mise breithiúnas ar a híola,
agus beidh an créachtach ag cneadach ar fud a críoch.
- ⁵³ Dá mba ea go n-éireodh an Bhablóin suas chun neimhe,
nó dá neartódh sí a dúnfort buacach,
ina dhiaidh sin is uile thiocfadh scriosadóirí
ar m’ordú anuas uirthi – an Tiarna a labhraíonn.

- ⁵⁴ Éistigí le héamh ón mBablóin,
agus tormán millteach ó thír na gCaildéach!
- ⁵⁵ Is é an Tiarna é ag scriosadh na Bablóine,
ag sochtadh a gleo urghrána;
ní miste di búirthíl a tonnta
amhail uiscí móra agus fuaimneach a ngutha i bhfad.
- ⁵⁶ Óir tá scriosadóir ag teacht de ruathar ar an mBablóin,
tá a fir throda gafa, tá a mboghanna briste.
Sea, is é an Tiarna Dia na luaíochta;
cúitíonn sé go hiomlán.”

Scríos na Bablóine

- ⁵⁷ “Tabharfaidh mé ar a huaisle agus ar a saoithe ól,
ar a rialtóirí a feidhmeannaigh agus ar a fir troda;
titfidh codladh síoraí orthu agus ní mhúsclóidh siad,
a deir an rí, darb ainm Tiarna na Slua.”
- ⁵⁸ Is mar seo a deir Tiarna na Slua:
“Leagfar go talamh ballaí leathana na Bablóine,
agus loiscfear le tine a geataí arda.

Is saothar in aisce mar sin saothar na gciníocha
is í an tine is deireadh do thiaráil na náisiún.”

⁵⁹Seo mar a d’ordaigh Irimia fáidh do Sharáia mac Mhásaieá nuair a d’imigh seisean don Bhablóin ar ordú Zidiciá rí Iúdá sa cheathrú bliain dá réimeas. ⁶⁰Anois bhí scríofa i leabhar faoi leith ag Irimia an tubaiste iomlán a thiocfadh ar an mBablóin, na briathra uile atá scríofa anseo i dtaobh na Bablóine. ⁶¹Dúirt Irimia mar sin le Saráia: “Nuair a thiocfaidh tú don Bhablóin, déan cinnte de go léifidh tú amach na briathra seo go léir.

⁶²Ansin déarfaidh tú: ‘A Thiarna, tá sé fógraithe agat féin go scriosfar an áit seo, nach ndéanfar cónaí arís ann, ag duine ná ag ainmhí, ach go mbeidh sé ina fhásach go brách.’

⁶³Nuair a bheidh an leabhar seo léite agat as ceann a chéile, ceanglóidh tú cloch de agus teilgfídh tú i lár an Eofrataes é, ⁶⁴á rá: ‘Is mar seo a rachaidh an Bhablóin in íochtar, agus ní éireoidh sí choíche ón olc a thabharfadh mise uirthi.’”

Deireadh anseo le briathra Irimia.

Aguisín

Athaithe ar Ghabháil Iarúsailéim

52 Bhí Zidiciá bliain agus fiche d’aois an t-am a tháinig sé i gcoróin, agus rialaigh sé aon bhliain déag in Iarúsailéim. Ba é ainm a mháthar Hamútal, iníon Irimia, ó Libneá. ²Rinne sé an ní ab olc i súile an Tiarna díreach mar a rinne Iahóiacaím roimhe. ³Is

trí fhearg an Tiarna a tharla sé seo in Iarúsailéim agus in Iúdá, gur theilg sé uaidh iad faoi dheireadh. D'éirigh Zidiciá amach in aghaidh rí na Bablóine. ⁴Sa naoú bliain dá réimeas, sa deichiú mí ar an deichiú lá den mhí tháinig Nabúcadnazar rí na Bablóine, é féin agus a shlua uile, chun ionsaí a dhéanamh ar Iarúsailéim; shuigh sé a champa ina haghaidh agus thóg crémhótaí ina timpeall. ⁵Bhí an chathair faoi léigear go dtí an t-aonú bliain déag de réimeas Zidiciá. ⁶Sa cheathrú mí, ar an naoú lá den mhí, nuair a bhí gorta ag réabadh roimhe sa chathair, agus gan bia ar bith ann don phobal, ⁷rinneadh bearna i mballa na cathrach. Láithreach bonn theith an lucht troda uile amach faoi choim na hoíche as an gcathair tríd an ngeata idir an dá bhalla atá in aice ghairdín an rí – mar bhí na Caildéigh ar gach taobh den chathair – agus rinne siad a mbealach ionsar an Arabá. ⁸Lean na saighdiúirí Caildéacha an rí agus nuair a tháinig siad suas le Zidiciá ar mhánna Ireachó, thréig a chuid saighdiúirí féin go léir é. ⁹Ghabh siad an rí agus thug siad os comhair rí na Bablóine i Ribleá é i dtír Hamát, agus thug seisean breith air. ¹⁰Chuir rí na Bablóine mic Zidiciá chun báis os a chomhair agus mharaigh flatha uile Iúdá i Ribleá; ¹¹ansin bhain na súile as Zidiciá féin agus rug rí na Bablóine leis chun na Bablóine é agus chuir i bpríosún é go lá a bháis.

¹²Sa chúigiú mí ar an deichiú lá den mhí – ba í an naoú bliain déag í de réimeas Nabúcadnazar rí na Bablóine – tháinig Nabúzaradán, captaen an gharda, oifigeach de chuid rí na Bablóine, isteach in Iarúsailéim. ¹³Loisc sé Teampall an Tiarna, pálás an rí agus na tithe go léir a bhí in Iarúsailéim, níor fhág sé teach mór gan cur trí thine. ¹⁴Scríos na saighdiúirí Caildéacha go léir a bhí i dteannta chaptaen an gharda na ballaí go léir a bhí thart ar Iarúsailéim. ¹⁵Dhíbir Nabúzaradán, captaen an gharda, (an chuid is boichte den

phobal agus) an mhuintir a bhí fágtha sa chathair agus na tréigtheoirí a bhí i ndiaidh taobhú le rí na Bablóine agus fuíoll na gceardaithe oilte. ¹⁶D'fhág captaen an gharda cuid de bhochtáin na tuaithe chun bheith ag treabhadh agus ag saothrú na bhfíonghort.

¹⁷Bhris na Caildéigh ina smidiríní na colúin chré-umha i dTeampall an Tiarna; na seastáin agus an mhuir chré-umha a bhí i dTeampall an Tiarna, agus thug siad an cré-umha go léir leo go dtí an Bhablóin. ¹⁸Thug siad leo chomh maith na miasa, na sluaistí, na sceana, na scálaí spréite, na loingíní túise, na fearais chré-umha go léir a d'usáidítí i seirbhís an Teampaill. ¹⁹Thug captaen an gharda leis chomh maith na túisteáin, na babhlaí spréite, na luaitheáin, na cuacha, agus na fochupáin; a raibh déanta d'ór mar ór, agus a raibh déanta d'airgead mar airgead. ²⁰Maidir leis an dá cholún, [an t-aon mhuir] an dá tharbh déag cré-umha faoin muir, agus na seastáin, a rinne Solamh rí do Theampall an Tiarna, níorbh fhéidir a raibh de chré-umha iontu go léir a thomhas. ²¹Bhí aon cholún amháin ocht mbanlámh déag ar airde, dhá bhanlámh dhéag ina thimpeall; bhí sé ceithre orlach ar thiús, agus é folamh. ²²Bhí mullach cré-umha air; cúig bhanlámh airde an mhullaigh; timpeall an mhullaigh bhí fíolagrán agus pomagránaití, agus iad go léir de chré-umha. Ba é an scéal céanna é ag an dara colún lena phomagránaití. ²³Bhí nócha sé pomagránait ar sileadh anuas, ag déanamh céad pomagránait ar fad timpeall ar an bhfíolagrán.

²⁴Ghabh captaen an gharda Saráiaí an t-ardsagart, agus Zafainiá an sagart den dara grád, agus trí gharda na tairsí. ²⁵Ghabh sé sa chathair coillteán a bhí i gceannas na saighdiúirí, seachtar de chomhairle an rí a fuarthas sa chathair, rúnaí cheann feadhna an airm a bhí i bhfeighil ar arm a thionól faoin tír, agus trí fichid de mhaithe na tíre a fuarthas

sa chathair. ²⁶Thug Nabúzaradán, captaen an gharda, iad sin leis agus thug iad chun rí na Bablóine i Ribleá. ²⁷Chuir rí na Bablóine chun báis iad i Ribleá, i dtír Hamát. Rinneadh Iúdá a dhíbirt óna thír féin ar an gcuma sin.

²⁸Mar seo leanas uimhir na ndaoine a díbríodh ag Nabúcadnazar thar tír amach: sa seachtú bliain, trí mhíle Giúdach agus triúr ar fhichid; ²⁹san ochtú bliain déag de réimeas Nabúcadnazar, rug sé leis as Iarúsailéim ocht gcéad tríocha a dó duine; ³⁰sa tríú bliain fichead de réimeas Nabúcadnazar, rug Nabúzaradán, ceann an gharda, leis i láimh de na Giúdaigh seacht gcéad agus cúigear is daichead. Ceithre mhíle agus sé chéad, an uimhir ar fad.

³¹Sa seachtú bliain tríochad de dheoraíocht Iahóiacaím rí Iúdá, sa dara mí déag, ar an gcúigiú lá fichead den mhí rinne Eivíl Marodac rí na Bablóine, an bhliain a tháinig sé i gcoróin, pardún fial a thabhairt do Iahóiacaím rí Iúdá agus scaoil sé ón bpríosún é. ³²Bhí sé lách cneasta leis agus thug cathaoir dó a bhí os cionn cathaoireacha na ríthe eile a bhí in éineacht leis sa Bhablóin. ³³Chuir Iahóiacaím a éide phríosúin i leataobh agus gach lá dá shaol chaith sé bia go rialta ag bord an rí. ³⁴Agus thug an rí liúntas rialta dó lena chothú, lá i ndiaidh an lae, ar feadh a shaoil fad a mhair sé.

